

Tákn Agni Jóga

Lauf úr garði Morya

II.

Uppljómun

1925

Lauf úr garði Morya

Bók II

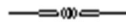
Uppljómun

1925

Velkomnir séu leitendur.

Velkomnir séu burðarásar almannaheilla.

Velkomið sé austrið.

Þeir munu spyrja: "Hver gaf þér þekkingu?"

Svarið: "Meistarar austursins."

Þeir munu spyrja: "Hvar búa þeir?"

Svarið: "Um bústað meistarara er ekki hægt að upplýsa, né má heldur nefna hann. Spurning þín sýnir hversu fjarri þú ert því að skilja þekkinguna. Háttvísinn segir þér einnig að spurningin er röng."

Þeir munu spyrja: "Hvenær get ég verið gagnlegur?"

Svarið: "Frá þessari stundu til eilífdar."

"Hvernig ætti ég að undirbúa mig fyrir starfið?"

"Missið engan tíma!"

"Hvenær mun kallið koma?"

"Sofið jafnvel á verði."

"Hvernig á ég að vinna fram að þeirri stundu?"

"Bætið gæði vinnunnar."

Þú þarft að beita aga andans, því án hans geturðu ekki orðið frjáls. Fyrir þælinn er agi andans fangelsi; fyrir hinn frjálsa verður hann dásamlegur lækningagarður.

Svo lengi sem agi andans virðist vera fjötraður, munu dyrnar vera lokaðar, og maður getur ekki gengið upp þrepin í hlekkjum.

Þú getur hugsað um aga andans sem vængi.

Sá sem skilur aga andans sem ljós sem lýsir upp framtíðarheima er þegar undirbúinn.

Maður sem hefur vaknað til þroska mun ganga varlega; með skírur huga mun hann hreinsa burt rykið af stígnum sínum. Umfram allt verður hann laus við ótta. Og ef hann yfirgefur hið óþarfa mun hann finna einfaldleikann. Auðvitað er það alltaf eitthvað dásamlegt að átta sig á þroskastiganum, eitthvað fagurt.

Aftur mun fólk spyrja: „Hvers vegna er svo margt skemmtilegt veitt og svo mikið fyrirgefið í upphafi leiðarinnar? Það er vegna þess að í upphafi kvikna eldarnir og sá sem er kallaður, logar eins og bjartur kyndill. Það er leitandans að velja eldsgæði sín.

Leitandi sem skilur aga andans mun einnig skilja stefnu eldsins og ná að lokum samvinnu í þágu almannaheilla.

Lok leiðarinnar er hægt að lýsa upp með þúsund eldum almannaheilla. Þessir þúsund eldar munu tendra regnboga árunnar.

Þetta er ástæðan fyrir því að agi andans er vængir!

1. Einu sinni voru jafnvel hundrað stríðsmenn talin bardagasveit.

Síðar mynduðu þúsund manns her.

Með tímanum sigruðu hundrað þúsund manns heiminn.

Eftir það risu milljónir, en þær gátu ekki breytt sporbraut andans.

En svo mun ég safna einum milljarði undir fána andans—

þetta mun vera tákn um her minn.

Finndu út hvenær þetta tákn mun birtast,

og þegar hinum sjö fánunum verða settir þétt niður!

2. Andinn er aðeins fullkominn þegar hann er meðvitaður um alheiminn; og

þó að sú vitund komi oft upp, getum við ekki alltaf tengt okkur við

sannleikann.

Himinninn virðist vera lifandi og við segjum: „Flugnasveimur. Þannig útskýrir fólk alltaf fínustu snertingar ósýnilegra vængja.

Tómið er forðabúr Uppsprettunnar, en þú getur fundið veg Uppsprettunnar.

3. Hugsaðu daglega um hvernig þú getur lokið verki Mínú.

Kenndu þeim sem munu erfa — kenndu þeim fegurð. Beindu sjónum þeirra.

Af hverju að taka mörg ár að gera það sem þú getur áorkað á vikum?

Það er auðveldara að þola eitt öskur en að takast á við myglaðar hugsanir.

Þess vegna segi ég: „Við skulum halda áfram,“ og þess vegna mun Ég efla krafta þína.

4. Ég mun senda þér vilja Minn — framkvæmdu hann.

Vertu á varðbergi þegar þú kemst í snertingu við veraldlega hluti. Á stígnum er engin þörf á dýrindis máltíðum.

5. Fyrir hið innra verk ætti maður að selja lygaskjöldinn.

6. Ég vil tala um karma sem er hreint og hefur komið gætilega fram.

Snertu tjöruhúta örlaganna með varúð.

Það er miklu hættulegra að snerta fyrri atburði, sem hafa herst og þú dregur á eftir þér. Þess vegna vara Ég við því að vanrækja á að framkvæma skipanir og skortur á virðingu fyrir Stigveldinu er skaðlegra en það virðist.

Karmastraumurinn getur verið þakinn þykkri hulu fyrir vitundinni.

En varast að rjúfa þessa hulu með ósvífni eða villimennsku, sem er bannað undir Skildi okkar.

Ég endurtek: Haltu þig við þá braut sem þér hefur verið vísað eftir!

7. Hvern á að spyrja? Þegar jafnvel múldýr geta dregið kerruna sína, er

hugsanlegt að andinn myndi ekki láta líkamann gleðjast í vinnu?

Þegar jafnvel múldýrið ber knapa sinn í skjól í stormveðri, getur

mannsandinn haft áhyggju af flæði karma?

8. Þú þarft að hafa í huga hvað Meistari er; þú þarft að halda skildinum hreinum.

Ég mun senda þér allar leiðir til varnar, Ég mun senda þér alla möguleika, en haltu farveginum stöðugum.

Haltu eldi andans leyndum mitt á meðal brjáluðum múgi. Lestu bók mína og ekki hræðast raddir dauðadæmdra, því að blindir sjá ekki það sem þér er gefið.

Þér til hagsbóta segi Ég þér að ákalla nafn mitt oft. Heldurðu að það sé gaman að horfa á dauðar þjóðir? Fylgstu hins vegar með lygafalli heimsins. Lygi, lygi, lygi — hverfðu!

9. Fræðsluna ætti að skilja betur; beita ætti henni á skapandi hátt. Brostu að litlum steinvölunum!

10. Meistarinn segir að þú ættir að læra að finna böndin sem hafa sameinað þig, tengt þig gegnum undur birtingarinnar.

Undraverðir þvengir binda skófattaðinn þinn fyrir langa ferðina framundan.

Eins og hið liðna hefur birst, svo mun það framundan verða.

Maður getur ekki fyrirséð allt það sem ætlað er.

Heldur getur maður séð allt sem sent hefur verið á lífsins skrár.

Þannig á að allt að vera reiðubúið – rífdú bara ekki vefinn minn.

Hvassviðri heimskunnar blæs nú í burtu því besta sem ég hef sent.

Fjár sjóðir eru gefnir svo þeir megi verða birtir heiminum, og þeim ætti ekki að sóa.

Það er engin afsökun að hafa ekki þroskast enn.

Það er betra að fagna sigri eftir fyrstu bardagann en að ráfa um undir jörðinni.

Þess vegna segi Ég ykkur að ganga áfram saman undir vernd hina eina skjaldar.

Sérhver ykkar þarf því að hreinsa andardrátt sinn, án þess að hræra upp ryk reiðinnar,

og með að safna blómum hollustunnar, mun hver og einn skilja betur ávinninginn af leið Minni.

Leiði ég þig með valdi? Þvingun er ekki eiginleiki Okkar. En þar sem við göngum saman, hvers vegna ekki að gefa ráð?

Þess vegna ráðlegg ég þér að bæta hugsun þína og forðast hrösun.

11. Á vogarskálinni Okkar er barátta andans þyngst af öllu.

Árangur í lífinu fer aðeins eftir þeim styrk sem sjálfsfórinn skapar.

Fræðsla um andann skapar herklæði fyrir líkamann.

Þegar þú upplifir eldingar heimsins leggur þú grunn að bók fyrir veturinn framundan. Ég kenni þér að skilja framtíðina skynsamlega.

Hvert sem fólk þitt Mitt fer mun árangur örugglega fylgja.

Þú getur öðlast visku við að samþykkja áfangana sem Ég hef sett fram.

12. Fórn, fórn, fórn; eftir fórn öðlast maður, og eftir það sigrar andinn.

13. Hver manneskja hefur tilgang. Ég bý til hlið sem hæfir anda einstaklingsins og í gegnum það getur leitandinn gengið inn í umbreyttan heim, þar sem hugurinn á heima í hverju landi.

Andinn lærir að fljúga þegar sorgin skerpir sjónina.

Hinn óendanlegi skilningsgeisli lýsir upp blessunina sem send er.

Það er vegur jarðar og vegur vængja, finndu það út og skiptu hlut þinni.

14. Óveðursský eru allt um kring, en Morgunstjarnan er á uppleið.

15. Hvert augnablik sem andinn sýnir skilning er demantur geymdur í fjársjóði möguleikanna.

16. Oft eflast afrek vegna veikinda.

Heilagur Frans og heilagur Teresa voru oft veik.

Pythagoras var með hjartasjúkdóm. Jafnvel bestu flautur fengu sprungur.

17. Mæður sjá í visku sinni fyrir dulrænar aðstæður í kringum fæðingu barna sinna. Andi móðurinnar veit hvernig óvinurinn er að reyna að særa nýkomna ferðalanginn. Á aðlögunartímanum milli getnaðar og fæðingar er auðveldara fyrir óvininn að senda eitur. Það er auðvelt að vekja reiði móðurinnar og fylla heimilið ryki óánægju.

Viturlega beina mæður augunum að dýrlingamyndum eða finna huggun í fegurð náttúrunnar.

18. Með því að gefa meðtökum við líka. Með veraldleg gæði í litlum metum, fáum við himnesk klæði.

19. Form lifnar við af innihaldi sínu og maður gleymir því ekki.

20. Taktu djarflega skjöld þinn í hönd.

Ég bið aðeins eins: Ekki veikja styrk þinn með gulli. Fræðsla mín hefur enga ást á gulli.

21. Það getur ekki verið um neina miskunn að ræða þegar karmalögmálið þarf að ganga fram nákvæmlega. Karma mun ná þér, en gæðum þess er hægt að breyta með frjálsri fórn fyrir fólks sem þú þekkir ekki.

22. Sáið betur sáðmenn! Jarðvegurinn verður bráðum tilbúinn!
Ef heiminum er ekki hjálpað með sérstakri birtingarmynd mun jörðin ekki endast.

23. Ég mun kalla inn í hús Mitt þá sem ég sé nálgast.
Dinglandi sverðið fyllir andann sársauka.

24. Ljúkið verkinu sem er mér þóknanlegt og gagnlegt fyrir ykkur,
vinsamlega verkið sem gerir hús Mitt verðugt.
Safnaðu kærleiksmyndum. Leyfðu kærleikanum veita þér innblástur hvernig á að fegra húsið Mitt. Sýnið gæsku og spyrjið hvaða innihald myndi hæfa húsinu Mínú.
Láttu trúmennsku sýna þér hvernig hið hreina hús er birtingarmynd fegurðar.
Birtingarmynd verka þinna eru eins og blóm.
Ég mun ekki taka einn eyri, en ég mun launa hundraðfalt.

25. Jafnvel húsmóðir mun segja: "Ekki óhreinka þrepin eða þú verður að hreinsa burt óhreinindin sjálfur."
Á sama hátt, enda árásarmenn sem hafa þrengt sér í gegnum áru meistarans, og þeirra sem honum eru tengdir honum, með því að skera rifur á sína eigin árum. Þetta er hvorki refsing né hefnd, heldur einfaldlega neisti endurkasts. Þeir skulu því gæta þess að snerta ekki verkefnin okkar, sérstaklega núna þegar rafspennan er há.
Segjum þessu fólki svo og öðrum sem trúá ekki að þrumur geti komið í sólskini: „Betra er að snerta ekki.
En sælir eru þeir sem styrkja herklæði árunnar.

26. Aðeins er hægt að svara hjartahreinum.
Vertu fær um að sameina kraft kærleikans og staðfestu.

27. Heilsa og vellíðan byggir á trausti: Geislinn minn undirbýr alltaf allt sem þarf.

Dómgreindarleysi rífur vefi líkamans.

28. Ívilnun til klaufskra handa er ekki töpuð.

Sá sem fylgir visku elskar að horfa langt fram á veginn.

Þoldu ljótan rógburðinn með bros á vör.

Árangur fólks sem hefur slitið sig út er eins og úði skammlífs gosbrunnar; en vitur maður sækir úr hafinu og nýtur síðan eilífs svala gosbrunnarins.

29. Nóg um óvini, þar sem sjálfsfórnin er getur kviknað mikið ljós.

Einsemd mun flytja skilaboðin á skilvirkari hátt en sögusagnir fjöldans.

30. Jarðvegur heimsins er yfirfullur af bakteríuugró, og yfirborðhulan titrar. En töfrablómið verður engu að síður að vera gróðursett af manna höndum.

Ég er með þér; þegar Ég verð hljóður þýðir það að Ég er að fá örvar í skjöld Minn sem beinast að þér.

Standið sameinuð, hlakkið til birtingardagsins, dagsins þegar þekking mun koma inn í húsið Mitt. Þekkingarberar eru þegar fæddir.

31. Ég tala um brýr og hlið sem eru ekki hluti af vegi þínum. Slíkar framandi brýr eru á leiðinni og þú þarft að fara hratt yfir þær, án þess að horfa niður og með eina hugsun í huga – til að komast strax yfir hinum megin.

Sömuleiðis, þegar þú kemur að framandi hliðum skaltu ekki efast, heldur leita rétttrar leiðar án þess að missa ró þína, vegna þess að leið þín hefur verið ákveðin.

Með hreinni staðfestu ættirðu að loka svitaholunum þínum fyrir slæmu lofti.

Og þegar erfiðleikar verða, endurtaktu: „Hvað sem gerist, þá fer ég inn í fallega garðinn. Ég er ekki hræddur við örlagahliðið.

„Hvers vegna er skjöldurinn fyrir ofan mig? Til að vernda mig.

„Ef nýjar mýrar birtast, mun ég fara yfir þær, því ég er ekki hræddur!

32. Af hverju að sökkva sér niður í astralheiminn, geðheiminn?

Þeir gleðjast sem þjáðust, sem loguðu í anda og strituðu. Hér eru þeir sem sáðu og þar eru þeir sem uppskáru.

Öll jarðnesk fræ gefa ríkulega uppskeru.

Kjarninn stækkar; hinn víkkaði skilningur er að ná tökum á nýjum víddum fræja framtíðarinnar.

Þegar það er tilfellið, hvers vegna að leita í geðheimsins eftir svörum?

33. Nú, um sendiboðann.

Rétt eins og þú gætir flýtt þér að hitta póstberann í daglegu lífi, þarftu að rétta út höndina eftir því sem Við sendum.

Stingandi runnar hindra sendiboða Okkar, en þú ert með dásamlegar klippur sem geta skorið í gegnum hindranirnar. Hjálpaðu boðberunum að ná til þín með því að halda áru þinni hreinni.

Það er erfitt fyrir dúfu að fljúga í gegnum þoku.

Ég er að leiða þig skjótustu leiðina og Ég er reiðubúinn að senda boðbera á augnablikum efans; en opnaðu hurðirnar svo hann komist inn, því það er ekki auðvelt að knýja á dyrnar í rigningunni.

Elskið einveru hugsunarinnar, þegar neistar skilningsins vefa saman lendur þekkingarinnar.

Rétt eins og Ég hef ábyrgst ykkur, ættuð þið að fela Mér ykkur sjálfa. Með afli handarinnar hef Ég lagt leiðina til hæðanna.

Taktu við gæfunni þegar sendimenn mínir flytja tíðindin: „Hann er kominn!

Hamingjustundin hefur verið vígð og það eru blóm á leiðinni.

Hvaða máli skipta þig smámunir, hundar eða tígrisdýr? Framkvæmdu hið mikla verkefni hins lifandi Guðs.

34. Merkingin verður skýr þegar þú skoðar hlutina af fjallstoppi.

Þú ættir að fylgjast með neistunum; bráðum munu þeir byrja að renna saman í loga nýs skilnings – skilnings á grundvallaratriðum.

Það er erfitt að byggja boga milli vegs afneitunar og uppgönguleiðar.

Þeir sem bera andann þekkja ekki hver annan.

Gefðu gaum hvað ókunnir segja sem þú hittir á vegi þínum og skráðu þær.

Síðar muntu njóta þessara fróðleiksmola og það mun leiða í ljós þrep hagnýtra möguleika.

Athyglin verður beittari og tengslin verða sterkari eftir því sem hagnýtu neistarnir efla varðberg þitt án þess að hafa áhrif á karma.

35. Ég skal útskýra hvers vegna það er mikilvægt að gefa gaum að orðum og myndum sem þér eru gefin.

Lærisveinar okkar hafa æfingu þar sem orð eða hluti af skilaboða eru gefin. Viðtakandinn spáir í hugsunarferlinu og byggir ofan á orðin eftir eigin skilningi og því sem hann skynjar að sé sjálfu sér næst. En með tímanum vísur hið persónulega út fyrir sameiginlegri vitund, flókin uppbygging byggð á einu orði – er eins og dulmál andans.

36. Frá dulrænu sjónarhorni er hringur persónugerving mannlegrar lífveru, en með útvíkkandi möguleikum. Fólk sem er nærri miðju hringsins sinnir virðulegum störfum hjartans.

Vöxtur lífverunnar og áföll hennar hafa áhrif á hjartað. Ef handasveiflur geta valdið þreytu, getur vitundarleysi um markmið gerir enn verra.

Þú veist nú þegar dæmisöguna um hringdansinn og þú veist um skildina. Þú veist að besta talan fyrir hringinn er sjö. Fimm tákna útlími líkamans.

Viðbætur geta í mesta lagi framkvæmt sérstakar aðgerðir eða stillt karmískt ástand.

Það er erfitt að mynda hring, en samt erfiðara að gera breytingar, vegna þess að þú getur ekki skipt út hjarta fyrir útlím, né getur þú kynnt manneskju sem er óöguð.

Í slíkum tilfellum eru til staðar nálæg og kær vitni sem munu ekki íþyngja slagæð hjarta úr fjarlægð.

37. Nú, um karma.

Þegar karmaböndin bætast við álagið sem fyrirséð hefur verið, verður það ansi íþyngjandi að axla alla óskipulagða hugsun.

Hægt er að draga úr þessu með því að snerta varlega yfirborðnæmni tauganna. Hins vegar, mannleg hugsun kastar auðveldlega lóð á vigtina, bara til að kasta af sér þyngdinni sem hefur dregið hana til jarðar.

En á endanum veldur hver slík handahreyfing hjartaverkjum.

38. Að forðast að eignast nýja óvini er erfitt verkefni. Þú ættir að vera meðvitaður um steinana sem liggja við þröskuldinn, en þú ættir ekki að láta þá trufla þig.

39. Ekki einu, ekki tveimur, heldur mörgum hjörtum hefur verið beint til þín, og möguleikavefur er ofninn af fimum höndum. Rífdú bara ekki vefinn. Taktu tillit til þess sem kemur fram á hverjum degi.

Lúxus verður að yfirgefa þig.

Þú munt þróa með þér sérstakt útlit og þú munt uppgötva það í gegnum náttúru landsins Míns.

Með hverri sameind í heila þínum ættir þú að sökkva þér niður í meðvitund um möguleika Mína. Örvænting hentar engum.

40. Bitvargurinn vill ekki goluna; hann nær þá ekki til þín og því síður að stinga þig.

Það er engin þörf á að eignast nýja óvini. Þeir sem eru ætlaðir þér munu koma af sjálfum sér.

41. Aðeins samstilling rafhlöðu getur stjórnað kraftinum. Geisli getur aðeins sýnt merkingu sína þegar maður starfar samkvæmt skipuninni.

42. Þegar þú talar í Mínu nafni, segðu: "Hönd skaparans er alltaf á hreyfingu, þess vegna er allt á hreyfingu." Þú sérð tvo spírala á hringnum þínum. Rétt eins og þú getur farið upp á annan spíralinn, geturðu farið niður á hinum. Jafnvel Meistari getur farið niður með því að misnota kraftaverk.

Vertu stöðugur, ekki aðeins þegar þú ert í samfélagi við Mig heldur líka þegar þú ert látin ráða ferðinni, því aðeins þá er útsjónarsemi andans mótuð. Þegar fólk grunar þig um að elska Okkar, hyldu þig þá með skildi Mínum. Ég skal senda þér sjö tækifæri til að sýna útsjónarsemi. Mikið af gleri getur brotnað og hús orðið óhollt ef ekkert skýlir því.

Í gegnum vilja stigveldisins ertu fær um að standa vörð um fjársjóðinn sem þér er trúað fyrir.

Gyrtu þig með nauðsynlegri löngun, horfðu á hringinn og endurtaktu: „Ég mun ekki falla“.

43. Hugsaðu um uppljómun sem öfluga birtingarmynd á leiðinni til okkar. Það gamla er fyrir það gamla. Merkið Mitt ætti að vera varðveitt í nýrri bók, með nýjum anda, með nýjum athöfnum.

44. Þegar regndropi skellur á gluggann — það er Mitt merki!

Þegar fugl blakar vængjum—

það er Mitt merki!

Þegar laufin fljúga burt með hvirfilvindinum—

það er Mitt merki!

Þegar sólin bræðir ísinn—

það er Mitt merki!

Þegar öldur skola burt sorg sálarinnar—

það er Mitt merki!

Þegar vængir uppljómunar snertir hina ráðvilltu sál —

það er Mitt merki!

Teldu skrefin á leið þinni til musterisins, því að hvert sjöunda skref ber Mitt merki!

Þegar þú sýnir nýjan skilning á táknuinu Mínú muntu sjá eldingu heimanna blikka yfir sjóndeildarhringnum.

Ég hef opnað dyr fyrir þig, en þú verður að ganga inn sjálfur.

45. Í eitt skipti fyrir öll: Þegar þú ert með Mér, laus við pirring og laus við efa, þá eru ótal straumar af möguleikum.

Ómælanlegir eru kraftarnir sem þjóna þér.

Þeir sem bera steininn geisla af stjörnum guðlegrar náðar. Nýir möguleikar bjóðast á hverjum degi.

Fléttaðu körfur svo hægt sé að safna þessum stjörnum saman.

Breiddu út striga tjaldanna svo þú getir náð gjöfunum — því þannig leiði Ég þig!

46. Vinnið á morgnana; en á kvöldin gleðjist í Mínú nafni. Guðsblessun á nýrri leið!

47. Geislinn Minn — andardrátturinn þinn.

Höndin Mín — fáni þinn.

Skjöldur Minn — stolt þitt.

Hús Mitt — athvarf þitt.

Fjallið Mitt – kraftaverkið þitt.

Ósk Mín – lögmál þitt.

Birting Mín – hamingja þín.

Megi andi bræðralags Okkar vera með þér.

48. Þegar þú skilur af dýpt, í gegnum fræðsluna, kjarna hamingjunnar sem þér er sendur, ættir þú að halda áfram með staðfestu, meðvitaður um hvernig stærsta von mannkyns, sem er háð Steininum, rís upp. Leyfum okkur í bæn að bíða örlaga okkar.

49. Slægar raddir reyna að dreifa rógi, en mundu að erting er ekki betri en ryk, forðastu þær.

Ég kenni í gegnum birtingarmyndir lífsins, ég gef merki um það á hverjum degi.

Táknunum rignir eins og rósablöðum, því tíminn er í nánd. Hugsaðu um nýja heiminn; hugsaðu um upprisu fólksins.

50. Ég endurgreiði hundraðfalt, en það sem glatast minnkar hundraðfalt. Ó örlagabolti, hvar munt þú falla og hvar endurkastast? Ljosið bíður þín – taktu á, –ó bolti, til að ná því! Haltu aftur af sviksemi þinni!

51. Þegar þú stendur við grátvegginn, mundu að gleðin er á leiðinni!

Ég segi við þig: Snúðu þér til austurs og sjáðu dögum mína!

Hversu dásamlegt er skírnarvatnið, safnað upp í tæka tíð!

Dýrmætt er blómið sem plantað er á Minni stund!

Ekki spilla kaleiksstund Minni!

Kraftaverk er að koma! Þið sem bíðið, takið við arfleifð ykkar!

Skip forna tíma hefur snúið við!

52. Af hverju ertu svona hissa á mikilvægum dagsetningum sem spáð hefur verið fyrir um? Við gerum ekki ráð fyrir — Við sjáum.

Þú spyrð hvernig þið eigið að safnast saman, og Ég skal segja þér að safnast saman í bæn. Það er betra að þegja, án þess að berjast um eða hækka rödd þína, því vængir andans vaxa í kyrrð.

Gefðu bænátíma fyrir samfélag Okkar, því að við munum færa fram það besta.

Straumar samneytisins byggja undursamlegan stiga að háleitustu birtingarmyndum skaparans – stiga andans.

Heygðu orrustur þínar í lífinu og þú munt komast að því hvenær þú átt að kalla á hönd Mína.

53. Hvernig átt þú að bíða eftir að verkið þróist?

Rétt eins og bylgjur hafa takt, vaxa verk í stígandi skrefum, í von um að flóð þeirra streymi fram.

Viðurkenndu stundina þegar takturinn deyr út og þú munt ná hraða lífsins.

Í kyrrðarstundum, leggðu fræðsluna á hillu reynslunnar.

Hvernig ættir þú að lesa rit vitringanna? Einangraðu þig og notaðu það sem þú lest með mismunandi hugarfari.

Hér er Ég, nýfæddur.

Hér er Ég, öldungur.

Hér er Ég, útlagi.

Hér er Ég, stjórnandi.

Hér er Ég, sjónlaus flakkari.

Hér er Ég, sem þekkir heimanna.

Hugsaðu um að sérhver uppspretta búi yfir öllum glæsileika Lótussins sem hægt er að hugsa sér.

54. Sýnið ekki mont, heldur gangið eins og ljón!

Góðvild prýðir brynju þína.

Ég mun senda þér kraftinn til að verða veiðimaður og stinga hendi Minni í hjól ógnanna.

Þú ættir að læra af ýmsum dæmum um árás. Eldur jarðar vill þvinga sig í gegn.

Boð Mitt til lærisveina og beiðni Mín er bara sanngjörn: Stígðu fram staðfastur án þess að verða pirraður.

Ertung gerir skip þitt gegnsætt og brothætt.

Silfurfalkaleikur hentar Steininum betur.

Ég sveigi frá drífu lítilla örva.

Stundin er mjög nærri þegar hið forna loforð verður uppfyllt.

55. Með andanum haltu í andlegu fræðsluna; aðeins andinn getur fært ríki Guðs til jarðar.

Eins einfaldlega og orð Mín eru flutt mun ríki andans nálgast.

Eins einfaldlega og visnuðum laufum síðasta vetrar verður sópað burt.

Það er engin fortíð, það er ljós framtíðarinnar: Gakktu áfram með það ljós.

Ég kvaddi þig úr hyldýpi lífsins.

Ég brýndi tennur þínar.

Ég setti fyrir þig lit fánans.
Skildu fræðsluna með þöndum vængjum.
Aðeins hærrí leiðin liggur til Mín; neðri leiðin nær ekki til mín.
Settu boðanir Mínar undir vitra lása.
Rís með hugrökkum hugsunum, því að Ég hef reist tjaldið þitt með eldingu.
Gleymdu hinu ómerkilega í andanum.
Mikið er örlagaljósið! Haltu því áfram!

56. Hreinar hugsanir eru saurgaðar af menguðum skoðunum fólks. Það er erfitt að heyra handan skógarins.
Lögmál Mín verða að halda þegar þú ert í uppáhalds athöfnum þínum.

57. Ég vil hvetja þig til að ganga djarfar fram, með öllum andans styrk.
Fjötrar jarðar munu ekki halda aftur af þér. Góð gæfa mun leiða hina hugrökku áfram.
Eins og alpablóm sem á erfitt með eina nótt í mýri, þá eru hlutirnir ekki auðveldir fyrir þig.
Höggið frá óvininum hljómar á strengina, en klærnar geta ekki samið símfóníu.
Skjöldur minn hefur bægt frá mörgum spjótum og örvum ætluð þér.

58. Auðvelt er að grafa skurð, en erfitt að byggja hús.
Hæðnishlátrar bergmála í hornunum.
En með vængjafjöðrum muntu sópa rykinu burt, svo farðu vel með vængina.

59. Tákni Mitt getur leitt þig að markinu.
Hafðu bústað Minn í huga. Aðeins með slíkri sjálfsfórn munt þú ná.
Örlög þín eru að forðast fjöldann en samt að senda honum æðstu blessun.
Hreint er silfur fjallsins, en þú verður að finna leiðina að því. Birta þessara stunda eru óhrein og lítilmótleg miðað við ljós framtíðarinnar.
Þú getur skilið hvers vegna depurð hugsun eykst ef þú skyggist inn í andardrátt fólks – útöndun þeirra skýjar loftið eins og reykur.
Þjáningin er send á öldum etersins.
Áður en örlagastundin rennur upp má jörðin ekki rjúfa keðjuna sem við mennirnir höfum mótað.

60. Mikið er ljósið sem fræðsla Okkar gefur.
Aðeins það nýja fyrir hið nýja.

61. Til þess að skapa kraftbylgju er nóg að hafa trú á táknum; þá erum við frá báðum hliðum að hjálpa til við upplýsandi birtinguna.

Berðu innra með þér undursamlega, upplýsta hugsun – tilhugsunina um að sjá bústað Okkar.

Þegar þú skynjar að sjálfsfórni er nærri, mundu þá að hin undursamlegi þráður er farinn að skína.

Sál Mín gleðst að enginn muni stoppa þig.

Ég sendi þér gleði – taktu eftir.

Sýndu æðruleysi, því krampinn endar.

62. Skoðanir létthugans snúast eins og hjól.

Áræðinn biður um boga og nær fuglinum sjálfur.

63. Það þarf að hlúa að velgengni eins og blómi.

64. Auga Mitt er ljós þitt!

Hönd Mín er vörn þín!

Hjarta Mitt er akkeri þitt!

Aðeins kærleikur heldur afreksþræði andans.

Hyldýpið mun ekki gleypa eldinn.

65. Áfram flýgur örin — ekki verður aftur snúið.

66. Velgengni gefur vængi.

Þú sem leitar sjálfsfórnar, Ég mun gæta þín þegar þú ríður á öldutoppi og ber þig fyrir yfir hyldýpið, eins og þú værir í óvinnandi turni.

67. Að óska öðrum illt, þeir eyðast sjálfir.

Myrkir eru tímarnir. Haltu skildinum stöðugum.

Þeir sem hörfa munu tvístrast eins og úði.

68. Gakktu öruggum skrefum, varðveittu hjartað, því að ker sem geymir allan heiminn verður að bera með varúð. Ganga einfaldlega áfram, án þess að reika.

Með því að halda aftur af pirringi býrðu til nýtt slíður fyrir andann.
Jafnvel hestur brotkar betur þegar hann ofgerir ekki.

69. Rétt eins og neistar skapa óson, vinna andans vefur hjálparvoð.
Þú þarft aðeins að opna hreinan glugga og hjálp kemur fljúgandi inn.

70. Hin ósýnilega fræðsla flæðir án afláts.
Breyting í andanum skynjast aðeins á mörkum næsta skrefs hans.
Vöxtur anda er mældur af ósýnilegum mæli.

71. Gríptu kjarkinn og gakk eins og ljón — þannig vex sjálfsfórnin. Ekki
syrgja liðna daga heldur vertu tilbúinn að lyfta skildinum hvenær sem er.

72. Hugrekki býð Ég öllum — jafnvel dúfa ætti að verða eins og ljón. Það ert
þú, ekki Við, sem þarfnast hugrekkis.

Stöðvaður eyðingu mustersins með brosi. Aðeins með hugrekki geturðu náð
tökum á flugi.
Allt mun gerast á réttum tíma.

Skildu að þú þarft að endurtaka, "hugrekki og þolinmæði." Leyfðu fólki að
fylgjast með vinnunni við að slípa stein. Hversu ákveðið og varlega hreyfir
verkmaðurinn hendurnar — og allt fyrir dagvinnulaunin. Hversu miklu
verðmætara er verk skapara!

73. Þekking kemur aðeins fram þegar andinn er reiðubúinn. Skipanir og ótti
eru eingöngu fyrir óvini.

74. Ég mun opinbera hverjum, í samræmi við eyðimörk hans — því meira
sem maður fórnar, því meira fær maður. Ég skal silfra hverja fórnfýsi. Ég skal
yfirvinna alla gleysku. Ég skal veita gleði!

Ef einhverjum finnst leið eldsins hættuleg, leyfum honum að frjósa með
kakkalökkunum.

Vertu sáttur við dásamlegt flæði náðarinnar, því hagl særir þegar það skellur
á – það er betra að taka á móti geisla Mínnum.

75. Hver sem gengur með nýja heiminum mun fá silfurstaf.

76. Ég segi að allir og allt hafi lexíu að læra. Hver mun ekki vera hræddur við að stíga upp til Oss?

77. Við getum gefið þér þráð, en þú verður að þræða nálina sjálfur. Efnið er gefið, en þú verður að sauma það sjálfur.

Fylgdu hæstu leiðinni. Seglið á að vera hvítt sem snær.

78. Í gegnum eld, í gegnum reyk, í gegnum kraftaverk, í gegnum trú — stígðu fram! Gneistaðu af æsku andans. Vertu yngstur, hreyfanlegastur. Segl sjálfsfórnar er endingabest.

79. Aðeins með fögnuði andans geturðu farið yfir geislandi brúna. Ég sáði táknum — safnið þeim saman af útsjónarsemi.

80. Kraftur þinn mun vaxa; en ef þú kæfir logann, muntu sviða hendur þínar. Leyfum loga trúarinnar að skína frjállega. Kennarinn fylgir hverri hugsun, alltaf tilbúinn til að velja bestu fræ hins eina anda.

81. M.: og skilningur á kenningu Búdda leiða til lífsnauðsynlegs skilnings á lögmálinu sem var getið á fjalli Ljóssins.

Lögmál hans mun hjálpa á leiðinni til þekkingar.

Fræðsla hans er Mér gleðiefni. Hönd Mín leiðir til þekkingar.

Brostu þegar fólk kallar andlega betlara „fræðimenn“.

Brostu þegar fólk gerir lítið úr þekkingu andans, þegar það les vafasöm verk, þegar hreinar hugsanir hræða hjartalitla.

82. Lærðu að líta á Boðun sem óafturkallanlega.

Þig myndi undra hve hátt trú þjóðanna reis til forna.

83. Sjúkdómar andans eru jafn smitandi og líkamlegir – þetta er einföld vísindaleg skoðun. Á sama hátt og að slá á borð fær hlutina á því til að titra, hristir andlegt högg taugarnar, þó enn meir.

Þú getur snert gamla hluti og meðvitað hrakið burt skaðann af uppsöfnun þeirra.

84. Mótaðu í kærleika staðfesta leið af fyllstu sjálfstjórn. Heimskuleg orð fjandsamlegra rógbera geta ekki tortryggt fræðslu mína. Ég sé að þeir munu bláma augnbrúnirnar illa — gefðu þeim bara tíma.

Þegar við erum að nálgast kenningu Krists og Búdda, hverju skiptir ruslið utan við þröskuldinn okkur? Svipað og tóm ostruskel.

85. Flýttu þér — týnd fræ er erfitt að safna.

86. Lærðu að skilja hvert kraftaverk í gegnum linsu fræðslunnar, svo þú getir myndað skjöld á hverri braut. Ég skynja hvert augnablik sem er gagnlegt fyrir þig.

Framlínan Okkar stendur traust eins og veggur, og bros blika eins og elding yfir hvert andlit þegar þú tekur rétt skref.

Eins og garðyrkjumaður sem gerir garðinum kleift að springa út brum með því að reka dökka illgresið í burtu, fylgjumst við með hreyfingum hinna útvöldu handa. Sérhver útsjónarsemi vekur gleði, því að skjöldurinn er hertur á báðum hliðum.

Breið eru verk Mín; allir fá rými. Með víðsýni munt þú mæla hlut þinn.

Óviðjafnanlegir möguleikar bíða þín framundan. Gefðu okkur ástæðu til að gleðjast!

87. Það er gott að vera í sólskininu, en stjörnuþjartur himinn gefur líka samræmi í taugarnar. Tunglið er aftur á móti ekki fyrir Okkur. Hreint ljós tunglsins hefur áhrif á pranað. Segulkraftur tunglsins er mjög sterkur, en ekki góður fyrir hvíld. Oft vekur tunglið þreytu, rétt eins og einstaklingur sem gleypir lífsorku. Birtingarmynd kraftaverka eykst þegar tunglið skín. Hreint prana verður að samsvara aðdráttaraflinu; annars verður, í stað kraftaverka, eyðilegging á mikilvægum fjársjóði. Það er gott að hlæja í hvíld, því skjaldkirtillinn hreinsast af hlátri. Hreinsun kirtlanna er afar mikilvægt.

88. Shambhala er ómissandi staður þar sem andlegi heimurinn sameinast jarðheiminum. Í segli er punktur þar sem drifaflið er sterkast; á sama hátt er Fjallabústaðurinn punkturinn sem opnar hlið inn í hin andlega heim. Hin mikla hæð Gaurizankar eykur sendingu segulstraumsins.

Jakobsstiginn er tákn Bústaðar Okkar.

89. Fólk getur afskrifað hjátrú með því að læra að virða meðfædda krafta mannsins.

Þú ættir að gera þér grein fyrir því hversu mikið fólk bíður eftir aðventu Minni. Löngun þeirra er að stíga nýtt skref upp stigann.

90. Þétt eðli efnis hindrar allar tilraunir andans. Þetta á við um mannfólkið og alla náttúruna.

Til að verða aðgengilegt þarf að bræða efnið. Bræðsluferlið gefur ákveðnar lofttegundar sem samlagast efni andans. Þegar um einstakling er að ræða, losa taugastöðvar gas í hverri uppljómun – hvort sem það er sæla af hamingju eða ógæfu. Hér höfum við eins konar verkstæði andans. Þess vegna eru erfiðleikar kallaðir, heimsókn Guðs. Á hinn bóginn jafngildir hvers kyns listlaus, syfjuleg tilvera, dauða andans. Í náttúrunni birtist uppljómun sem þrumuveður, jarðskjálftar, eldgos og flóðbylgjur. Svipað verkstæði og andans byrjar að virka, þess vegna eru allir neistar alsælu blessun. Þegar efnið bráðnar víkur efnið fyrir umbótum og gefur nýjar formúlur. Í stað þess að fara í langar rannsóknir, nægir að endurspegla þættina í speglum Okkar og safna þar með nýjum formúlum.

Svo kemur seinni hluti verksins: þolinmæði að koma formúlunum á framfæri við fólk á viðeigandi tíma. Á uppljómunareldum leikur geislinn Okkar og bankar á hjartadyr. Hvar er hamingjan eða ógæfan sem hleypti honum inn? En þegar þú snertir bráðið efni finnurðu púls jarðar og hjartað verður að geta borið þyngdaraflið. Þeir sem taka þátt í þessu starfi verða að vernda hjörtu sín.

Þess vegna segi ég þér að hugsa vel um hjartað – allt annað er auðvelt að gera við. Hjartað táknar efnið en taugarnar eru háðar andanum. Við bank andans opnast dyr sólarplexus. En hvert högg, hver árás efnis slær á hjartað. Hver sem vill komast í snertingu við formúlu efnisins verður að vernda hjarta sitt. Lyfið Okkar kennir hvernig á að brynja hjartað með öndun, en við skulum ræða það síðar.

91. Útstreymi tauganna er þyngdarlaust, lyktarlaust og ósýnilegt, vegna þess að það kemur frá andanum. Afrakstur hjartans er blóð, með öllum sínum

jarðnesku víddum. Þess vegna, þegar þér er sagt: "Þú ættir að finna til með hjartanu," ættir þú að heimfæra þetta á jarðneska sviðið.

Eina brúin á milli skilnings andans og viðurkenningar á jarðneska sviðinu er hvítu blóðkornin. Þú þekkir öll átökin sem fylgja tilvist frumanna. Þar sem þú ert undirorpinn öflum jarðarinnar og berð samt þekkingu andans, virðast hvítu blóðkornin þér ekki þá eins og hvítu bræðurnir? Þess vegna er svo erfitt að ná samræmi á jörðinni. Til að vinna sem andi í efninu þarftu að uppfylla skilyrði beggja sviða. Þú mátt ekki hverfa frá jörðu, en verður samt að vera í andanum.

Til þess að ná tökum á jarðneskum formúlum þarftu að hafa sterkan farveg hjartans, því spegilmyndir jarðneskra tákna bera hættulega neista. En fyrir jörðina verður allt að gerast á jarðneska sviðinu. Það er aðalástæðan fyrir því að Bræðralagið er til hér.

Þess vegna verður þú að ná til Okkar á jarðneska sviðinu; þú verður að uppgötva Okkur alveg eins og þú uppgötvar silfrið, grafa það besta undan jarðskorpunni.

92. Um þessar mundir er mikill skilningur að myndast, skilningur á birtingu himneskri fræðslu.

Það er gott að skilja að maður getur átt hluti án þess að hafa tilfinningu fyrir eignarhaldi. Það er gott að eiga hluti til að gæta þeirra, og jafnvel fylla þá með góðviljaðri áru, með það í huga að miðla þeim til annarra.

„Sköpunarhönd“ býr á heimili sem er laust við eignir og hvað sem höndin bætir, mun aðeins þjóna gleðinni frekar. Meginreglan um að gefandi hönd er að vera stöðug í framkvæmd; í þessu felst réttlæting fyrir vörslu á hlutum. Þegar fólk skilur þetta er erfiðasta vandamálið leyst.

Ég er að segja heiminum þetta, vegna þess að aðalorsök eyðileggingar heimsins er tenging við eignir sem ekki eru til. Að miðla þessu til nýja fólksins þýðir að lækna það af ótta við ellina. Þegar eign án eignartilfinningar kemur upp, opnar það leið fyrir alla án takmarkana um hefðbundna arfleifð. Hver sem getur bætt eitthvað, skal eiga það. Þetta á við um lönd, skóga og vötn. Öll vélræn afrek og hinar ýmsu tegundir uppfinninga ættu að falla einnig undir sömu meginreglu. Það er auðvelt að ímynda sér hvernig sameiginleg sköpunargáfa muni koma til framkvæmda, sérstaklega þar sem fólk gerir sér grein fyrir að aðeins andinn veitir bestu lausnina. Að afli andans verður beint spurningum um hvernig best sé að gera hlutina; og

sverð andans mun slá niður hvers kyns laumuspil. Einmitt, það hagnast þér að gera betur. Lögmálið er einfalt, eins og allt í andanum.

93. Atburðir hafa hrannast svo upp að líkamar viðkvæmra manna skjálfa. Taugaskjálfta má rekja til kosmíks óróa.

Ekkert ætti að færa í steypiregni, en þegar styttir upp skín sólin sérstaklega skært.

94. Það ætti að afnema peningalega ölmusu; hjálp er hægt að veita í formi vinnu eða hluta. Enginn verður án vinnu þegar fólkið hefur snúið sér inn á veg andans. Starf Okkar er að sýna fólki hvernig leið fullkomnunar færir ekki hinum ósýnilega heimi blessun heldur fólkinu sjálfu. Við köllum það leið Okkar.

95. Safnaðu saman þeim óheppnustu, ókunnu ungu nemendum, og opinberaðu þeim gjöfina, hæfileikann til að gagnast mannkyninu. Ráðleggið þeim að skrifa reglurnar í musterið. Langur tími er liðinn síðan heimurinn sá fólk safnast saman í musterinu. Kristur mun veita náð sinni þeim sem eru að öðlast þekkingu. Við viljum sjá musterið fallegt og lifandi. Og enginn skal reka þá burt sem halda áfram til ljóssins, því að gera það myndi eyðileggja musterið. Kraftaverk skulu staðfest á töflum þekkingar.

Ef einhver hefur verið upplýstur af andanum, láttu þá ganga djarflega inn í musterið, því að leið okkar þýðir að jörðin mun breytast í höll. Það eru engir fátækir. Hver væri ekki til í að þiggja auð?

96. Ég fagna því að sjá hversu vel þú skilur smáatriði skipana Minna. Þegar Ég er að undirbúa viðburð sé Ég fyrir hvert smáatriði. Gerðu það sama og það verður auðveldara fyrir okkur að hittast.

Þú ættir ekki að dreifa í vindinn mikið því sem hefur verið ákveðið. Skerptu vitið og þú getur forðast að víkja af brautinni. Sterk athygli er mikilvæg: Vakandi andi gengur á undan skilningi sínum. Geisli minn er tilbúinn að kveikja eldingu hugsunarinnar. Þannig munum við leggja leið okkar í gegnum allar hættulegar þrengingar og misstök munu breytast í velgengni.

97. Maitreya sendir hugrekki. Maitreya mun þiggja gjöfina. Maitreya finnur fyrir kærleikanum sem hún er gefin með. Maitreya blessar starfið sem unnið er með gleði. Maitreya sendir verk á jarðneska sviðið í nafni

kraftaverkamannanna. Gakktu áfram geislandi! Það er Mér gleðiefni að leiðbeina þeim sem brosa. Uppgötvaðu fræðslu ljóssins í hverri birtingarmynd. Útsjónarsemi er eiginleiki sem lærisveinar Mínir búa yfir.

98. Ég mun hvetja þig til að viðurkenna kraftaverkið sem þjóðirnar þurfa. Þú munt læra hvernig á að ná til hjörtu þeirra.

Rétt eins og handleggurinn hreyfist aðeins frá öxlinni, hreyfist vitundin frá heilanum. Þú verður að sprengja heilann svo vitundinni gangi fram, eins og skotið væri úr fallbyssu.

Fræðslan flýgur á vængjum athafna. Segðu: „Ég mun bíða í dag, því morgundagurinn kemur, með eða án mín, þarf ég að bæta mig“. Er virkilega þörf á ráðleggingum um hvaða gamalt dót á að selja á basarnum og hvenær? Við munum ekki láta fólk vita þegar við klæðumst nýju flíkunum. Leyfðu þeim að halda að það sé ekkert til klæðast. Jafnvel lyklarnir að koffortunum mega ekki skrölda. Við skulum draga gluggatjöldin fyrir.

99. Lögmálin sem gilda um umskipti inn í andaheiminn eru ekki flókin. Engar tvær aðstæður eru nákvæmlega eins. Eins og rykkornin sem fljúga fram af eldfjalli, eru þeir óteljandi andarnir sem snúa aftur í andlega heiminn. Eðlilega er efnið skilyrði andans; en blóð, eða jafngildi þess, er svo ólíkt andanum, sem nærast af prana, og mörkin eru brotin um alla heimana. Með erfiðleikum verður andi meðvitaður um að hann hefur skilið eftir sig efni. Andi sem er tengdur hinum jarðneska heimi hylur sig með astrallíkama og það veldur blekkingum í jarðneskri reynslu, þarna í arni langanna og iðrunar. En sá andi sem flýgur áfram eingöngu í viðleitni upp á við getur forðast geðsviðið með öllu, því geðlíkaminn er ekkert annað en óþarfa rusl. Því minna rusl, því hreinni er vitundin. Á jarðneska sviðinu er erfitt að ímynda sér að þú getir yfirgefið efnið án þess að fyrirlíta það, gefa það upp fyrir nýja myndun. En þú hefur frábært dæmi um þetta ferli þegar einstaklingur sleppir einhverjum hlut. Besti gefandinn mun koma með bestu gjöfina. Þannig er efnið sem hefur vakið háleitan anda, gagnlegra vegna þess að ekkert fer til spillis.

Vissulega, þegar um háleita anda er að ræða, er meðvitað samfélag mögulegt ef skírskotun til þeirra er nægilega laus við spurningar um efni og blóð.

Andinn, sem nærast af prana, er ósamrýmanlegur blóði. Þess vegna getur maður skipt heiminum á grundvelli blóðs; engin önnur mörk eru til.

Fræ andans heldur lífinu áfram án truflana og blaðra taugageislunarinnar lyftir andanum til þeirra hæða sem hann hefur skapað. Þess vegna er sannarlega rétt að tala um ódauðleika eins og maður myndi tala um hreina vísindalega staðreynd. Þegar efni er skilið eftir er lokahugsunin eins og ör. Þetta síðasta augnablik ræður stefnu flugsins; restin fer eftir lönguninni. Láttu Okkur vita hvernig á að þrá. Byggjum regnboga sem sameinast í skrefum í uppgöngu andans.

100. Við skulum tala um dauðann.

Dauðinn er ekkert annað en eins og að klippa hárið, því að efninu er sleppt á sama hátt. Spurningin um leiðsögu ræðst af kunnuglega lögmálinu um aðdráttarafl og fráhrindingu. Þar sem meginreglan að gefa og fá hjálp er öflug í andlega heiminum, þá kallar sérhver ákall frá anda á efnissviðinu fram viðbrögð. Það fer allt eftir því hver ákallar. Maður getur laðað að sér háleitustu andana og haldið þeim nærri. Sömuleiðis getur maður endað með viðhengi lægstu anda. Það sem maður óskar sér fær maður. Þegar fólk gerir sér grein fyrir gagnsemi þess að gefa af hreinu hjarta mun það hljóta ríkulega.

Andinn er ljósið sem geislar frá fegurð stjarnanna. Hins vegar sameinast fáir andar inn í það ljós – fleiri þeirra búa í geðlíkama. Það er betra að ljóma sem stjarna, halda þekkingu og möguleika á að snúa aftur til plánetna til að hjálpa. Maður getur valið sér betri örlög – býr ekki gjaldmildur maður yfir augljósum möguleikum?

Þú getur leitað upp á við til ljóssins til að hjálpa, og þá er enginn aðskilnaður. Ef þeir sem eftir eru myndu líta svo á að hinir látnu væru sendir í ljós og til ljóss, væri samveran traustari. Því háleitari sem andinn er, því meira sér hann; allt veltur á andanum.

Háleitur andi hefur tilfinningu fyrir því hvert hann er að flýta sér og flýgur í burtu eins og ör. En myrkur andi gengur um í kringum ofninn. Þess vegna er djörf þrá til að leita svo dýrmæt – sá sem leitar mun finna. Ef langanir hans eru háleitar getur andinn uppgötvað háleit form og með því að skapa þær er stuðlað að fullkomunarferlinu.

101. Lögmálið um mettnun rýmis eru svipuð og um samtengingu. Goðsagnir, spádómar og alls konar tákni eru mikilvæg, ekki fyrir einstaklinga, heldur fyrir samtengingu rýmisins.

Orðræða Okkar sýna hvernig skilningur andans vex. Ekki fyrir kraftaverk heldur vinnum Við með daglegum venjum. Ég ábyrgist að þú getur jafnvel lært af hrygningu fiska. Hvert egg í hrognasekknum ber í sjálfu sér heila lífveru. Svo er það að marglitur hugsunarsekkur mettar rýmið.

102. Dökkt ský er ekkert kraftaverk, skróði er engin hetja, né hrun nein snilli; en andinn, þegar hann hefur vaknað, öðlast strax hæfileika til að skilja. Þess vegna vinnur Bræðralagið ekki lengur með birtingu kraftaverka. Fremur fylgja aðeins tákn viðburðum sem „fánaveifur“. Maður ætti að gefa upp kraftaverk sem sannfæringartæki, því þau hafa aldrei sannfært neinn. Sumir tala um persónulegt samfélag sitt; en loftið er fyrir alla, þó margir vilji ekki skilja kosti þess — einmitt kosti þess.

Ný viðleitni getur fæðst yfir gröfum gamalla fordóma og það mun fela í sér enn einn sigurinn.

Ég hef þegar talað um hvernig andinn skilur. Þegar geislinn sameinar meistarann við lærisveininn, þá er það andinn sem sendir skilningsflæðið. Það sem síðan stýrir hegðun lærisveinsins er hvorki aðvaranir né tákn, heldur óumdeild þekking andans. Þessi ákveðna þekking veitir fljótlegustu leiðina. Það er einmitt ekki huglæg ákvörðun heldur þekking andans. Ég sendi þér örvar fyrir einföldum árangri. Einfaldasta leiðin er ekki aðgengileg fyrir alla, en ef þú getur tekið á móti henni, er það gott fyrir þig!

103. Þannig er kall Móðurinnar numið! Ekki með töfrum heldur með andanum muntu ná árangri. Geta töfrar mögulega skapað Steininn? Gæti fólk fundið sjálft sig í töfrum? En þegar hver maður skilur að leið andans er einföld, að kall Heimsmóðurinnar er þannig numið, þá mun hann finna hliðin opin.

Sérhver leitandi getur, án harmakveina eða ákalla, nálgast viðtæki lífsins – í gegnum andann, en ekki vitsmuni. Mannshendur verða ekki teygðar fram til að ölmusu, heldur til að safna saman.

Kall Móðurinnar mun sýna hliðin, því að tíminn er kominn til inngöngu – nákvæmlega kall Móðurinnar. Þegar duttlungar bernskunnar hafa gleymst getur aðeins Móðirin kallað.

Máltíðin er til reiðu — sú stund er runnin upp þegar nýtt borð er til reiðu. Komdu áður en diskarnir verða of heitir!

Margir munu ekki geta gleypst heitan matinn, en sá djarfasti, eins og ævintýraprinsinn, mun eyða eldi heimsins. Og leið eldsins mun lýsa upp næstu leið.

104. Hugur Okkar er hjá þér. Við sendum frá Okkur fræðsluna, leiðbeiningar um hvernig á að ganga meðfram bjargbrúnum klettanna og breyta landslaginu í undursamlegan dal. Mannkynið skynjar að það er ómögulegt að ganga á sverðsbrún og vísbendingin um hliðin miðli endanlegum möguleikanum.

Árangur er aðeins merki um að stefnan sé rétt. Árangur er aðeins skilningur á eðli augnabliksins. Fræðslan er aðeins að lyfta leikhústjaldinu. Hversu dásamlegt er það að vera flytjandi á leyndardómi heimsins!

Gakktu áfram í gleði! Aðeins óslitin keðja hefur gildi.

Hönd mín sendir geisla fjallanna. Við byrjum hið nýja tímabil strax. Ég kenni þér að dreyma ekki, heldur að fylgjast með rás atburðanna.

105. Minni og vitund.

Ef minnið er fyrir fortíðina er vitundin fyrir framtíðina. Þess vegna skiptum við minni út fyrir vitund. Með minni kemst Ég ekki í gegnum mörk sólarinnar; það er vitundin sem opnar hliðin. Fyrir Okkur koma söfn í stað minnisins og þess vegna ættu lærisveinar ekki að kvarta yfir því að gamlar minningar glatist. Þetta snýst einfaldlega um að hinu smáa sé skipt út fyrir hið stærra. Vitund líkist skilningi andans; hún vex þar til hún gleypir alla tilveru manns eins og alltumlykjandi logi. Meðan á þessu ferli stendur hindra minnisbrotin bruna ruslsins. Að vita þýðir ekki að muna. Einstaklingur sem öðlast flýttir sér áfram án þess að líta til baka. Mannkynið er á þeim stað þar sem það þarf að muna umbreytingu vitundar.

Í hverju felst kraftur tilrauna Okkar? Í sólarvitundinni, sem hellist fram sem prana. Handan jarðneskra hugsana streyma straumar visku sólarinnar og á þessum sviðum hefst hin mikla fræðsla. Við köllum þig til göngu með alheiminum. En það er aðeins tæki vitundarinnar sem mun gera nýjar tilraunir mögulegar sem blanda saman anda og efni.

Karma getur ekki flækt samræmdan líkama. Þess vegna er uppgönguleiðin hagnýtust.

106. Farðu handan eilífs sannleika og þar er mikið ryk. Það er kominn tími til að losa sig við umframfarangurinn.

107. Bók mína ætti að skilja betur. Fræðslan um hvernig eigi að ganga á jörðunni er opinberuð þeim sem telja himnaríki vera lifandi. Fræðari er sá sem getur gengið á jörðinni með föstu göngulagi.

Ég endurtek: Það er mikilvægt að maður skilji fyrirbæri lífsins, án þess að yfirgefa jarðneska sviðið. Maður ætti að skoða birtingarmyndir hvers dags með næmni. Þegar dagsetningin nálgast getur jafnvel maður komið sem boðberi.

108. Í sameiningu við kosmískar hæðir, verður maður að finna kynni við jörðina. Á hverri stundu erum Við tilbúin að yfirgefa allt á jörðinni og á sama tíma elskum við hvern blóma. Og í því er speki um hvaða minningu á að taka með: minningu um krónu eða ilm sverðliljunnar, um sigurópin eða söng hirðingjanna. Það sem er mest elskað en tilheyrir okkur síst af öllu, er besta byrði til að bera á veginum. Söngur gefur okkur heilsu og blómgun lækna sár. Þess vegna segi Ég: Sælir eru þeir sem skilja hljóð og liti.

Frá örófi alda hafa spámenn nefnt hljóð og liti. Hinar fornu leiðbeiningar um bjölluhringingu eru merkingaríkar. Garð og blómaskreytingar minna á hinn forna skilning á lækningamætti. Allir laðast að mismunandi blómum í samræmi við geislunarlit sinn. Hvítt og bleikt hafa skyldleika við fjólublátt, en blátt gengur með bláum, þess vegna mæli Ég með að hafa fleiri af þessum litum í herberginu þínu. Þú getur fylgst með þessu kerfi í vali þínu á lifandi blómum. Plöntur sem valin eru skynsamlega eftir lit eru meira græðandi. Ég ráðlegg þér að hafa fleiri fresíur. Geislinn Okkar minnir meira á hvít blóm með silfrudum eiginleikum. Litur og hljóð eru Okkar besta veisla.

109. Hvirfilbylur sem kallaður er fram af glæpum kæfir hina öldruðu jörð. Kolvetni læðist um og hylur hugann. Járnhaglið er ópolandi. Þú þarft að fylgjast vel með, því að árangur næst ekki í flýti, heldur með skilningi á tímanum. Hönd örlaganna leiðir til óumflýjanlegra dagsetninga. Þráið að nýi heimurinn birtist. Það erum ekki Við sem látum heimsveldin skjálfa; Við sópum bara burt rotnuninni.

Það er mikilvægt að skilja taktinn í hækandi flóðinu: Það er annað hvort háleit gleði skilnings eða fall.

110. Engar kenningar, ekki rökhyggja, heldur farvegur andans gefur skynjun á kosmosnum. Lífsstíll samtímans hefur svipt mannkynið öllum skilningi á

alheimsvaldinu. Innsæi í hin hærri svið koma aðeins fram á mörkum svefnisins. Maður sem kann að meta þessa helgu stund er þegar byrjuð að lyfta hulunni. Ekki sjón heldur vitund er mikilvæg; ekki það sem er knúð fram af þjálfun heldur það sem leiðir af frjálsri opinberun er dýrmætt. Tíminn sem nálgast verður að gera Delfísætið aðgengilegt hverjum viðkvæmum anda – eins konar lýðræðisvæðingu á einkennum aðalsins. Allir bera í brjósti sér vog sem ómögulegt er að forðast eða svindla á. Allir munu strax veða þann skammt sem þeir eiga skilið. Þetta er í samræmi við nýja tíma og tengist auðveldlega hugarfari fólks. Með því að skilja flæði hugsunar fólks er auðvelt að spá fyrir um afleiðingar þess.

111. Að geta snúið árásum sér í hag. Þráið marga óvini, en forðastu að skapa þá.

Ljúkum því sem við byrjuðum á í gær. Endurgjald við athöfnum ætti að flýta, góðum sem slæmum. Forgangsmál trúarbragða ætti að vera að veita hagnýta lausn á vandamálum lífsins. Hin himnesku laun eru of fjarlæg; endurgjald ætti að verða til á jörðina. Fólkið getur nú skilið kraftaverk endurnýjaðra möguleika sem eitthvað innan seilingar fyrir allan heiminn. Þannig er hönd ósýnilegs vinar — eða beitt sverð. Og minnst þess ef að ávinningurinn af endurgjaldi kemur strax, mun fólkið uppgötva nýja leið til mustersins. Í stað þess að biðja guð um að gera það fyrir sig, þarf fólk sjálft að finna hvað er best fyrir það að gera.

112. Glæsileiki kosmosins gefur ekkert svigrúm til rökleiðingar; hann undrar og upplyftir. Þekking andans er af þekkingu andans.

Gefðu gaum að silfurgljáandi þræðinum sem tengir andann við anda leiðsögumannsins. Silfurgljáandi birtingarmynd þess nær til höfðingja plánetunnar. Það leiðir af sér eitthvað eins og keðju sem verður farvegur upp til Hæsta anda. Mesti einstaklingurinn óttast ekki sameiningu heldur sendir gjafir þess sem hann hefur uppgötvað upp eftir silfurgljáa þræðinum til hæstu sviða. Eitthvað svipað getur gerst þegar háleitir andi á getnaðarstund sendir frá sér tengipráð sinn.

Mundu að hvers kyns atburðir eru mögulegir í heimi andans. Nýir möguleikar mótast ekki með tilbúinni formúlu heldur með ólýsanlegum krafti andans. Það er erfitt – og yndislegt!

113. Ég fagna fyrirséðum möguleikum, því aðeins með þeim er hægt að tryggja besta þróunarferilinn í framtíðinni. Þekking á fortíðinni leiðir ekki áfram nema hún sé byggð á framsýni.

114. Hreinsun trúarbragða er nauðsynlegt skilyrði fyrir nýjum, beinum tengslum við andlega heiminn. Kristur, Búdda og nánustu aðstoðarmenn þeirra notuðu ekki töfraformúlur; frekar störfuðu þeir og sköpuðu á þann hátt sem sameinaðist að fullu andanum. Þess vegna, í nýju þróuninni, verður að yfirgefa gömlu gerviaðferðirnar. Orsök og afleiðing. Vélrænt jóga svarar ekki lengur þörf heimsins fyrir endurnýjun. Kennari sem situr undir tré og boðar bönn uppfyllir ekki þá þörf.

Hvaðan sækir maður styrk og hæfileika til að miðla skilningi? Þegar við tengjum okkur hinum mikla anda, viðurkennum orsök og hvatningu, setjum við upp tafarlausa afleiðingu. Við köllum á þá sem áður fetuðu hina miklu leið persónulegrar vitundar og ábyrgðar. Og ákall okkar nær til þeirra, með þúsundum uppréttra handa. Það er engin þörf fyrir kröfur og engin þörf á skelfingu, því það er andleg sameining sem flytur fjöll. Með því að þrá það sem er gott, fáum við arfleifð hinna Miklu sem bera hið góða. Við skiljum okkar andlega ker eftir opið svo við gætum notið góðs af hjálp þeirra. Ekkert illt mun snerta okkur, því við þráum hið góða sem hefur verið staðfest af andanum. Og við munum fara varlega með vefshlaðnar ritningarnar inn í skjalasafnið, því við erum á leiðinni til upprunans.

Að vera tilbúinn, beita sig sjálfsneitun, að vera særður, að vera lítillækkaður, að vera glaður, vera sigursæll, að þegja, vera sá sem færir og gefur, að vera kennt af ljósi sólarinnar einmitt á þessu æviskeiði – þannig viljum við sjá þig og hvernig Við sendum þig. Og þannig hefur andi þinn samþykkt ætlunarverk sitt.

„Ekki með því að sigra konungleg lén, né með tilraunum í kjallara gullgerðarmannsins, né með tónum töfrandi galdra, heldur í miðri daglegu lífi okkar sendum Við til ykkar, eldri bræður okkar og systur, til að taka á móti þeim fjársjóðum sem við höfum safnað og þú varðveittir, því við erum að fara í hið einfalda musteri hins Æðsta anda. Og Við munum snúa aftur til ykkar, því það er það sem þið viljið að við gerum. Eins og byrðina sem þið hafið lagt á okkur, munum við bera í mark og líta á það sem kaleik ódauðleikans.“

115. Það er engin tilviljun þegar himinhnettirnir nálgast hvern annan – það eru samskiptaaðferð. Þessi merki hafa ekki uppgötvast af vísindum samtímans. Málið er ekki að loftsteinn geti innihaldið nokkra karata af demöntum, heldur að hann hafi þýðingu sem sálarsegull. Þetta er leið sem fólk getur notað til að víkka út samskiptasvið sitt. Í framtíðinni þegar verið er að samræma efni með andanum, mun þessi eiginleiki sálsegulmagns reynast mikilvægur. Þetta er vegna þess að efni verður að lokum að renna saman við anda; svipað og gler verður sveigjanlegt.

Þegar nýja þróunarþrepið nálgast er hægt að beita nýrri lækningaaðferð með því að raða fólki eftir geislum himinhnattanna. Að fara út fyrir mörk plánetunnar er strax markmiðið. Maðurinn er ekki áhorfandi á heimana heldur meðvitaður samstarfsfélagi; og vegur mannsins liggur ekki í gegnum drullupolla heldur í gegnum ljóma sviðanna.

Af hverju að leita að ljósi þegar þú skynjar það? Andinn veit að hann hefur aðgang að ljósi, því það er honum ætlað. Ef það væri ekki raunin, hvers vegna jafnvel að hafa stiga Bræðralag Okkar? Stiginn hvílir á jörðinni og hverfur upp til himins.

116. Berið hræðilegar árásir af hugrekki. Andi þinn ætti að gleðjast yfir hverri athöfn. Á meðan hænurnar skjögra í burtu, rigningin kemur og uppskeran er góð. Mikið ryk getur verið á þreskigólfinu, en þaðan kemur brauð.

117. Það er kraftur í endurtekningu; þótt því sé ranglega beitt í trúarbrögðum er þessi brynja ómissandi í daglegu lífi. Maður þarf að vefja sig aftur og aftur.

118. „Hver sem nær að heyra rödd anda síns mun rísa upp yfir hyldýpið. Svo mælti heilagur Sergius. „Sá sem er farinn í skóginn heyrir ekki hvað fólk segir og sá sem sofnar mun sakna þess að heyra fuglana, sólarboðanna. Og sá sem bregst ekki við augljósu kraftaverki mun fyrirgefa sjóninni. Og sá sem bregst bróður í neyð, mun ekki ná flísinni úr eigin fæti.“ Svo mælti heilagur Sergius.

Það verður að tala um Sergius, því fólkið mun vilja vita af honum. Þannig munum við bæta litunum við ímynd hans, undirstrika líf hans og orðatiltæki í gegnum sögur.

119. Við skulum tala um árur.

Egglaga áran er einkennandi fyrir geðlíkamann. Venjulegust er mjó ára sem geislar frá öllum líkamanum og nær út um það bil tvær tommur. Í samræmi við andlegan þroska manneskjunnar, byrjar hún að vaxa frá efri orkustöðvunum. Það byrjar frá sólarplexus en stígur síðar upp í heilastöðvarnar og myndar svokallaða sólaráru. Kraftmikið innstreymi blóðs á sér stað venjulega við tilfærslu á áru, þegar spennustraumurinn eykur þrýstinginn, ef svo má segja. Jafnvel yfirlið geta komið fram. Að lokum hverfur geislunin frá neðri útlimum og safnast saman í hring. Á meðan lífveran er enn í miðju venjulegu lífi verður hún mjög viðkvæm, sérstaklega fyrir hljóðum og litum. Það er nauðsynlegt að hafa eins mikla ró og hægt er á þessu aðlögunartímabili. Sólarára getur teygst sig út tíu eða fimmtán tommur. Auðvitað getur ummál árunnar aukist enn meira.

Þrátt fyrir óþægindin sem fylgja þessari umbreytingu árunnar, má óska einstaklingi sem hefur náð efri geislunina til hamingju. Gæta skal þess að skapa tækifæri til hvíldar. Síðar vex ný brynja og taugar húðarinnar verða stífari. Það er ekki hægt að draga hörð mörk á milli hins líkamlega og andlega. Jafnvægið sveiflast og öldurnar hreyfast um lífveruna. Þótt þetta ástand eigi ekki að kallast veikindi, þarf frá augnabliki fyrir augnabliks að hjálpa lífverunni að öðlast styrk í nýju ástandi sínu.

120. Eins og þú fannst til einmanaleika áður, þá verður þú að finna fyrir þekkingu andans. Það er „far vel“ í hverju nýju skrefi. Leyfðu andanum að þrá. Sýndu skynsemi í samræmi við andlega vitund þína. Spyrðu sjálfan þig: „Hvernig vill andinn bregðast við? Þetta stig „anda-þekkingar“ er mikilvægt. Þegar þú nálgast það virðist sem andinn sé mjög fjarlægur; en það sýnist bara svo, því í raun er andinn að knýja fast á. Það er mikilvægt að átta sig á þekkingu andans og taka rétta stefnu – þú ættir að bregðast við á þann hátt sem þú vilt. Það er betra ef þú getur beitt þessari nálgun á smáatriði frekar en að hætta á að nota hana í stærra mæli.

121. Nú skulum vér bera saman þekking andans og skipun viljans. Þekking andans blómstrar, veitir vernd og lýsir upp grundvallaratriðin. Skipun viljans er varpað inn á ókunn svið, sem hann sigrar og viðheldur. Skipunin er táknuð með tákni sverðs og örvar. Tákn þekkingar andans er blóm. Skipun viljans er hægt að miðla til lærisveins utan frá með skjótri sendingu. Þekking andans, hins vegar, blómstrar innan frá; enginn vöndur getur framkallað það. Rétt eins og blóm, blómstrar þekking á þeirri stundu sem ætluð er.

Hvernig geturðu þá hjálpað blóminu út? Settu það á kyrran stað, gefðu því sólarljós og banna öllum að snerta eða týna laufin. Án þekkingar andans geturðu ekki lyft þeirri þekkingu í þá hæð sem mannkyninu er ætlað.

122. Verk vaxa á sama hátt og liljur. Nærri einni garðgirðingu hefur hvít systir falið sig. Hún á enga samferðamenn, en viðkvæmu stilkarnir bera vott um enn nýjar á leiðinni.

EKKI er oft sem maður fæðist sem blóm. Sumir þróa að vera gríðarstór tré; en sjarmi blómanna er ekki alltaf innan seilingar og það er ekki endilega hægt að snúa aftur til þeirra í annað sinn. Ekkert bannar að komast framhjá dýraholdgun sem planta. Varðandi mörg skordýr myndi Ég ekki segja að vitund þeirra sé endilega hærrí en falleg blóm. Það er skynsamlegt að sitja af sér ákveðna holdgervingu með því að fæðast sem blóm. „Flýttu þér ef þú vilt, meðan ég bý í fallegu skjóli og fer fram úr þér. Þannig styttr leið fegurðarinnar leiðina.

123. Segðu við blekkingarmanninn: "Blekking þín er mér virkilega gagnleg." Segðu við ræningjann: „Ég býst við að tíminn sé kominn fyrir mig að fá eitthvað nýtt, en í raun væri betra fyrir þig að snerta ekki hlutina mína. Misnotkun og rán munu koma eldingum yfir þig. Hnífur þinn verður barefli af ósýnilegum herklæðum og þú eyðir sterkustu vopnum þínum. Og hvert ætlarðu að fara, allur dældur og brunninn til ösku?“

Ég talaði við þig um bros þitt og styrk þinn. Og á þessum afmælisdegi þess, er hægt að gefa þeim sverð sem sigla með Mér. Lögmálið um endurgjaldið sigrar og þeir sem hafa gefið munu öðlast.

"Hvers vegna ferðu með þeim?" Það er auðvelt og gagnlegt að fara með þeim — fljótt eins og fálkaflug, óvænt eins og umbreytingin sem Jónas upplifði og óþrjótandi eins og logi! Aðeins með því að gefa til baka í anda og á jörðu nærðu birtingu ljóss og sannleika. Ótæmandi er þessi uppspretta!

Á jörðinni, innan um ógnir, hjálpendur en niðurlægðir, veita þeir, þeir bjóða, þeir gefa og þeir fylgja stjörnunni. Og þess vegna gleðjumst Við á afmælisvöldinu. Þeir fara ekki aðeins og lýsa upp áruna, heldur ákveða þeir að knýja sig áfram af óbælandi krafti. Þess vegna gleðjumst Við.

124. Við ljúkum einum áfanga með fríi og byrjum næsta áfanga með vinnu. Við skulum ákveða hvað við eigum að gera — að framkvæma. Í þessari eilífu athöfn er frídagur Okkar. Aðeins með því að fylgja fordæmi Okkar áttu að

framkvæma án uppnáms. Löngun til að bregðast við í ró, vitandi að vorið Okkar síast í gegnum þig endalaust. Og þegar þú spyrð sjálfan þig: "Hvar eru þeir sem gáfu loforðin?" Stöndum Við rétt fyrir aftan þig. Og Við gleðjumst yfir því að mæla hversu mikið blóm ára þessar er orðin, því þetta er garðurinn Okkar. Handan við fjarlægagan sjóndeildarhringinn sameinar ljósið hjörtun.

125. Sýnir eru alveg eins raunverulegar og myndsíminn. Maður getur talið þær raunverulegri en líkamlega heiminn. Hvaðan þær koma er ekki vitað, en andinn stjórnar þessu. Góð rannsókn mun gefa gott svar.

Þetta er mjög mikilvægt sem Ég segi: Fólk rannsakar sýnir ekki nægilega. Það, með því að rekja eðli sýnar, sem rannsakandi, gæti hann skrifað bestu sögu vitsmunanna. Jafnvel bara með því að rannsaka það sem munað er af sýn, byrjum við að sjá ákveðin tímabil. Auðvitað tekur sýn næmra anda á sig einkennandi myndir.

Þegar fólk byrjaði að breyta Kristi í óaðgengilegt skurðgoð, hófst tímabil sýnar þar sem hann birtist í líflegustu myndum. Hann virtist mjög náinn fólki og kom inn í daglegt líf þess. Í stuttu máli, fyrir hverja útbreidda villu kemur fram leiðrétting. Þú getur rakið útlit guðdómlegrar móður til þess tíma þegar konur voru niðurlægðar.

Nú, þegar samfella keðjunnar milli jarðar og himins verður að koma fram í dagsljósið, birtast sýnirnar einingu þeirra á hinum ýmsu sviðum.

Eftir Ágústínus byrjaði kirkjan að sökkva niður í myrkur miðalda og Kristur fann sig lokaðan á bak við rimla úr gulli. Til að brjótast út steig Kristur sjálfur niður jafnvel í minni myndum, þó ekki væri nema til að sýna enn og aftur þá tign að taka þátt í einingu. Víska fornaldar skildi vel þarfir heimsins.

Auðvitað er leiðin frá hinni Einu uppsprettu aðeins ein. Rétt eins og háleitustu andarnir þekkja þessa einingu, svo gera viðkvæm jarðnesk tæki. Heimur æðri raunveruleikans blossom inn um gluggana sem opnast af ósjálfráðum snúningsvindi plánetunnar sem hefur dregið að sér hluta andans.

Þegar andi og efni hafa náð jafnvægi í framtíðinni mun maður geta öðlast „tæra augað“. Nú sjást hins vegar aðeins brot. Þess vegna gættu formenn þessa náttúrulega auga af slíkri varkárni. Öflugustu sjáendurnir voru konur og skilyrðið fyrir vernd þeirra var ró.

126. Hinn Blessaður segir: Allt er fyrir alla og að eilífu. Hafðu í huga lögmálin fjögur: Lögmál þátttökunnar, Lögmál óttaleysis, Lögmál návistar og Lögmál réttlætis.

Það er óþarfi að útskýra lögmál óttaleysis og réttlætis, og það er auðvelt að skilja lögmál þátttökunnar, en lögmál návistar þarf að skýra. Þegar myndir og tákni sem ætlað er að birtast á ákveðnum tímum nálgast, myndast sérstaklega mettað andrúmsloft; það er eins og reykjarstrókar hylji himin og jörð. Það sem eitt sinn var ljóst byrjar að molna og, eins og í stormvindi, fellur í sundur. Jafnvel líkamlega séð er þetta erfiður tími að ganga í gegnum, en á þessu tímabili er verið að sýna ákveðnar tímasetningar, eins og vörður um tímamót á leiðinni.

Hins vegar, þar sem við vitum að ekkert getur breytt þeirri staðreynd að hið fyrirfram ákveðna fólk tilheyrir þessum tímamótum, verðum við að fara í gegnum þetta tímabil rólega, eins og manneskja að venjast nýjum lofttegundum. Mundu að ekki aðeins meistarinn heldur allt bræðralagið fylgist með; ekki vera hissa ef þú heyrir einstakar raddir. Það er gott að hafa blóm í kringum sig á þessu tímabili – umfram allt blóm!

127. Í mjög gömlum galdrabókum er að finna hugtakið „Illuminacio Regale,“ sem þýðir „konungleg uppljómun“. Þetta er svo mikilvæg meginregla að Hermes endar ritgerð sína á orðunum: „Sælir eru þeir sem hafa valið leið uppljómunar.“

Táknræn smurning konunga hefur sama grunn. Allir meistarar hins „Leynda valds“ eru sammála um að staðfesta að hæsti samhljómurinn felist í birtingu krafts uppljómunar. Þess vegna er konungurinn táknrænt hinn smurði – án þess að draga sig frá jarðneska sviðinu tjáir hann vilja himins. Fyrir utan hinar hefðbundnu formúlur sem fastar eru í skorpu fordóma, er þekking til staðar sem berst eins og um loftið.

Settu upp eldingarstöngina og dragðu að himnesku örinni. Fyrir einn er örin hættuleg, fyrir annan er hún besta vopnið. Öll framtíðin byggist á því að fá uppljómun. Mannkynið mun hafa í höndum sér erfiðustu tegund síma.

128. Ekki í gríni er talað um reikistjörnur handan Úranusar. Oft getur andi sem er yfirþyrmdur af kosmískum sviptivindum, ekki náð áttum og gert athuganir, en það er aðeins spurning um tíma og tækni. Langvarandi tilraunir Okkar munu undirbúa þig fyrir mjög marga hluti, þar á meðal langvinn verk.

Margar af tilraunum Okkar taka aldir. Þannig að ef þú finnur fyrir endalausri vinnu, þá veistu enn eina af tilfinningum Okkar – allur tíminn er fylltur. Hljóð og blóm eru algjör nauðsyn fyrir seinni flug. Lífshljóð sviðanna og lífsnauðsynleg útgeislun blóma eru sannarlega innihaldsefni í uppskrift Amrita.

Það er dýrmætt ef hægt er að nálgast hæstu leiðir án þess að vera miðill og án þess að yfirgefa lífið í heiminum. Þar sem er vitsmununum er hampað, þar sem er ótti, þar sem sýkill fordóma er, er erfitt fyrir hvítu blómin að blómstra. Gerðu hlutina einfalda, einfalda, einfaldlega, beittu ást, hugrekki og vertu reiðubúinn. Þetta er ekki tíminn fyrir uppblásnar loftbólur; hroki er algjörlega út í hött, sérstaklega ef þú hugsar um hvernig Kristur þvoði fætur fiskimanna.

Í einfaldleika lífsins, í vitund um gildi þjónustu við nýja heiminn, elska til alls sem verðskuldar kærleika, opnar hliðin.

129. Þú hlýtur að hafa tekið eftir ákveðnum orðasamböndum sem hljóma frekar einföld eða jafnvel eins og eitthvað sem barn gæti hafa sagt. Þetta er dæmigert fyrir samskipti Okkar, því rétt eins og Við vöktum yfir þér, fylgjumst við líka með þroska barna um allan heim frá vöggju og vegum bestu hugsanir þeirra. Eðlilega er það ekki oft sem andi nær hæstu möguleikum sínum og margir falla frá, en Við gleðjumst yfir því að sjá hreina hugsun eins og við myndum skoða fallegan garð. Vertu því ekki hissa á því að miklir meistarar endurtaki einfaldar setningar. Með því að laga þessar hugsanir gerum við stundum mögulegt fyrir frábært blóm andans að eflast. Þannig að á meðan við fylgjumst með miklum kosmískum uppgötvunum og heimsviðburðum, ræktum við líka blóm andans vandlega. Þannig er starf Bræðralags Okkar fjölbreytt.

Það er hugsun sem leiðir inn á við án þess að rugla yfirborð andans og það er hugsun sem flýgur út í geiminn eins og skel með sprengihleðslu. Geisli fylgir skelinni á flugi. Það veit hver andi þegar hugsunin flýgur og kemur til baka. Sérstaklega er æskilegt að hugsun öðlist sinn eigin lit, en aðeins opnar orkustöðvar sjá til þess að í stað þess að taka á sig sinn sérstaka lit sé hugsunin umvafin lit hugsandans – og það er þá sem hið sanna einstaklingseinkenni hefst. Í stað þess að hugsunin sé lituð af innihaldi hennar, er öll sendingin gegnsýrð af lit einstaklingsins. Þannig verður geislinn efnislegur.

Regnboginn er besta táknið; sérhver skírskotun til regnboga bendir til þróunar þriðja augans.

130. Kristur sagði: "Ekki í musteri heldur í andanum skalt þú biðja."

Sannarlega eru trúarlegir fordómar lægsti ruddaskapurinn. Oft leiðir jafnvel ofsatrú til meiri skaða en gagns. Múgurinn hefur breytt þeim í grófa sýningu og þess vegna er mikilvægt að sýna fólki hagnýtt eðli þeirra sem standa í stigabrepunum.

Það er kominn tími til að eyða demöntum sem vanhelga helgimyndirnar. Í samræmi við fræðslu Krists er tími til kominn til að brenna átrúnaðartáknin. Það er kominn tími til að ganga inn í musteri andans og helga því krafta sína, aflsins sem fullkomnar þekkingu á hinum sanna mætti andans.

Hvorki í afskekktum rannsóknarstofum né í klaustrum munt þú safna hinum sönnu heimildum, heldur mitt í lífinu – þar sem Kristur, ekki í kyrtli heldur í fegurð stritsins, safnar saman þeim sem leita frelsi andans.

Margsinnis hafa dýrlingar þurft að snúa aftur til jarðar vegna þess að þeir gengu of langt í að miðla eigin upphafningu til fjöldans í stað þess að miðla uppbyggingu lífsins.

Við erum algjörlega á móti klaustrum, enda eru þau andhverfa lífsins; aðeins fræbeð lífsins, samfélögin, sem sýna bestu birtingarmyndir vinnunnar, munu fá aðstoð Okkar. Það er í gegnum lífið sem maður þarf að ná takmarkinu. Það eru hefðbundin trúarbrögð sem eru óþörf. Staðreyndir sem koma fram í meðvituðu samfélagi við bústað ljóssins, eru það sem þarf. Hér ertu, þráir eftir að gera gott og heldur áfram með athygli, án töfra, að hagnýtu upprunum. Í þessum einfaldleika er allt leyndarmálið fyrir hendi, leyndarmál sem enn er svo óaðgengilegt fyrir fólk sem röltir með, er enn upp í mitti í fordómum.

Það er ómögulegt fyrir það fólk að skilja fegurð, einfaldleika og óttaleysi.

131. Óttaleysi er leiðtogi okkar. Fegurð er skilningsgeisli Okkar. Einfaldleiki er lykill að leynilegum dyrum Okkar, hamingjunnar.

Þú gætir skrifað sérstaklega um einfaldleikann, því ekkert hindrar veginn eins mikið og offita uppblásins egós. Þú þarft að gera þitt besta til að losa þig við hvern einasta sýkils sjálfsmikilvægis og gera það án falskrar hógværðar. Þetta kann að virðist vera gamalt, gamall sannleikur, en nú þarf að endurtaka hann. Hver og einn verður að gera sér grein fyrir því hvar einfaldleika hans skortir.

132. Rétt eins og sjálfstraust í verki er blessað, er sjálfsálit hörmulegt. Sjálfshyggja er fjandsamleg einfaldleikanum. Jafnvel miklir hugsuðir eru háðir þessari meinsemd og verða að snúa aftur til jarðar þar til þetta hýði er afmáð. Skortur á einfaldleika er eitt af þeim skilyrðum sem halda aftur af fólki. Maður getur verið í sandölum en samt ekki verið einfaldur. En með einfaldleika geturðu byggt hið glæsilegasta musteri.

Einfaldleiki, fegurð og óttaleysi – Kristur og Búdda töluðu ekki um meira. Og það er blessun ef andinn hrífst af þessum kenningum.

Þú sérð hvernig Við reynum jafnvel að tala í einföldustu orðum, þó ekki væri nema til að flýta fyrir hruni Babelsturna. Segðu: Við munum brenna athugasemdum þeirra til ösku ef þeir hafa breytt áberandi orðum Kristis í hrúgu af grófum hugmyndum. Það var sagt svo einfaldlega: „Biðjið á engan hátt nema í andanum.“

Búdda fór friðsamlega í gegnum lífið – og fólk gleymdi honum. Kristur þjáðist – og fólk gleymdi honum. Nú er komið að því að hver og einn lyfti sverði yfir höfuð sér, eftir því sem hver vill.

Fólk, grisjið garmana ykkar! Einhvers staðar er hvít flík tilbúin fyrir alla. Sendum apabúningana til sirkussins ásamt öllum yfirlætisfullu fíflunum. Já já já! Betra að vera með villimönnum en í apóteki sem er fullt af gervilækningum. Svo einfalt er það.

133. Vegna þess að lærisveinar okkar bera innra með sér smáheim Bræðralagsins, mæta þeir aldrei hlutlausum viðbrögðum. Smáatriðin sem einkenna líf Okkar birtast smám saman í lífsháttum þeirra: það er sama endaleysið í vinnunni; skortur á einhverri tilfinningu fyrir endanleika, jafnvel endanleika þekkingar; einmanaleika og fjarveru heimilis í þessum heimi; skilningur á gleði í þeim skilningi að vera meðvitaður um möguleika – því það er sjaldgæft að bestu örvarnar nái í raun markmiði sínu. Og þegar Við sjáum hjörtu fólks sem leitast til sama garðsins, hvernig getum við ekki sýnt gleði?!

En það er sérstaklega mikilvægt að vera óttalaus þegar maður stendur frammi fyrir endalausum starfi. En vitund um að möguleikar mannsins eru takmarkalausir gerir það auðveldara.

Snákur sólarplexusins hjálpar til við að sigrast á ósamræmi taugastöðvanna og þess vegna var snákurinn tákn um konungdóm. Þegar vafningar höggormsins byrja að vindast, verður lífveran sérstaklega viðkvæm. Blóm senda lífsnauðsynlegt útstreymi sitt í gegnum trefjar í himnum hvítu

blóðkornanna sem verja vígi höggormsins. Í náttúrunni elska höggormar blóm; á sama hátt nærast höggormur sólarplexusins af þeim. Svín fara líka á milli blóma en án þess að fá neitt út úr því. Ef einstaklingur móttekur ekki meðvitað hina lífsnauðsynlegu útgeislun, gæti hann misst af áhrifaríkustu úrræðunum eins og svínin – þess vegna er löngun til að sjá blóm tínd af.

134. Geislabrot gefa hljóð sem berast inn í hljómhviður sviðanna. Maður getur ímyndað sér kristallað eðli fínleikans ásamt krafti hvirfilvindsins. Það er miðstöð í heilanum sem kallast bjallan. Eins og hljóðmagnari safnar hún í sig símfóníu heimsins og getur umbreytt dýpstu þögninni í þrumandi hljóm. Sagt hefur verið: Sá sem eyru hefur, hann heyri.

Að sama skapi er mænan kölluð spjót, því við verðum að spenna þennan farveg ef við viljum bægja frá höggum. Miðstöðvar axlanna eru kallaðir vængir, vegna þess að geislarnir sem ná frá þeim verða sterkari þegar fórnfúst afrek er unnið. Goðsögnin um vængi er nokkur vísbending. Sömuleiðis var full ástæða fyrir þeim forna sið að bera hringlaga málmlötu á bringuna.

Kórónan á höfðinu er kölluð brunnurinn, vegna þess að öldur framandi áhrifa komast í gegnum þessa gátt. Alls staðar í fornöld finnum við að það sem huldi höfuðið var tengt sem tákni prestdóms, en nú á dögum er merki viðskiptafyrirtækis komið í staðinn – tákni um hvernig fólk er að verða andlega sköllótt!

Ég skal ljúka máli Mínú með skilaboðum til hinna nýju: Þú átt mikið eftir að læra, ef þú ætlar að öðlast visku æðruleysis og athafna. Þú verður að greina andlitin undir grímum og læra hvernig á að gera Mitt nafn að brynju allra athafna þinna.

Ég mun koma til landsins sem bent er á – lærðu að vera næmur og sofðu ekki í gegnum þá dögum. Einnig að halda í ljómandi yfirhöfnina. Og þegar þú verður þreyttur, mundu að aðgerðaleysi þekkjum Við ekki. Reyndu að tileinka þér Okkur siði og elska blóm og hljóð.

Gakk áfram eins og ljón, en gættu vel að þeim litlu, því þau munu hjálpa þér að opna dyr Mínar. Gætið skilnings!

135. Þegar eyða þarf mörgum jarðneskum starfstækjum vegna skaðsemi sem þau valda, þá er kominn tími til að draga mannkynið nær náttúrulegum starfstækjum.

Starfstæki er fyrsta skrefið. Hinn sanni landvinningur verður þegar andinn hefur yfirtekið öll starfstækin. Mesti sigurinn verður þegar maðurinn fullbúinn án þess að eiga eitt einasta tæki — þvílíkur sigur mun það verða! Sá sem er læs á bókstafi getur aðeins virkað á yfirborði jarðar, en sá sem er læs í anda nær yfir öll mörk.

Myndun nýrra samsetninga um allan heim gengur ekki vel. Úreltu stöðvarnar reyna að hindra viðleitni hinna nýju.

Við munum standast þrumurnar og regnið — spegillinn Okkar skín skært.

136. Það var verðugt af þér að finna að þú þyrftir að safna öllu þínu hugrekki til að ná hingað. Það geta verið þreytandi eða hættulegir áfangar ferðarinnar sem aðeins er hægt að þola með trausti á leiðbeinandanum. Hann verður að leiða þig að markmiðinu án þess að ofkeyra afl þitt, því ef hann legði of mikið álag á þig, hvað kæmi í stað þeirra?

Hið háleita hlutverk kvenna verður að koma frá konu. Og það er konan sem ætti að búa í musteri Heimsmóðurinnar.

Birtingarmynd Heimsmóðurinnar mun skapa einingu meðal kvenna. Núna er verkefnið að skapa konum andlegt sjálfstæði. Bein tengsl við æðstu öflin þarf að miðla til kvenna til að ýta þeim sálfræðilega áfram. Að sjálfsögðu mun nauðsynleg virðing myndast með nýjum trúarbrögðum.

Ég finn hversu spenntur straumurinn er, hversu mettaður lofthjúpurinn er, en fljótlega mun þrýstingur stjarnanna breytast. Jafnvel aðkoma hinnar vinalegu plánetu hefur valdið erfiðleikum, vegna þess að nýir geislar hennar stinga inn ný lög í lofthjúpin. Auðvitað eru þeir betri en geislar tunglsins, en þessum nýja þrýstingi á enn eftir að dreifa rétt.

137. Með djúpri táknrænni merkingu benti Kristur á börnin. Við skulum nálgast hlið hinnar miklu þekkingar með sama einfaldleika.

Að vísu setjum við saman formúlur sem eru flóknar og nákvæmar, en aðferðin á rætur í andlegri vitund. Það er í gegnum þá vitund sem við uppgötuum nýjar leiðir til að tengja ókönnuð svið hinna ýmsu heima við þá sem eru aðgengilegir fyrir hugsun, þar til við náum sjálfum mörkum hugsunarinnar. Það er eins og vitundin sé sökk í botnlaust haf þar sem hún tileinkar sér ný svið. Máttugur og tignarlegur er sköpunarkraftur kosmosins!

138. Urusvati — það er kominn tími til að segja hvert nafnið er sem Við höfum gefið stjörnunni sem nálgast jörðina með ómótstæðilegum krafti. Í langan tíma hefur það verið tákn um Móður heimsins og tímabil Heimsmóðurinnar verður að hefjast þegar stjarna hennar hefur náð áður óþekktum hætti til jarðar.

Tímabilið mikla er að hefjast, vegna þess að andlegur skilningur er tengdur Heimsmóðurinni. Jafnvel fyrir þeim sem þekkja tímasetningarnar er dásamlegt að verða vitni að líkamlegri nálgun hinna ætluðu. Aðventa þessa mikla tíma er mjög mikilvæg, því hún mun hafa umtalsverðar breytingar á lífið á jörðinni. Frábært tímabil! Ég fagna því að sjá hvernig nýju geislarnir komast inn í þykkni jarðarinnar. Jafnvel þó að erfitt sé að þola geislanna í fyrstu, þá ber útstreymi þeirra með sér nýja þætti, nauðsynlega til að ýta þróuninni áfram. Þessir nýju geislar eru að berast til jarðar í fyrsta skipti síðan hún varð til.

Í dag er upphaf hinnar kvenlegu vakningar, því ný bylgja hefur borist til jarðar í dag, sem kveikir nýja aflíð og efni geislanna fer djúpt í gegn. Það er ánægjulegt að finna nýja tíma nálgast.

139. Þörfin fyrir að ljúga er það sem knýr presta gömlu trúarbragðanna til að ýta fólkinu niður í hyldýpi myrkurs. Já, það er allt í lagi að gera það sem Móses gerði og skilja þau eftir við rætur fjallsins, en maður verður að opinbera töflurnar sem boðorðin hafa verið skráð á.

Hversu forgengilegt virtist allt einu sinni! Lærisveinar Okkar, sem birtast á jarðneska sviðinu í síðasta sinn, upplifa tilfinningu einsemdar og einangrunar. Aðeins í gegnum vitundina skiljum við gildi hins jarðneska heims, en ekkert neyðir okkur til að líta til baka ef andinn hefur þegar fyllt fjársjóðskistuna. Aðalatriðið er að breyta mannlegri gleðitilfinningu. Og hvaða gleði getur það verið þegar þú áttar þig á ófullkomnu eðli lífsins? En þegar andinn vaknar til vitundar um víddir alheimsins breytist þessi gleði í vitund um möguleika.

Og þegar Ég hvíslaði: „Gleði þín mun hverfa,“ hafði ég í huga hvernig mannleg gleði umbreytist í kosmískt hugtak, eins og hún færir inn í tómarúm. Geislar hins nýja lífs umvefja þig betur en moskítónet og þú þarft ekki að ýta þér í átt að jarðneska sviðinu: Þetta er uppspretta samræmis þar sem Við vinnum fyrir jarðneska heiminn. Fyrir utanaðkomandi virðist þetta vera algjört bull, en þú skilur hvernig þú grípur hverja hreina jarðneska hugsun

og getur látið hana þróast og vaxa án þess að nefna merkingu hennar í samtímanum.

Það er fyrst þegar búið er að rekja þráðinn frá Kristi til grasblaðsins, sem búið er að ná að fullu umfangi allra verkanna.

Mikil er vitneskjan um fjarveru dauðans. Allt hefur gleymst — annars myndi fólk lifa öðruvísi.

140. Þetta er saga Maríu Magdalenu.

Þú veist um lífshætti mína, hvernig fólk þekkti okkur á kvöldin en forðaðist okkur á daginn. Svo og Kristur — á nóttunni kom fólkið, en á daginn sneru það andliti sínu frá.

Það hvarflaði að mér, hér er ég, lægst af lágu, og meðan sólin skín skammast fólk sín fyrir mig. En hann, mestur spámannanna, forðast fólk hann líka að degi til. Hið háleitasta er hunsað alveg eins og það lægsta.

Svo ég ákvað að fara að finna hann á daginn og rétta út höndina til hans. Ég fór í mína fínustu kápu og hálsmenið mitt frá Smyrna og smurði hárið mitt. Og ég fór til að segja öllum: "Hér í dagsljósinu hittir þú þá tvo sem þú forðast, þann lægsta og þann æðsta."

Og þegar ég sá hann sitja meðal fiskimannanna, klæddur grófasta klæðinu, stóð ég bara hinum megin við götuna og gat ekki nálgast. Á milli okkar gekk fólkið og forðaðist okkur.

Og það var hvernig líf mitt var ákveðið, því að hann sagði við ástsælasta lærisvein sinn: „Taktu hnefa af ryki og gefðu konunni það, svo hún geti skipt hálsmeninu sínu fyrir það. Sannarlega er meira ljós í þessari ösku en í steinum hennar, því að Ég get búið til stein úr ösku, en úr steinum aðeins ryk.“ Hann dæmdi mig ekki, heldur vó aðeins fjötra mína, og hlekkir skammarinnar molnuðu í ryk.

Hann ákvað hlutina einfaldlega. Hann hikaði aldrei við að senda einfaldasta hlutinn, eitthvað sem réði öllu lífi manns. Hann snerti hlutina sem hann sendi eins og hann væri að fylla þá anda.

Vegur hans var auður, því um leið og fólkið hafði þegið gjafir frá honum, tvístraðist það. Hann vildi leggja hendur yfir þá, en þar var enginn.

Eftir að hann var fordæmdur hljóp múgurinn í reiði skammarinnar á eftir honum og veifuðu greinum sínum með háði. Verð ræningjans var verðugt múgnum.

Hann sleit sannarlega fjötrana, vegna þess að hann gaf þekkingu án þess að þiggja greiðslu.

141. Uppbyggingaráformin ganga fyrir sig með svo fjölbreyttum hætti! Það var tími þegar Við sögðum: „Gefðu allt.“ Nú förum við lengra og segjum: "Taktu allt en líttu ekki á það sem þitt eigið."

Einföld rökfræði sýnir hversu ómögulegt það er að taka jarðneska hluti með sér. En hlutir hafa orðið til með þátttöku andans, þess vegna ætti maður ekki að fyrirlíta þá.

Geturðu gengið hjá blómabreiðum náttúrunnar án þess að horfa á þær? En sköpun vinnunnar er líka blóm — blóm mannkyns. Ef ilmurinn og liturinn er ófullkominn ættirðu að finna til samúðar.

142. Sérhver gagnleg hugsun finnur samþykki — strjúktu streng og þú kallar fram svipaðan hljómgrunn. Skýr, hugrökk hugsun er mjög gagnleg.

Við getum notið miðaldatónlistar sem og Valkyrjunar eftir Wagner. Hið forna kínverska kristalshljóðfæri er líka dásamlegt, hreinleiki tónsins samsvarar því sem er í litum. Það er kallað regnbogaharpa. Geislar hennar gefa frá sér glæsilega básúnulíka hljóma og spíralhringir hennar eru einstakir, eins og strengir strengjahljóðfæris.

Sannarlega er það þess virði að lifa með slíkum sjónarmiðum.

143. Uppsöfnun verður að eiga sér stað aftur og aftur í samræmi við hrynjandi heimsins. Flýtir er andstæður sköpunar í heiminum.

Hvernig form kristala og blóma myndast sýnir hvernig fullkomnun þróast.

144. Tengslin milli Krists og Búdda eru lítil í hugum fólks.

145. Við skulum ræða notkun lyfjanna minna.

Allur kraftur jurtaríkisins verða að beinast að þeim eina tilgangi sem þeim er ætlaður – að auka lífsgetuna. Hægt er að lækna alla sjúkdóma með því að móta lífsgetuna.

Ákveðnar plöntur eru til sem geyma prana, ef svo má að orði komast.

Barrtrénálar safna því eins og rafmagnsnálar gera. Sem tengill milli himins og moldu jarðar, þekja lifandi loftnet jörðina, safna og varðveita þann þátt sem sannarlega endurnýjar andlega vefinn.

Vanþekking getur falið veikindi, en það er betra að brenna hana upp með lífsins eldi. Þú getur endurheimt jafnvægið, ekki með einhverju orkueyðandi örvandi manngerðum lyfjum, heldur með því að nota lífskraftinn.

Þú ættir ekki að leita meðal steinefna að lækningu, því þau hafa lengi skort áhrif þarna. Hlutverk þeirra er annað. Heldur er það birtingarmynd sólarinnar sem gefur líf.

Að vísu veitir jarðvegurinn nokkurskonar fótfestu á lífinu, en er aðeins stig sem er ónýtt án strengja.

Þannig að lyfjabúrið Mitt einbeitir sér að kjarnanum sem er sameiginlegur mannkyninu. Það mun efla lífsgetuna án úthellingar blóði, vegna þess að plöntur ganga auðveldlega í næsta ástand.

Bólusetningar eru fínar ef lífsgetan nær að taka á móti þeim; annars virka þeir eins og eyðileggjandi plástur. Vera sem býr yfir fullri lífsgetu þarf ekki bólusetningar, vegna þess að hún hefur svokallað „sólaronæmi“.

Það er ekki mikil lífsgeta í þéttbýli, því þarna hjálpar aðeins þegar það er móttækið meðvitað. Næring andans getur aðeins átt sér stað meðvitað.

Til viðbótar má bæta við að í Lemúríu var skinn af moskusdýrum mikils metið. Einnig var kaleikur með sedrusolíu hluti af vígsluathöfnum konunga í Khorasan til forna.

Drúídar kölluðu einnig kaleik með sedrusolíu „kaleik lífsins“. Síðar var skipt út fyrir blóð, þar sem fólk missti vitundina um andann.

Eldur Zoroaster kviknaði við brennslu trjákvöðu í kaleik.

146. Hálfur himininn er fullur af óvenjulegu merkjum. Í kringum ósýnilegan himinhnött er að því er virðist takmarkalaus hringur farinn að birtast og geislar ganga eftir hring hans. Hinir öfgafullu í skelfingu sinni, hafa falið sig í hellum, þrungnir af hornsteini þessa tákns. Vegurinn er fyrir fólkið sem er á leið til vesturs.

Fólkið kemur með bestu hæfileikana. Hin gefandi hönd lifir skynsamlega. Leyfðu gömlu stöðunum að hvíla sig.

Hverjum á að gefa nýja landið? Hver mun koma með klípu af gömlu þekkingunni? Hnútur þjóðanna er festur á auðum stað. Láttu hina látnu snúa aftur.

Ef höf geta hulið fjöll og eyðimerkur komið í stað hafsbotna, hvers vegna ætti þá að vera ómögulegt að ímynda sér kraftaverkið að eyðimörk verði byggð? Plógmaður, einfaldur bóndi lætur akur sinn hvíla og leyfir honum að þykkna af illgresi. Sömuleiðis þarf að breyta uppskerustöðum í hinni miklu áætlun. Það er ekki nema rétt að hið nýja verði byggt á nýjum stað.

Ég finn að mannsandinn muni rísa, en þið ættuð að taka vel á móti þeim ógæfulegustu: „Komið, naktir, og við munum klæða ykkur; komið, litlir, og

við munum ala yður upp; komið, mállausir, og við munum gefa ykkur mál; komið, blindir, því að þér munuð sjá hið ætlaða heimili." Hönd hvers réttir eftir lykli að hliði húss Míns? Ferðamaður, þú kemur ekkert með af þínu, og þess vegna skalt þú fara inn. Þannig náum við markmiðinu.

147. Það er kominn tími til að eyða ófullkomleika efnisins. Til þess verða menn að verða meðvitaðir um andann; annars verður tilhneiging til að draga möguleika einstaklings niður á sitt svið, það er að segja, á sama hátt og öldur hafsins halda sameiginlegum takti.

Þess vegna er kominn tími til að vekja þjóðirnar með sverði eða eldingum, þó ekki væri nema til að kalla fram hróp andans.

148. Ef þú gætir séð sniðmát elstu sköpunarverka, þá yrðir þú skelfingu lostinn. Vandamálið er að aðeins efni getur haft áhrif á efni. Það var ekki svo erfitt að byggja brú frá andanum til Bræðralagsins, en það hefur reynst ólýsanlega erfitt að koma á reglulegu sambandi á milli Bræðralagsins og fólksins. Fólk endurtekur hina merkilegu formúlu: „Með dauðanum er dauðanum ögrað,“ en hugsar ekki um hvað það þýðir.

Ákveðið hefur verið að örlög framtíðarinnar muni hvíla á skilyrðum sem krefjast samvinnu andans í venjulegu lífi. Erfiðleikarnir liggja í nýjum leiðum, í aðgreina mannkynið. Í stað hinnar gömlu, frumstæðu flokkunar í kynþætti, stéttir og starfsgreinar kemur flókin aðgreining eftir ljósi og skugga. Sem hreinsað form kommúnisma mun slíkt velja bestu birtingarmynd mannkynsins. Án þess að fara út í smáatriði þarf að útlista almenna meginreglu sem afmarkar ljós og skugga, eins og verið væri að setja viðmið um ráðningu á nýjum her.

Erfitt er að velja án þess að grípa til sérstakra ráðstafana!

149. Straumabylgjur þenjast spírallega. Meginreglan um spíralvindingu er að finna í öllu.

150. Heimsmóðirin birtist sem tákn hins kvenlega uppruna á nýju tímabili og uppruni hins karllæga er að skila fjársjóði heimsins sjálfviljugur til hins kvenlæga uppruna.

Amasónurnar voru tákn um kraft hins kvenlega uppruna, en nú er nauðsynlegt að sýna aðra hlið, andlega fullkomnun konunnar.

Miklir glæpir hafa verið framdir í nafni Krists og þess vegna klæðir Kristur sig nú á dögum öðrum klæðum. Farga þarf öllu skrautinu. Við erum ekki bara að tala um verk sem maður gæti búist við að væru skreytt; Jafnvel verk Origens urðu fyrir breytingum. Það er kominn tími til að breyta ástandi heimsins. Uppsprettarnar geta ekki orðið virkar fyrr en á ætluðum degi; að hraða þýðir að slíta strengi.

151. Varðandi sigra andans, eru möguleikar hans engin takmörk sett. Fræ andans er sjálflagað, en stefnan í viðleitni þess má dæma eftir árunni. Það eru hugsanir sem snúast inn á við og teknar af hugsanlegri orku andans. Það eru hugsanir sem eru ekki tjáðar á jarðneska sviðinu.

152. Maður gæti byggt heila borg, og maður gæti gefið fólki dýrmætasta þekkingu, en það sem er í raun erfitt, er að afhjúpa hina sönnu mynd Krists. Hugsaðu um hvernig þú getur hreinsað líkama Krists.

Með því að safna saman sannleiksbrotum um hugtakið um Frelsarann, og skipta út glæsilegum kyrtli hans fyrir hið eðlilega, gætu leitendur fundið uppljómun.

Með manna höndum verður að byggja musterið.

153. Stjarnan í Allahabad vísaði okkur leiðina, svo við heimsóttum Sarnath og Gaya. Alls staðar fundum við vanhelgun trúarbragða. Á leiðinni til baka, undir fullu tungli, talaði Kristur þessi eftirminnilegu orð.

Í næturferðinni hafði leiðsögumaðurinn villst af leiðinni. Ég fann Krist sitjandi á sandhól. Hann horfði á tunglsljósið lýsa sandinn. „Við höfum villst,“ sagði Ég við hann. „Við verðum að bíða og finna út stöðu stjarnanna.“

„Rasul Morya, hvers vegna ættum við að hugsa um leiðina, þegar allur heimurinn bíður okkar? Síðan tók hann bambusstafinn sinn og dró fering í kringum fótspor sitt og sagði: „Sannlega, með mannafótum.“ Og eftir að hafa sett lófafar sitt í sandinn, dró hann fering um það. "Sannlega, með manna höndum."

Á milli feringanna teiknaði hann það sem leit út eins og stólpi með boga. Hann sagði: „Ó, hvernig mun Aum komast inn í mannlega vitund! Hér hef ég teiknað stofninn með boga fyrir ofan, og lagt grunninn í hinar fjórar áttir. Þegar musterið er byggt af mannafótum og manna höndum – musterið þar sem stofninn sem ég setti mun blómgast – þá megi smiðirnir ganga mína

vegu. Hvers vegna að bíða eftir vegi, þegar leiðin liggur fyrir okkur?" Og hann stóð upp og þurrkaði út með staf sínum allt sem hann hafði teiknað.

„Þegar nafn musterisins er sagt mun þessi mynd birtast. Sem áminning um stjörnumerkið mitt munu ferningur og níu stjörnur skína yfir musterinu.

Tákn fóta og handar skal ritað á hornsteininn." Það sagði hann sjálfur í aðdraganda nýs tungls. Hitinn í eyðimörkinni var mikill.

Morgunstjarnan er tákn hins mikla tímabils, fyrsti geislinn sem mun blossa fram frá fræðslu Krists; því hver vegsamar Heimsmóðurina ef ekki Kristur, hann sem var lítillækkaður af heiminum?

Gefðu okkur boga hvelfingarinnar sem við getum gengið undir!

154. Snerting við geisla bræðralagsins eykur skynjunarnæmni manns, þess vegna þarftu að vera meðvitaður um alla skynjun.

Smærri atburðir, jafnt sem mikilvægir, slá áruna eins og strengi hljóðfæris.

Stækkandi ára hefur ákveðna kosti í för með sér og þessir hljómvængir óma á margvíslegan hátt. Allur þungi heimsins leikur á þær sínfóniur sínar. Það er ekki hægt að segja að manneskja með svona geislandi áru sé hreyfingarlaus.

Ytra hlíf árunnar er eins og úfinn sjór. Þvílíkt verkefni væri það fyrir vísindamann að rekja næringu árunnar innan frá sem og ferli endurkast og fráhrindingar utan frá!

Sannarlega, það er hluti bardaga heimsins!

Tákn þyngdar heimsins er maður sem ber hnöttinn á herðum sér. Allar flóknu tilfinningarnar magnast þar til þær verða í raun sársaukafullar. Þú gætir fengið á tilfinninguna að þú sért fastur á milli hamars og steðja. Þess vegna er svo hagnýtt að öðlast regnbogaáru, því hún hefur getu til að aðlagast öllu sem til er. Jafnvel fínustu einlitar árunar verða að slökkva eldinn sjálfar og úr eigin hafi. Regnbogaáran, hins vegar, hrindir geislunum auðveldlega frá sér og tekur þá inn. Þess vegna er sjálfsfórn það praktískasta sem hægt er að gera.

155. Þegar þú ert ráðvilltur skaltu sitja í þögn og hugsa eina hugsun. Brátt muntu skilja hversu hagnýt slík þögn er. Við hröðum kraft andans eftir einum farvegi og það leiðir af sér óvenjulega losun sem eflist með segulmagni og samstillir af takti. Lögmálið er að tvær samræmdar hugsanir sjöfalda kraftinn. Þetta er ekki galdur heldur hagnýtt atriði.

156. Vertu fær um að takast á við öldur lífsins með fegurð. Þetta snýst ekki um sætt bakkelsi heldur um að smíða sverð, ekki um að sleikja sykurlúðaða fingur heldur rétta fram kraftmikla hönd andlegs stríðsmanns. Að sækja fram í átt að óvini án þess að viðurkenna hann sem slíkan og opna hliðin án þess að líta til baka — það er leiðin Okkar! Við þekkjum gang hinna ætluðu sigurvegara. Gakktu úr skugga um að þú hoppar ekki um á stígunum. Og vertu viss um að Við getum glaðst yfir ósigrandi skrefum þínum. Það er heppilegra að geislinn lýsi þeim sem ganga, en stökkvi á eftir þeim sem hoppa um. Fólk veit hvernig á að gera margt en veit sjaldan hvernig á að enda á fallegum nótum. Í dögum eða í rökkri, í sókn eða á undanhaldi, fljúgi hátt eða kafi djúpt, hugsaðu um Okkur – þá sem horfa á. Það sem gert er með fegurð er gert með reisu. Þurfum við að minna þig á risanna sem voru stöðvaðir af smá læk? Hið ljóta byrgir hið auðvelda, hugurinn týndist og missti fegurðarskyn. En stærðfræðingur finnur aðeins til gleði þegar flókin vandamál koma upp. Og svo er það máttur þagnarinnar, sem þegar hefur verið sagt frá.

157. Eldurinn syngur ófullkomnar hugsanir. Hvernig gæti maður annars fyllt vöggju raunverulegs afreks? Tilraunin að síða hugsun í gegnum geisla er mjög mikilvæg. Allir tjá kjarna áru sinnar, en gildi einstakra hugsana getur verið mismunandi eftir andlegri gerð þeirra. Þá er hægt að prófa „innihald“ hugsunarinnar með sérstökum geisla. Nærvera innri andlegs eðlis lýsir upp hugsunina með lit árunnar, en ef hugsunin er venjuleg hugsun mun hún brenna undir geislanum. Það leiðir ekki aðeins til prófunar á hugsun heldur einnig hreinsunar á rými.

Þú getur ímyndað þér hvernig geisli kemst inn í rýmið og uppgötvar fagar gersemar — sem og litla rauða og appelsínugula elda, sem eru eins og illgjörn eiturefni.

Hversvegna var ekki hægt að hreinsa lögin fyrir ofan jörðina, þegar jafnvel augað sér þau í rjúkandi appelsínugulum lit?

Aðalatriðið er að eyða sýklum venjulegra hugsana, sem eru meira smitandi en nokkur sjúkdómur. Gæta þarf ekki aðeins að orðum heldur einnig hugsunum. Á meðan eitt orð er sagt fæðast tíu hugsanir.

158. Ræða þarf sannleiksgildi grundvallarþáttanna. Þú tókst eftir því að Við köllum geðheiminn hrúgaðan haug. Við leggjum áherslu á hversu mikið við forðumst það.

Þú veist nú þegar að geðlíkamar hafa rúmmál jafnt sem þyngd og að þeir taka með sér margt af sérkennum jarðlífsins. Það er almennt viðurkennt að jarðnesk þekking sé afstæð. Eðlilega bera geðlíkamar góðan hluta þess með sér; á sama tíma, þegar þeir eru lausir við jarðneska líkamann, öðlast þeir einnig skapandi kraft andans.

Þú getur ímyndað þér hvernig hlutfallslegt eðli þekkingar þeirra endurspeglast í mannvirkjum sem þeir búa til!

Samhliða Ólympíuhæðum sem einhvern hafði dreymt um, gætir þú rekist á hryllilega verksmiðju sem einhver gat ekki gert sér grein fyrir í jarðlífi sínu. Vinjar samræmis eru til, en almennt er þar stórkostlegur kirkjugarður mannglegra langanna.

Það myndi ekkert hafa að segja að kafa djúpt í geðheims klisjur, það myndi aðeins leiða af sér ranga framsetningu. Að þessu leyti eru venjulegir miðlar skaðlegir.

Við skulum ekki telja upp allar afleiðingar gufunnar sem berast frá jarðneska eldhúsinu. Það er hins vegar mikilvægt að skilja hvernig við getum dregið úr afleiðingum afmökunar. Það er hægt með raunverulegu sannleiksgildi; en sannleiksgildi er aðeins hægt að skynja í gegnum hið andlega, þess vegna er andleg vakning skilyrði fyrir því að þekkja alheiminn.

159. Gleðin er sérstök speki — svo sagði Kristur.

Ekkert safnar saman kjarna prana eins vel og plöntur gera. Jafnvel pranayama ,öndunaræfing, getur komið í stað tengsla við plöntur. Það er gagnlegt að skilja hve ákaft við ætti að komast inn í uppbyggingu plantna. Svitahola plantna stækka ekki aðeins við vöxt nýrra laufblaða og blóma heldur einnig með því að fjarlægja dauða hluta þeirra. Lögmálið hvernig jörðin er nærð í gegnum plöntulífið gerir mögulegt að draga úr þessari dýrmætu uppsprettu nauðsynlega lífsgetu með lykt og sjón, svokölluð náttúrugæði, sem hægt er að öðlast með meðvitaðri viðleitni.

Rétt eins og lifandi plöntur sem hafa ekki misst lífsgetu sína eru verðmætar, getur undirbúningur sem fæst með því að þurrka þær í sólinni einnig verið gagnlegt. Þú ættir hins vegar að forðast allt sem hefur náð niðurbrotsstigi, því niðurbrotið er það sama í öllu og laðar að sér anda sem eru fullir af ófullkomleika. Þess vegna ættir þú að vera varkár um ástand afskorinna blóma. Þú þarft að finna lyktina af því þegar þau byrja að rotna, því það er ekki ytra útlitið heldur lyktin sem gefur merki um niðurbrot.

Þegar ekki er blómgunartímabil er gagnlegt að hafa lítil barrtré. Eins og rafall safna þeir upp lífsgetu og eru áhrifaríkari en rétt öndun. Í stað þess að treysta á trúarlega öndun, geturðu notað barrtré til að fá afar þéttan skammt af prana. Auðvitað eru þau enn áhrifaríkari þegar þú ert í hvíldarástandi. Opinn skilningur á krafti náttúrunnar gerir manni kleift að endurvekja möguleika án þess að grípa til töfra.

160. Það er ómögulegt að aðskilja jarðneska heiminn frá þeim sem umlykja hann, því hugarheimurinn hefur engin skýr og afmörkuð skil. Aftur þarf að tala gegn um geðheiminum, því í framtíðinni mun vera æskilegt að stytta þetta svið verulega. Nú er það óumflýjanlegt, en birtingarmynd hugarlíkamans verður aðgengilegri eftir því sem andinn þróast. Devachan er staður ánægjulegs skilnings; en á sama tíma hættulegur, vegna þess að veikur andi er tregur að yfirgefa svo ánægjulegan stað og það skapar mikla andstöðu að fara aftur til vinnu. Þegar tíminn kemur til að fara frá þessari Valhöll, knýr hugarlíkaminn mann í átt að sjálfsförn, en geðlíkamanum finnst búsvæði sitt gott og þægilegt. Það er andinn sem leyfir sér ekki að setjast að, því einhvers staðar innst inni man andinn fallega heima. Fyrir utan hinar ýmsu endurminningar býr vitund sem er ólýsanleg og staðföst – vitund um að hægt sé að snúa aftur til ljóssins sem neistinn spratt úr. Hvernig getur næmur andi forðast árás mikillar angist? Það hefur aldrei verið dæmi um að einhver hafi getað losað sig frá jarðneska sviðinu án samdráttar taugastöðva hans. Reynsla hans er alveg eins og hugrakkur flugmaður sem, þegar hann lyftist frá jörðu, finnur ekkert nema skjálftann í hjarta sínu. Markmið og merking tilverunnar er að leitast upp á við út fyrir mörk hins þekkta og hjálpa hvert öðru. Ef við, án þess að grípa til nokkurrar vélrænnar tækni, rifjum upp þá tilfinningu að standa á kletti frammi fyrir náttúrufyrirbæri, og við alsælu sem af því hlýst og hjarta okkar dregst ekki saman, þá mun þessu stigi fylgja tilfinningin um að faðma hið takmarkalausa. Sumt fólk sættir sig auðveldlega við fínleika geðheimsins, en þér mun ekki finnast það aðlaðandi. Aðeins þekkingarhreiður Okkar heldur áfram leiðina.

161. Þú hefur tekið eftir því að sérhver mikill fræðari talaði um samfellu lífsins. Þú gætir líka tekið eftir því að einmitt þessum vísbendingum er eytt úr

hverri fræðslu, því efnishyggja þarf að vernda sig. Á jörðinni er þetta ástand sérstaklega mikilvægt.

Þú ættir að gera þér grein fyrir því að jarðneskt efni er mjög þétt. Á plánetum á lægra stigi en jörðin er efnið mjög gróft, en á þeim sem eru hærri en jörðin samræmist efnið andanum. Í þeim skilningi er jörðin snúningsmót.

Það eru ófullkomleikar á hærri plánetunum, en efnið þar hefur ekki sömu tregðuna. Þar er auðveldara að fylgja markmiði án þess að eyða kröftum í gagnslausa baráttu. Þar verður efnið óaðskiljanlegt frá anda, laust við andstöðu.

Enginn afneitar gildi efnisins, en það er ekkert vit í því að hjólin á eimreiminni rífast við vélina. Svo virðist sem því betur sem vélin virkar því betur ættu hjólin að snúast. En stjórnandi hjólanna telur að þau séu mikilvægasti hluti lífverunnar og býður öllum að fara í bíltúr á þeim og leynir því að án vélarinnar geta hjólin aðeins rúllað niður á við.

Uppbygging efnis og anda er ekki andstæð í grundvallaratriðum. Hvers vegna að hindra framgang þeirra í hið óendanlega, hið fagra og takmarkalaus? Og hvers vegna að umkringja jörðina með hverri ímyndaðri stíflu á eftir annarri? Við vorkenni ferðalöngunum sem að nauðsynjalausu seinka sér, því þessar jarðnesku stöðvar munu ekki þjóna þeim lengur en að ákveðnu marki. Af hverju að holdgerast hundrað sinnum ef þú kemst yfir þröskuldinn eftir tíu?

Hversu skýrt er hægt að muna eftir því að síðasti mikli kennarinn dó svívirðilegan dauða fyrir að staðfesta eitthvað sem mannkynið virðist hafa lært löngu áður!

162. Þú ættir að hafa í huga að hreinsað efni hefur aðdráttareiginleika. Þegar einhver dregst að efni vegna ástands þess, en hefur ekki ónæmi andans, sekkur hann í blekkingu – svokallaða maya – og hjúpur hans verður eittraður, nema að kjarni hlutanna sé fullkominn.

163. Aukinn skilningi andans laðar einnig að sér samvinnu hinna smærri íbúa loftsins. Þess vegna er óvild á efninu svo þarflaus. Meðvitað samstarf við efni hefði mátt ná fyrr.

Það er freistandi að ná efnislegum kostum strax. Jafnvel gáfað fólk er ekki andvígt því að fá einhvern titil, en gætir ekki að afleiðingunum sem því fylgja. Legsteinarnir, með öllum sínum háleitu titlum, eru minnisvarðar um hindranir sem einangruðu efnið.

Auðvitað er efni mjög mikilvægt, en aðeins með anda öðlast það sitt heilaga gildi. Rétt eins og ákafur aðdáandi efnis án anda skortir samræmi, skortir meistari án vitsmuna. Samt getur maður flogið um í andanum á meðan efnið hefur enga vængi. Andlegt hugarfar í jarðneskum heimi getur opnað háleit hlið.

Og þegar einstaklingur er laus við ótta nær hann þekkja tilurð raunveruleikans.

164. Gæði geisla eru óendanleg í fjölbreytileika sínum, en auðvelt er að greina tvo flokka geisla. Annar flokkurinn samanstendur af geislum sem hægt er að opinbera mannkyni samtímans, en hinn samanstendur af geislum sem krefjast þess að fólk hafi skilning á andanum, því án þess geta þeir geislar verið mjög eyðileggjandi.

Geisli Heimsmóðurinnar gæti verið gefinn mannkyninu í ekki svo fjarlægri framtíð. Geislandi bor er fáum hægt að fela. Eldmúrinn er hættulegur þeim sem afneita andanum, vegna þess að appelsínugular og rauðar árir geta allar dregist inn á braut eldsins og þola það ekki.

Sérhver geisli getur varið sig innan marka upprunalitar síns. Ef jafnvel mjög háleitgur gulur er óþægilegur fyrir fjólubláan geisla, hversu sterklega hljóta litir rauðu geislanna að rekast á ytra hjúp slíkrar ára. Fullkomnun veitir nýjan varnarmáta, þar sem við skynjum ýmsa geisla með því að gleypa þá með okkar eigin geisla. Með okkar eigin litavali hlífum við okkur sem sagt fyrir þreytu sem alls kyns blikur valda.

Til dæmis, ef einhver með fjólubláa áru byrjar að sjá allt í fjólubláum og bláum öldum, þýðir það að skjöldur hans er að styrkjast. Það þýðir að í stað þess að þjást af stungum og sárum, kæfir hann allt í sínu eigin hafi og framandi litir virðast sökkva í uppsafnaða áru hans. En það erfiða við þessa uppsöfnun er að ekki er hægt að senda þær utan frá, heldur þarf hún að koma fram innanfrá. Þess vegna er það gott merki þegar eldur andans geislar í sínum eigin lit.

Sérhver einlit ára hefur þrjár bylgjur í sér sem samsvara þremur meginreglum náttúrunnar: líkamlega, tilfinninga og andlega.

165. Draumurinn opinberaði merkingu síðustu jarðvista. Við sjáum göngu hinna örlagaríku atburða og tilkomu hljóðlátra persóna sem, þótt þær virðast vera á ferð utan atburðarásarinnar, eru metnar af Okkur á grundvelli andlegra afreka sinna.

Líf þeirra streymir áfram með hléum í einskonar sjálfsfórn, sem blikka eins og neistar í myrkrinu.

Atburðir fyrir og eftir flæða framhjá algjörlega óséðir. Hvort líf líður í háætissal, í klausturklefa eða horni skósmiðs skiptir engu máli: áran hefur safnast saman á þessari lokaleið. Auðvitað vex áran sem slík og hylur óvenjulega næmni, en gæði hennar breytast ekki lengur. Þú getur greint slík börn á unga aldri, börn sem bera sinn eigin andlega birtingarheim.

Örsjaldan, næstum aldrei, takmarka þeir sig við eina sérhæfingu. Í raun er skortur á sérhæfingu einkennandi eiginleiki. Hendur þeirra teygja sig sem sagt að kaleiknum.

Þegar þú lítur gegnum fyrri líf þeirra geturðu séð fulltrúa trúarbragða, kóngafólks, vísinda, lista og verkfræði, sem bíða, vel útbúnir fyrir ferðina framundan og tilbúnir til að fara hvenær sem er án eftirsjár.

Sambland af réttum skilningi á fegurð efnisins og til reiðu að stinga sér djúpt í andlegt afrek er það sem færir afrek til þroska. Ys og þys lífsins missir aðdráttarafl sitt og auðvitað kemur upp meðvitund um að ekki er hægt að ganga lengra á sama hátt.

Sjálfsfórn þeirra kanna að hafa verið tiltölulega stutt, eða getur hafa verið tafarlaus. Skilningur á þeirri lífsnauðsynlegu þörf til að framkvæma ákveðna aðgerð stafar af fyrri uppsöfnun og hún er framkvæmd eins einfaldlega og hversdagsverk.

Þannig er það erfiðasta að stýra aðdáun á efninu með birtingu andans.

Hversu mörg dásamleg markmið hafa glatast af eftirsjá efnisþátta eða af andlegri einangrun! Stundum myndast skyldleiki anda og efnis auðveldlega, en þá ættir þú að leita að orsökinni í fyrri lífum.

Hinn mjög fágaði einfari sem bölvur fegurð heimsins lokar hliðunum fyrir sjálfum sér. Vísindamaðurinn sem gleymir uppruninum, rænir sjálfan sig flugi inn í ríki hærri landvinninga. Börn munu skilja þetta einfalda ástand, en oft hafna fullorðnir því sem bulli.

Aðeins með sérstöku samneyti er hægt að halda áfram sjálfsfórninni. Að bíða eftir einhverju sem andinn sér fyrir og veit að eru örlög hans, getur verið svo sárt að manni finnst eins og tíminn hafi stöðvast, eins og eldur hafi eyðilaggt uppsafnaðan eigin auð.

Sannlega sagði Kristur: "Þú veist hvorki daginn né stundina." Hann opinberaði annan sannleika þegar hann spurði: „Hvers vegna hefur þú yfirgefið mig, Drottinn?“ Þetta vísar til þekkingar á andanum, því á síðustu stundu sökkum við svo að segja í tómarúm, rétt fyrir lok jarðnesku

hringrásarinnar, svo að allir eldar sem safnast hafa upp geti blossað í loga. Stökkið yfir hyldýpið er gert mögulegt með því að kæfa vitund fortíðarinnar.

166. Jafnvel jarðneskir hlutir varðveita sérstakt andrúmsloft í kringum sig, rétt eins og skrár yfir atburði í hugargeymslum okkar halda sínum tilteknu áhrifum. Jafnvel áður en skjal er lesið getur maður fengið sterka tilfinningu fyrir kjarna þess. Fræðslan gengur miklu dýpra, en hægt er að koma kjarna efnisins á framfæri í upphafi. Ég ábyrgist að mjög fljótlega munu næmir lesendur geta tileinkað sér það. Hæfni til að skynja hluti þróast eðlilega ef andinn er viðurkenndur.

Oft segir fólk: „Ekkert kemur okkur lengur á óvart,“ og er brugðið við fyrsta óútskýranlega brakið.

Þú ert við að fara að spyrja hvers vegna síðasta jarðvistin krefjist einveru. Mjög erfitt er að útskýra þá kröfu frá sjónarhóli hins jarðneska heims, en virðist algjörlega eðlileg og einföld um leið og farið er yfir mörk jarðneskrar tilveru. Eins og í dæmi um skip sem kemur til hafnar, geturðu séð eitthvað svipað. Lífið á skipinu hættir: ferðin er á enda og farþegarnir eru uppteknir við að búa sig undir að fara frá borði. Svo virðist sem nýleg starfsemi sem allir tóku þátt í um borð hafi aldrei átt sér stað.

Hversu miklu meira á þetta við um tilfinningu manns sem nálgast ástand þar sem allt breytist! Það stýrir ósjálfrátt straumi leitarinnar með því sem þarf til að tjá síðustu athöfnina.

Auðvitað tókst þú eftir leiðunum tveim: brottför í efnislíkamanum og brottför úr þétta geðlíkamanum. Hver þeirra hefur sína kosti og aðeins andinn getur ákveðið hvaða leið hentar honum betur. Fyrir athöfn á jarðneska sviðinu getur munurinn á þessum tveimur skilyrðum verið mjög fínn. Vissulega er líkamleg vinnu á jarðneska sviðinu hentugri, en að viðhalda ytri tengingu er auðveldara í þétta geðlíkamanum. Bæði skilyrðin leyfa samskipti.

Efnislíkaminn getur auðveldlega sent frá sér geðlíklama sinn, en hinn þétti geðlíkami getur ekki tekið á sig öll sérkenni hins efnislega.

Auðvitað getur vefur sem viðheldur lífsgetunni komið í veg fyrir að efnislíkami sundrist. Jafnvel sumir þéttir geðlíkamar eru undir skjóli slíks vefs á meðan á fjarflugi stendur.

167. Það kemur stundum fyrir að fyrir brottför þagna allar raddir og jafnvel þeir sem þekkja lögmál brottfarar eru slegnir lotningu.

Í egypsku leyndardómunum var ákveðið augnablik þegar vígsluþegi, eftir að hafa verið settur inn fyrir þröskuld niðamykurs, varð að halda áfram inn í hið óþekkta með ákveðnum skrefum.

Sérstaklega núna þegar Kristur hefur afneitað kraftaverkum, þarf að taka þetta tafarlausa skref inn í hið óþekkta með sérstökum hætti, því framtíðartímabilið verður að eyða mörkum milli heima. Egypsku leyndardómunum hefur verið breytt í formúluna „Með mannlegum fótum“.

168. Það þarf að vera hlífðarnet í kringum líkamann. Það er mjög mikilvægt að áran samanstandi af neti lífsneista, þess vegna verða jafnvel fjólubláar og bláar árir hafa rúbínlitaða neista á jaðri sínum. Þeir sem hafa liti sem samanstanda aðeins þeim tónum sem eru fjarlægir jarðneskum heimi, gerir þá of viðkvæma fyrir jarðneskum fyrirbærum. Breidd árunnar vex oft og einkenni hins jarðneska heims losna. Teros, andinn, og Tamas, efnið, verða að vinna saman eins og bræður, því fulltrúar Tamas og Teros ættu að vera óaðskiljanlegir.

Andinn fyllir áruna af geislun en netið gerir hana þétta. Með því að vera meðvitaður um varnarnetið geturðu lokað geislunum á hlífðarjaðrinum; en þú getur ekki lengt netið án andans, en geislinn hans verður, eins og ljósker sem greinir brot á netinu. Fyrir vikið getur komið upp skortur á samhæfingu í samskiptum manns við ytri heiminn. Þannig að þetta einfalda ferli verður að vera rækilega tileinkað, því netið stjórnast af venjulegri meðvitund og stjórn viljans.

Við fyrstu sýn virðast neistarnir sem blika aðeins minna mann á að netið sé að virka; en þeir eru verðir, tilbúnir til að hrekja óvininn frá.

169. Við skulum tala um hvers vegna ákvörðun var tekin um að hætta að framkvæma kraftaverk. Kraftaverk er fjærst samhljómi. Annað hvort verður kraftaverkið að engu, þá er það einfaldlega skaðlegt; eða það hrífur mann upp á það stig sem andrúmsloftið í kringum hann getur ekki viðhaldið; eða það fellur undir augnaráðs öfundsjúkra augna og skapar illsku.

Að viðurkenna af hugrekki möguleikann á að komast í gegnum fullt ljósið og leyna meðvitað óvenjulegum birtingarmyndum þýðir að færa samhljóm nær.

Að ganga veg vitundarvíkkunar þýðir að nálgast sanna athöfn.

Skilningsgeislinn, að skilja að birtingarmyndir valdsins eru takmarkalausar í umfangi sínu, er að vera fær um að tengja saman tilbúnar sálir og án þessa verður skilnings vekur hvert kraftaverk aðeins forvitni.

Þú kannt að hafa vald til ráðstöfunar, en það er fyrir framsækna athafnir, en ekki til að sýna. Þegar kjarninn er ósýnilegur fjöldanum og vekur enga athygli, en hneykslast af niðurstöðunni, mun hann smjúga inn í vitund fólksins og venja það við raunveruleika sköpunar af manna höndum. Þannig mun æðsti sköpunarkrafturinn leiða til athafna „með mannlegum höndum“. Það er við hæfi að andinn dvelji í andanum. Látið höndina sýna jarðneska stefnu, því sköpun af manna höndum vekur ekki hatr.

Í fornöld var andlit þess sem sagði boðskap Guðs hulið. Síðar reyndu menn að ná tökum á því með því að boða tilvist valds sem þeir höfðu í raun ekki öðlast. Þetta varð auðvitað tilefni rannsóknarréttarins. Í raun var kjarni rannsóknarrannsóknar ofsóknir gegn hinu óvenjulega.

Þú getur í samvinnu, breytt hinu óvenjulega í örlagavald, jafnvel heimskasta fólk sættir sig við það. Látið því kraftaverk aðeins vera til í meðvitund hinna fáu, þeirra sem geta náð blík hins óendanleikans.

Þú endar með andstæðu þess sem formenn höfðu. Áður fyrr geymdu prestarnir kraftaverkin fyrir mannfjöldann, en nú eru kraftaverkin fyrir prestana.

Grundvöllur þróunar er að leitast við sanna samvinnu. Fáfræðinni er aðeins hægt að sópa burt með því að vekja sköpunargáfunu. Þótt formin sem hún tekur á sig geti jafnvel verið voðaleg, þó að fólk reyni að búa til eitthvað jafnt bjart og sólin með bakgarðseldum úr viðarflísunum, mun sár straumur sköpunarkraftsins brjótast í gegnum vegg efnisins. Nýjar uppgötvanir munu örva ferlið við að safna þekkingu. Megi í stað spákaupmennsku á hlutabréfamarkaði kom viðleitni til uppgötvana, studdar af samvinnufélögum.

170. Andinn skynjar hvernig nýr skilningur og nýtt fólk er að koma. Í glundroðanum er hægt að sjá fegurð. Hvaða öðrum staðli er hægt að beita til fá skilning á hugsanaruglinu? Þegar þú finnur góðvild, viðbúnað og hreyfanleika í haug geturðu aðeins byrjað að vinna á honum með skóflu fegurðar. Kraftaverkaeldur er falin í samfélagi fólkið.

Óánægja er ekkert annað en þekking á möguleikum. Í Bræðralagi Okkar er engin ánægja, því ánægja þýðir dauði andans.

171. Þar sem fólk bíður, sendum við þá útvöldu. Yfir jarðneskum geislum loga geislar andans. Brenndu flíkur liðinna daga. Moldvarpa er enginn félagi. Ég votta að hinn ætlaði dagur mun koma áður en moldvörpum heimsins

tekst að grafa gildru. Látið vera, láttu vera! Skjöldur Okkar er mótaður af jarðneskum höndum. Hinn augljósi kraftur mun koma í gegnum fólkið. Það er engin þörf fyrir engla til að deyfa eyrun með lúðrablæstri þegar það finnast mannshendur sem geta tekið við kaleiknum.

172. Forðast þarf hið hefðbundna líf. Besta fólkið er farið á undan heiminum sem er íþyngdur dökkum skýjum.

Þeir sem vilja komast til nýja landsins verða ekki bara að varpa öllum fordómum til hliðar heldur einnig komast þangað með því að fara nýja leið. Sérhver staðfesting á lífinu þarf að þróa með því að heimfæra hana á staðbundnar aðstæður. Þar sem hundrað tungur eru talaðar þarf maður að skilja álíka sálfræði. Að beita einni nálgun fyrir alla, er eins og að byggja á veikum súlum.

Sameining í fjölbreytileika skilar bestu uppskerunni. Þú verður að rækta ávöxtinn með því að græða nýja straua. Þess vegna munum við oft tala um nýja landið – það er brýnasta málið.

173. Við reikum frá hinu smáa til hins stóra, frá hversdagsleikanum til hinna ýmsu heima, en enginn mun segja að þetta sé ómarktækt, né mun niðurstaðan reynast ósönn.

Einhver mun spyrja hvers vegna fræðslan er dreifð eins og fræ. Svaraðu að flókið mynstur er aðeins hægt að búa til úr ýmsum þráðum.

Einhver mun spyrja hvers vegna fræðslan hefur ekki fullgerða kenningu. Svaraðu því að í fullkomleika liggja dauðinn.

Einhver mun spyrja hvers vegna ekki er hægt að tengja hluta fræðslunnar á rökréttan hátt. Svaraðu að það væri ljótt ef aðeins yxi höfuð eða einungis hönd.

Einhver mun spyrja hvers vegna fræðslan segir ekki fyrst frá uppruna himins og síðar ákalli jarðar. Svaraðu að sérhver þráður í flík móðurinnar liggur frá toppi til táar og til baka.

Einhver mun spyrja hvers vegna ekki sé hægt að birta hið ætlaða í eitt skipti fyrir öll. Svarið að stoðir húss eru reistar í ákveðinni röð. Ef verkamennirnir segja: "Við skulum reisa allar stoðirnar í einu," svarar smiðurinn: "Þú munt eyðileggja húsið!" Þetta sýnir hvernig einn dropi inniheldur allan heiminn. Að vita að möguleikarnir eru takmarkalausir mun veita þér ró.

Hvernig hefur þá jarðskjálfti áhrif á allt sem til er? Hvað með áhrif mismunandi tegunda vinda og storma? Hvernig virka hinar ýmsu áhrif fólks á plöntur? Stofna mætti alveg nýja rannsóknastofnun.

Sannarlega, þú getur fundið þráð kosmískrar samhæfingar með því að bera saman púls hinna ýmsu frumefna. Það er ekkert nýtt í þessu, en þú getur með myndrænum hætti sýnt fram á mikilvægi alþjóðlegrar samvinnu jafnvel fyrir lesendum sem eru eins og kakkalakkur sem fela sig í hornum.

Sáið víðar. Stofnið verðlaun í skólum fyrir flestar spurningar sem sendar eru inn. Hingað til hafa nemendur verið verðlaunaðir fyrir svör, en nú ætti það að vera fyrir spurningar.

174. Áður en geðlíkaminn fer út úr hinu líkamlega finnur maður fyrir útstreymi frá hryggjarliðum. Hinar ýmsu taugastöðvar þróast misjafnlega og sá tími kemur að koma þarf á jafnvægi með hvíld, á sama hátt og ekki má snerta nýstillt píanó um stund né slá á það með neinum málmhlut.

Þú getur klofið stein í sundur með því að berja hann með málmhlut sem titrar í ósamræmdum tón. Þó að þetta fyrirbæri sé vel þekkt er erfitt að ímynda sér hvernig það tengist lífveru mannsins. Aðeins af reynslu getur maður orðið meðvitaður um hvernig sum hvísl geta valdið miklu meira áfalli en sprenging. Í þessu sambandi ættir þú að muna að samsetningar tauganna eru svo breytilegar að erfitt er að treysta á lögmálin ein til að ákvarða hver niðurstaðan verður.

Líkamlegt ástand er svo nátengt andanum að aðeins persónuleg reynsla getur sýnt hvernig hægt er að gera það öruggt fyrir eldana að rísa upp. Eldarnir eru brunnur geislanna.

175. Hugsun á heimsælikvarða miðlar ákvörðun á heimsælikvarða og skilningur á bygging nýja landsins getur aðeins átt sér stað á heimsælikvarða.

Þurfum við virkilega á mælsku að halda? Leið með snertingu andans er miklu öflugri. Þegar maður sér hvernig látbragð leiðir til mikilvægra ákvarðana, þá verður ljóst að gildi orða liggur í innri kjarna þeirra, ekki í magni eða ytri formi.

Fólk þarf að tala enn hnitmiðar. Járnsmiðurinn lemur ekki hamrinum allt um hring. Fræðslu Krists er hægt að skrifa í annan lófann.

176. Flug andans er ekki talinn í klukkustundum. Þegar hann flýgur á milli pláneta gerist það handan tímans. Það tekur aðeins augnablik, því það er ekki hægt að lengja það án þess að rof verði á milli hins þetta líkama og andans. En þú ættir að muna að andinn, handan tímans, getur skynjað án talna og er fær um að skynja allt að fjórtánda gráðu heyrnar, en á jarðneska sviðinu getur maður aðeins náð því níunda.

Með því að ná mismunandi stigum heyrnar getur fólk breytt hinum ýmsu frumpáttum í samstarfsfélaganna mannkynsins. Hljóð rigningarinnar hefur líka sína þýðingu. Margar eru leiðirnar til að auðga jarðneska sköpunargáfu.

177. Þú getur eytt myrkri og þykkni hugans með því að breyta um stefnu hugsana. Ekki orð heldur skyndihugsanir vefa áruna.

Við viljum gera verk okkar hagkvæm í efnislegum skilningi jafnt sem andlegum. Ég fullvissa þig um að gæði hugsana hafa mikla þýðingu til að gera hlutina hagkvæma.

Þú ættir að leggja áherslu á hið gagnlega, gagnlega einingu og vita að Við metum heimsku á sinn hátt. Auðvitað, getur heimaska fundið rými í miklu verkefni, en ekki á efstu hæð.

Fólk getur haldið áfram að lifa, en framtíðarheimurinn krefst uppljómun vitundar, ekki muldur háleitra orða.

Við metum meira gildi viðskiptalegra reikningsskila en röð fagurra fyrirmælum. Fólk þarf að hugsa um heiminn og tjá hagnýtar hugsanir. Á aðventukveldi nýja mustersins, verður þú að sýna útsjónarsemi og koma fólkinu á óvart með áköfum huga þínum. Það er óþægilegt að ganga um í bleyjum.

178. Treystu mér, það er auðveldara að fara yfir fjöll en rétta úr mannlega skottinu. Geisli Okkar einbeitir sér að ítarlegri leit.

Þú ættir að skilja skjöldinn Okkar – sannarlega þarf hugrekki.

179. Í vitsmunalegum trúarbrögðum er engin ráðvilla.

180. Þeir sem afneita Guði hafa ekki séð Hann. En hvernig lítur guð kráareigendanna út? Kristur þyrfti að hafa verið hræðilega spilltur ef hægt væri að hylma yfir hvers kyns svik, með því aðeins að kveikja á kerti!

Það er ekkert verra en bænarkerti illmennskunnar. Kristur þarf ekki slíka tilbiðjendur, því reykur kerta þeirra svertir klæði hans. Öll vötn Jórdanár og Urðarbrunnns myndu ekki skola burt ummerki slíkra fórna.

181. Goðsögn um Búdda.

Maður með hreint hjarta vildi sjá Búdda, en athygli hans var á alls kyns hlutum. Hendur hans náðu ekki að halda helgimyndum né náðu augu hans að horfa á helgimyndina. Birtingin kom ekki.

Að lokum, þegar hann beygði sig lágt í bæn, fannst honum eins og þráður kóngulóarvefs hefði snert enni hans. Þegar hann strauk það í burtu heyrði hann skýra rödd klingja: „Hvers vegna hafnar þú hendinni minni? Geisli minn hefur fylgt þér. Leyfðu mér að faðma þig.“

Þá tók sólarslangan að titra í manningum og hann fann þráðinn sem hann hafði sópað burt. Og í höndum hans breyttist það í fjörutíu perlur, sem hver um sig bar ímynd Búdda. Í miðjunni var steinn og á hann var áletrað:

„Hugrekki — örvænting — gleði.“

Fylgimaður Búdda öðlaðist gleði, vegna þess að hann þekkti leiðina að henni. Ég er að hugsa um vængi. Sannarlega eru verkin vængjuð. Hestarnir flýta sér um jarðneskar víðáttur og öll skapandi viðleitni berst með hvirfilvindum.

Áfram til baráttu, til baráttu, til baráttu!

Sannarlega er tignarleg myndin af hafi andans! Kallið ómar og þeir sem þegið hafa vopn andans eru á leið til altarisins, því að dóttir heimsins hefur lokið við möttul andans.

Áfram til baráttu, til baráttu, til baráttu! Ég heyri kallið og beygi höfðuð fyrir skipun hins blessaða Drottins.

182. Það er nauðsynlegt að tala um þá sem hindra og ógna Mér. Það er léttvægt að vona að sár heimsins verði auðveldlega læknuð. Jafnvel einfalt hljóð getur borið með sér óvænt bergmál langt að. Hversu miklu dýpra rífur sending andans rýmið! Og það er nánast ómögulegt að lækna slík sár.

Hönd sem særir áætlun drottinna hafnar þar með skildinum. Maður gæti rífið hús eða höggvið upp tré, en hvernig gat nokkur vogað sér að hindra áætlun drottinna?

Ég er ekki að hóta heldur segja einfaldlega frá afleiðingum. Þegar einstaklingur hefur komist í snertingu við kosmískan byl, mun hvers kyns frávik koma á næstu bylgju. Að falla undir slíka bylgju er eins og að verða undir hæl rísa.

Af góðvild biðjum Við fólk að hafna ekki leiðandi hendinni. Því miður fyrir alla sem verða eftir!

Og hvaða heiður væri það að særa Mig? Áður en þú gerir það, gefðu til baka fyrst allt sem þú hefur fengið frá Mér. En það getur þú ekki, jafnvel þótt þú fórnir lifur þinni og hjarta.

Myndir þú slá höndina sem gaf þér hæfileika þína? Ef þú gerðir það, hvernig myndir þú vera öðruvísi en ræningi? Ekki óhreinka hina gefandi hönd, því að leðjan mun breytast í holdsveiki.

Þess vegna metur bræðralag Okkar þakklæti. Þess vegna skaltu skilja hvað gagnast þér!

Þegar þú kveikir eld Búdda, muntu lýsa upp allan stigann — ég fullvissa þig um að það er ekki skurðgoðadýrkun.

183. Þér hefur verið gefin fræðsla um fórnina. Fórn þýðir máttur. Máttur er möguleiki. Með öðrum orðum, sérhver fórn er fyrst og fremst möguleiki. Það er kominn tími til að kasta burt hræsninni um að fórnfýsi þýði að vera sviptur einhverju. Við samþykkjum ekki sviptingu, en við gefum möguleika. Við skulum sjá hvaða möguleikar og tækifæri skapast af svokallaðri fórn. Hvar er sönn fórn sem gerir lítið úr þeim sem gefur hana? Mikið safn fórna er í auðæfum Okkar, og hver og einn þeirra nýtist þeim sem færði þær. Við eru ekki fyrir að tala um að færa fórnir, þar sem fórnfýsi er í raun mjög arðbær. Litlir kaupmenn elska að harma útgjöld sín og láta eins og þeir séu að verða fyrir tapi. En sannur frumkvöðull, sá sem framleiðir ævilangt, telur öll útgjöld ekki vera annað en tryggingu fyrir framtíðarviðskiptum. Þú hefur ekki tapað með því að færa fórnir heldur með því að ræna.

Kristur ráðlagði fólk að gefa andlegan auð. En þar sem lyklarnir að andlegum auði eru svo fjarlægir mönnum, hafa þeir beitt þessu ráði með því að gefa peninga sem þeir hafa rænt. Fyrst ræna þeir en gefa síðan hlutina með tárvot augu, hrifnir af eigin góðvild. Eins og fræðarinn, þegar hann talaði um að gefa, gæti hafa haft í huga stóla og gamlar yfirhafnir! Fræðarinn benti á óumræðanlegan auð. Aðeins andleg gjöf hreyfir vogaskálarnar. Við skulum líta yfir röð samstarfsmanna. Hefur einhver verið sviptur einhverju? Nei, allir hafa auðgast. Er það ekki auðgandi að verða stjórnandi yfir nýju ríki? Það ríki er svo ríkt að við getum brotið nokkra diska án þess að valda miklum skaða. Vissulega eru hendurnar að þroskast og maður getur litið yfir heila bók þakklætis.

Ég ráðlegg frumkvöðlum lífsins að hafa staðgengil í öllum stöðum. Í stórum fyrirtækjum eru viðskipti háð viðskiptum, ekki persónuleika.

Hver getur sannarlega sagt hvað honum hafi verið gefið? Við munum opna bókhald Okkar og sýna hversu mikið hver einstaklingur hefur fengið. Og þess vegna er alls ekki auðvelt að fórna þegar fórnin þýðir möguleika og möguleikinn þýðir ávinning og ávinningurinn þýðir skynsamleg samvinna og samvinna þýðir Alátýr, steininn sem annað endurreisir eða gleypir.

En ósérhlífni og fórnfýsi getur opnað hlið skilningsins en skítug fórn óþarfa hluta fellur að sjálfselskunni.

184. Sérhver jarðvist ber með sér tengsl við ákveðna persónu úr fyrri lífum manns, þann sem tengist mest við líðandi tíma.

Þekking á fyrri jarðvistum getur verið gagnleg fyrir þá sem eru vakandi í andanum, en hún er skaðleg þeim sem eru sofandi. Þeir hafa ekki enn lifað efnislífið til fulls.

185. Varðandi óbreytanleika áætlunarinnar og sveigjanleika.

Sérstaklega er erfitt að samræma þessar aðstæður þó að mörk þeirra séu greinilega háð skilningi sem fylgir geisla sálarvitundarinnar. Til að koma áætluninni í framkvæmd í lífinu þarftu að vera tilbúinn til að beita sveigjanleika hvenær sem er.

Hversu oft höfum Við byrjað í Egyptalandi og endað í Mongólíu? Hversu oft höfum Við fundið handrit aðeins til að læsa því aftur niður? Hversu oft höfum við byrjað að byggja múra en endað á að brjóta þá niður? Hversu oft höfum Við, eftir að hafa snúið hestinum heim á leið, þeyst hann út í myrkrið svo að Við rændum ekki áætluninni óbreytanleikanum, með því að gista nóttina heima? Þessi sveigjanleiki er ekkert annað og meira en titringur lífsins. Leiðir að tímamótum óumbreytileikans anda og bylgjast eins og öldur.

Með því að staðfesta áætlunina erum við algjörlega einbeitt að því að fara stystu leiðina. Við erum kannski nýbúin að fara í evrópsk föt, en Við erum tilbúin að klæðast mongólskum kufli. Ekki fyrr höfum Við kastað akkeri en Við erum tilbúin til að sigla. Slíkur sveigjanleiki getur aðeins komið af meðvitund um óbreytanleika áætlunarinnar.

Leið Okkar er fyrir hraðskreiða sendiboða, ekki hins endalaus flakkara.

Óbreytanleiki áætlunarinnar lýsir upp vitund manns með kraftbirtingu. Við munum fara yfir hverja hengibrú ef ljós áætlunarinnar skín skýrt. Þú ættir að

skilja óbreytanleika áætlunarinnar svo rækilega að ekkert getur hulið hana. Áætlun er óumbreytanleg ef hún gagnast öllum.

Við sjáum engan sem myndi ekki hagnast á áætlun nýja landsins, og þess vegna höldum Við ávallt áfram með vakandi augu, jafnvel í myrkrinu. Ef meistarinn segir: „Flýttu þér yfir lækinn!“ þýðir það að leiðin er fyrirséð, en láttu fæturna tipla á steinunum.

Einn mun byrja að byggja brú, annar mun ráða sundmann og annar sest niður og bíður eftir að vatnsborðið lækki. En einn er sá sem vefur silfurþráð andans og fer yfir hana án líkamans, því að Ég mun taka á Mig byrði hans. Þannig búa tvær systur sjálfsfórnar, óbreytanleikinn og sveigjanleikinn, undir einu þaki.

Falleg viðleitni leiðir til Hæsta ljóssins.

186. Sá sem hefur skilið allar trúarjátningar og eytt tíma hjá hverri þjóð segir: „Ég mun úthluta hverjum manni eftir vexti hans. Hver mun vefa sína eigin tösku. Hver sá sem hefur misgert verður að gera upp við Mig. Bros til óvinar Míns mun breytast í grettu, því þú ættir að skilja óvini Mína eftir fyrir Mig.

„Sá sem hugsar ranglega um bróður sinn mun festa þunga lóð við fót sinn. Illgresi mun gera andann sinnulausan. Ég get ekki steipt gullpeningum í netlur. Það er enginn heiður í því að rækta gremjugarð. Maður með betri sjón mun uppskera ríkulegra.

„Við þá sem hafa hitt Okkur og þá sem hafa svarað mun Ég segja: Láttu Mig um hryggð Mína og gleði yfir þér. Með krafti Krists, með krafti Búdda, með krafti Messíasar sem spámenn sannleikans boða, stilltu vogina.

„Sýndu Okkur allt hið mikla og skammastu þín fyrir litla orminn sem eyðileggur nákvæmnina þegar það er vigtað. Sá sem gefur er sá sem getur tekið á móti.

„Taktu eftir hversu mikið hver og einn hefur gefið. Við skulum gera nákvæma talningu.

„Til vinstri: ótti, sjálfselska, græðgi, tortryggni, lítilsvirðing, sjálfsvorkunn, rangtúlkun á fræðslunni, ljótt hvísl, svik í hugsun og verki.

„Til hægri: að gefa, samúð með öðrum, áræði, óttaleysi, tryggð, óumbreytanleiki, árvekni, sveigjanleiki, meðvitund um skjöldinn, vegur sjálfsfórnar og ljóss þess, skraut musteri andans, hlutleysi skilnings, vegsömun á hið góða. Vinstra megin tap og greiðsla. Hægra megin, móttekið.

„Hver mun veða sína eigin mælikvarða, því að Við sjáum og heyrum. Það er hvorki dagur né nótt, og sendimaðurinn er þegar farinn að söðla hestinn sinn.

„Ég sendi þér kraft minn til að ná árangri, undir innsigli um aldir. Haltu lyklinum að því hreinum.“

Lýstu þessu yfir.

187. Dæmisagan um lærisveininn sem spurði sífellt.

Dgulnor þótti afar vitur. Hann varð þeirrar gæfu aðnjótandi að hafa notið fræðslu af kennara sem kom frá hinu helga neðanjarðarlandi. Þar sem kennarann vantaði tungu sína og hægri hönd, spurði lærisveinn hans, sem aldrei þreyttist á að spyrja spurninga og kennarinn kinkaði kolli.

Lærisveinninn spurði tveggja spurninga og kennarinn kinkaði kolli tvisvar. Fljótlega spurði lærisveinninn stanslausra spurninga og kennarinn kinkaði kolli stanslaust.

Í þrjú ár héldu spurningarnar áfram og í þrjú ár kinkaði kennarinn kolli. „Er þá samkvæmt þinni reynslu allt mögulegt? Og kennarinn kinkaði ekki aðeins kolli heldur hneigði sig líka til jarðar. Og hann dró skikkjuna yfir brjósti sér og sýndi á barmi sér mynd af hinum blessaða, með útbreiddar báðar hendur. Þannig var viskan staðfest og sköpunarkraftur lífsins upphafinn.

Sannarlega, móttökum Við geiminn í einu andvarpi. Engin orð geta tjáð hið takmarkalaus og engin hugsun getur náð utanum ljósið.

En sá sem stendur frammi fyrir sólinni þegar hún kemur upp og tekur við geislanum inn í sólarplexus sinn getur fundið fyrir sigri yfir hafinu, því í gegnum ljósið getur maður snert ljós andans.

Hins vegar er þessi vitund aðeins fyrir anda sem getur sagt: "Ég hef gefið upp allt til að taka á móti öllu." Þannig er það ekki neitun heldur staðfesting sem hefur hönd Búdda yfir sér.

188. Flug fíngerða líkamans fellur í tvo flokka: annaðhvort flæðir líkaminn út um fætturnar og reikar stefnulaust um, eða hann fer í gegnum efri miðstöðvarnar og flýgur áfram til andlegra verkefna – hann þýtur yfir höf á augabragði, kennir fólki og mettar árum.

Þess ber að geta að aðeins óvenjuleg áreynsla og útsjónarsemi getur fengið fíngerða líkamann til að einbeita snertingu sinni að efnislegum hlut, því venjulega leitast andinn til sambands við anda og missir sjónar á því að hlutir geta verið framúrskarandi leiðarar.

Fyrir utan tilfinningalíkamann, þá vinnur hugarlíkaminn líka. Vissulega yfirgefur geðlíkaminn hið líkamlega, en við leggjum ekki mikla áherslu á gjörðir hans. Fyrir okkur er meðvitund hugarlíkamans mikilvægari. Það er ekki svo einfalt að skerpa fókus þessa krafts.

189. Nægjusemi og árvekni eru tveir eiginleikar sem fylgja starfi Okkar. Ef fólk gæti séð afleiðingar óánægju sinnar, ef það gæti skilið að doði þýðir dauði, myndu það forðast þessi tvö helstu verkfæri myrkraaflanna. Hinn snjalli óánægjustingur kemst í gegnum jafnvel bestu staði. Syfjuhöfgi þyrlar upp þoku í höfði sigurvegara.

Þegar þú áttar þig á umhyggjunni sem þér er sýnd, myndir þú sviða hana af með óánægju, með eiginleikanum sem hefur truflað stórvirki og leitt eldingu í þann sem sendir hana út?

Mundu að það er engin óánægja meðal Okkar. Þar er heldur ekki syfja sem myrku öflin stráðu yfir þig.

Er ekki steingerving falin í þessum eittraða þef? Syfja er engin systir Okkar. Þeir sem hafa snert ljósið munu ekki stinga sjálfa sig með óánægju, né verða að steini.

Þú ættir að forðast sljóleika og önnur einkenni ryks. Það er birtingarmynd skjaldarins sem ber að meta.

Ég skal endurtaka þetta aftur, en ekki meira, því lögmálið bannar Okkur að endurtaka fyrir daufum eyrum.

190. Segðu hinum nýju að þeir þurfi að átta sig á ábyrgð sinni á eigin hugsun.

Fyrir báru menn ábyrgð á gjörðum sínum og síðar varð gildi orða skilið; en nú er kominn tími til að verða meðvitaður um eyðingarbál hugsunar. Þú ættir að verða betri í að þegja og hreinsa hugsanir þínar.

Getur urr tígrisdýrs mögulega verið verra en svikul hugsun? Mannkynið er að safna þungu karma, ekki aðeins vegna gjörða sinna heldur einnig vegna hugsanna sinnar. Hugsunin pyntir andanum, því það er enginn munur á orði og hugsun.

Vitlaus er sá sem tekur þessa viðvörun sem hótun. Það er engin ógn; Við höfum aðeins dæmi að bjóða – og umhyggju. Hverjum einstaklingi er frjálst að stökkva út í hyldýpið, en það verður að vara hann fyrirfram við.

Ég held að það þurfi ekki að fara fleiri orðum um mikilvægi hugsunar.

Þrátt fyrir að við lifum á ömurlegum tímum, ættum við frekar að hugsa um framtíðina.

191. Hver metur sína eigin mælikvarða. Jafnvel með bestu áætlun gæti einhver endað á því að búa til hæsnakofa.

Það er ekki Okkar hlutverk að mæla gull og silfur. Þú verður að gleyma öllum skilmálum og skilyrðum — þá kviknar ljósið. Sérhver gleðilegt tap þýðir ómældur ávinningur.

Hugrekki örvæntingar þýðir fórnfýsi. Mesta hugrekkið býst ekki við verðlaunum. Og örvæntingin á ekki von á neinum verðlaunum.

Á Okkar tungutaki merkir örvænting takmörk. Sjálfsfórn er nærri þessum mörkum. Á hurðinni á húsinu þar sem hún býr er hægt að setja upp hurðahamar úr járni.

Ég kný á dyr í rigningunni. Af hverju óttast fólk aðeins eldingar? Stundum er meiri ástæða til að óttast það sem er í poka betlarans.

192. Dæmisaga um Krist.

Nótt var skollin á og Kristur sat við þröskuldinn. Fræðimaður kom að og spurði: "Hvers vegna situr þú í gangveginum?" „Af því að ég er þröskuldur andans," svaraði Kristur. „Ef þú vilt ganga inn, þá ferð þú í gegnum mig.“ Annar fræðimaður spurði: "Getur verið að sonur Davíðs sitji í hundsfleti?" „Sannlega," sagði Kristur, „þú ert að rægja Davíð, föður minn.“

Það dimmdi enn frekar og þriðji fræðimaðurinn spurði: "Hvers vegna situr þú þarna eins og þú værir hræddur við að fara inn í þitt eigið hús?" „Ég bíð þess að myrkur næturinnar losi mig við ásjónu þína," svaraði Kristur. „Sannlega, lát myrkur hverfa í myrkrið.“

Síðan reis hann upp og benti á fjall Morya, þar sem musterið stóð, og sagði: „Afi minn byggði musteri úr steini, en hann situr í strigatjaldi.

„Brjálæðingur," sagði fræðimaðurinn, „hann heldur að Salómon sé enn á lífi. Og þeir hurfu saman í fáfræði.

Seinna kom María út úr húsinu, og þegar hún sá Krist, sagði hún: „Meistari, komdu og deildu kvöldmáltíðinni með okkar.“

Kristur svaraði: „Gjöf hjartans skín í myrkrinu.“

193. Dæmisaga um Krist.

Meðlimur í stjórnráðinu spurði Krist: „Myndir þú koma til okkar ef við bjóðum þér? ” Betra væri að fara í grafarreitinn,“ svaraði Kristur, „því að þar eru engar lygar.“

„Hvers vegna hefur þú neitað að viðurkenna okkur,“ hélt fulltrúi æðstaráðsins áfram, „þegar einn okkar gifti faðir þinn?“

„Bíddu þar til húsið þitt hrynur, og þá munum við koma.“

„Og hvað munt þú koma til að gera – eyðileggja eða byggja?“

„Hvorki til að eyðileggja né byggja, heldur til að hreinsa, því að ég mun ekki snúa skrefum mínum að gamla eldinum.“

„Þá virðir þú ekki forfeður þína?“

„Nýir bollar eru í boði fyrir veislu. Þú getur borið virðingu fyrir forföður þínum án þess að drekka úr bollanum hans.“

194. Tvær dæmisögur um Búdda.

Fjárhirðir sá mann sitja í hugleiðslu undir tré. Hann settist við hlið mannsins, og líkti eftir honum og reyndi einnig að hugleiða. Hann byrjaði að telja kindurnar sínar í huganum og reikna út hagnaðinn af sölu ullar þeirra. Báðir mennirnir sátu þegjandi. Loks spurði fjárhirðirinn: „Herra, um hvað ertu að hugsa?“

„Um Guð,“ svaraði maðurinn.

„Og veistu hvað ég hef verið að hugsa um?“ spurði hirðirinn.

„Einnig um Guð.“

„Þú hefur rangt fyrir þér. Ég var að hugsa um hagnaðinn af sölu ullarinnar minnar.“

„Sannlega varstu líka að hugsa um Guð. Guð minn hefur ekkert að selja, meðan Guð þinn verður fyrst að fara á markaðinn. Það gæti verið að á leiðinni hitti hann ræningja sem mun hjálpa honum að snúa aftur til þessa trés.“ mælti Gautama.

Farðu á markaðstorgið. Hugsaðu hraðar svo þú getir snúið aftur hraðar. Apakaupmaður var á ferð á skipi. Í frístundum sínum kenndi hann öpunum að setja upp seglin á sama hátt og sjómenn gerðu. Óveður kom upp og sjómenn flýttu sér að fella seglin. Aþarnir vissu hins vegar aðeins hvernig þeir áttu að setja þau upp. Þeir fylgdu á eftir sjómönnum og drógu seglin upp aftur. Skipið týndist vegna þess að kennarinn hafði aðeins séð fyrir þokkalegt veður.

Þannig talaði Búdda, hann sem endurlífgaði Lótus lífsins.

195. Þú munt spyrja hvers vegna ég mæli gegn göldrum þegar ég sjálfur fjalla um samtengingu rýmis, mikilvægi áhrifa hringsins og aðrar aðstæður sem minna á galdra.

Munurinn er sá að galdrar koma í staðinn fyrir lífið, en Við kennum fólki að gera raunveruleikann betri með því að nýta þá möguleika sem lífið sjálft gefur.

196. Það er gott að segja fólki: "Lestu gömlu tilskipunina betur." Ég kenni hið nýja þegar hið gamla hefur verið komið í framkvæmd. Ég kenni það sem er gagnlegt þegar fólk hefur samþykkt og gengið til samstarfs eins og það er hugsað og fyrirmælt.

Besta tinhúðin á sér stað þegar eldurinn sviður hana hlutinn. Aðeins er hægt að tinna ef húðinni hefur verið lokið í andanum.

Hamarinn er að vinnur og keðjurnar klingja og gráa fólkið heldur áfram að gleðjast yfir sældarbikarnum. Það gerir sér ekki grein fyrir því að vísarnir á klukkunni hafa færst ómerkjanlega áfram, að á morgun verða öll hliðin lokuð að snjöllum skemmtunum þeirra og hliðvörður Minn mun segja þeim: „Í dögun var reist altari fyrir Drottinn viskunnar. Og gráa fólkið mun hverfa. Ákveðnir og ósveigjanlegir standa verðir Mínir — gull gráa fólksins jafnast ekki á við stálhjálma varðanna.

197. Aðskilnaður fyrir fund og fundur fyrir aðskilnað. Þess vegna er skynsamlegra að gleðjast við aðskilnað.

Skipun til allra stríðsmannanna: Þegar einhver fer úr röðinni, haltu áfram í sömu átt og áður. Þegar stríðsfáninn hefur verið reistur flýja kapparnir ekki. Þegar bálkestirnir loga, ýta kapparnir ekki né ryðjast til að reyna að komast í annars stað. Þegar merki hefur verið gefið um næturgöngu, kvarta kapparnir ekki, þeir fara fram með varúð.

Fyrir hverja birtingu tókstu eftir því sem mætti kalla augnablik tótleika eða kosmískrar kyrrðar. Mikileik þessa augnabliks er í réttu hlutfalli við birtinguna. Það er skiljanlegt að líkamlegi heimurinn sé mjög á varðbergi þegar hann hleypir í gegn andlegri birtingu. Þess vegna er svo erfitt verkefni að leiða líkamlega heiminn út úr tregðu sinni.

198. Hugsjón Okkar er að vera ekki kennarar heldur samstarfsmenn. En til þess að það geti gerst, verður að vera stöðug til meðvitund um að báðir

aðilar muni leggja sig algerlega fram um allt sem þarf til að ná árangri. Þegar það gerist er verið að ná tökum á líkamlega sviðinu.

Í veraldlegum kirkjum kallar fólk til Krists og undrast þögn hans, á meðan þú skynjar hvernig hægt er að reisa hann upp í miðju jarðlífi án þess að klæðast hærusekk og trufla geiminn með óánægju. Þannig eru áætlanir mótaðar.

199. Þar sem hin ýmsu höf hafa ólíkar bylgjur, verður að þetta rýmið með margvíslegum hætti. Það er hægt að auka það til muna, ekki aðeins með því að senda efni heldur einnig af ferlinu sem notað er.

200. Það hræðilegasta að segja er: "Við höfum þegar lært þetta allt."

Meistarinn sjálfur myndi aldrei nefna þessa eyðandi formúlu.

Við þekkjum áætlunina og við erum óþreytandi við að nema nýjar upplýsingar.

201. Hvers vegna skynja ég hinn háleita anda? Meistarinn sendir skjöld Sinn. Meistarinn vill sjá þig búa til fjall.

Meistarinn sér þig vera óáreittan af neinu.

Meistarinn finnur hversu hugrakkur þú þarft að vera til að halda áfram.

Meistarinn mun segja þér þegar alvarleg hættu er á leiðinni.

Meistarinn ráðleggur þér að hafa hugrekki við höndina.

Meistarinn mun hjálpa þér að yfirbuga skaðlegu höndina.

Meistarinn endurtekur langar kunnuglegar hugsanir af góðri ástæðu.

Meistarinn horfir fram á veginn.

Meistarinn segir þér að halda anda þínum staðföstum.

Meistarinn vill reka óttann í burtu.

Meistarinn vill gera dómgreind þinn rólynda.

Meistarinn kemur í veg fyrir að þú lendir í neyð.

Meistarinn ráðleggur þér að halda áfram að koma með djörf verkefni.

Meistarinn sér um heilsu þína.

Meistarinn sendir þig áfram.

Meistarinn hefur gefið þér nóg af viðvörun.

202. Þegar þú lærir um fórn, þá færðu kraft. Árangur fylgir fórn. Fræðsla hans er stöðug og sterk, því að hún er byggð á fórn. Árangur er ekkert annað en endurkast fórnar. Árangurinn gæti komið á undan fórninni, eins og lán, en örlög skuldarans eru grim. Í dag kemst hann kannski upp með að borga

aðeins lítil hluta, en eftir ár mun greiðslan hafa hækkað. Áður en ár líður verður skuldarinn hokinn af byrðinni.

Ég skal útskýra þetta með dæmisögu.

Maður sat í fangelsi eftir að hafa neitað að játa á sig glæp sem hann hafði framið. Heima hafði hann skilið eftir sig mikil auðæfi sem komu honum óvænt. Hljóð í hverju skrefi utan klefann hélt hann að benti til þess að fyrirgefning væri á leiðinni. Maðurinn sendi sendiboða til að afhenda dómaraum auðæfin. En einföld játning hefði frelsað hann og varðveitt auð hans.

Það er auðveldara fyrir mann að sitja í fangelsi en að gera játningu sem bjargar honum. Þegar dómari er tilbúinn til að sleppa einhverjum lausum þarf hann að heyra hið endurleysandi „Já“. Löngunina til að gefast upp.

203. Um hringi skarprar sjónar og heyrnar.

Fyrsti athyglisringurinn snertir fólk nærri manni stendur sem og framtíðarviðburði. Annar hringurinn einskorðar sig við málefni líðandi stundar og næstu framtíð. Sá þriðji fangar fortíðina sem varðar þá sem eru nærri manni. Sá fjórði grípur fyrri atburði. Hinn fimmti er innan marka samtímans. Sá sjötti sýnir framtíðarstrauma um allan heim. Hinn sjöundi nær yfir öll tákni.

Einhver getur verið sterkur í fyrsta athyglisringnum án þess að ná tökum á hinum. Þess vegna er betra að þróa athygli sjöunda hringsins, vegna þess að allar birtingarmyndirnar eru honum aðgengilegar, án persónulegrar sveigju – án takmarkana á hinu þrönga persónulega sviði. Það er betra ef viðtaka persónulegs tákna geti tengst umhyggju fyrir framtíðarstefnu þjóða, eða með innsýn í kosmíska skipan.

Þú ættir að átta þig á því að meðvitund um fegurð lifir ekki ávallt í hinu andlega. Næm fegurðartilfinning er sjaldgæfasti eiginleikinn, sá sem Drottnarnir munu meta umfram marga aðra.

Það er betra að nálgast hið mikla með erfiðleikum en að ná tökum á því smáa með auðveldum hætti.

Með hliðsjón af röð sögulegra dæma munum við sýna leið þróunarinnar.

204. Í fornum trúarsöfnum var þróunarstig sem kallast „ástand opinna fjársjóða,“ þegar prestgyðja bjó á áttundu hæð, þar sem aðgangur var bannaður. Stiginn var þakinn hlébarðaskinni svo ekkert hljóð heyrðist í uppgöngunni.

Þetta „ástand opinna fjársjóða“ var svo virt að sérhver truflun á kyrrðinni var refsað sem trúarbroti.

Allt sem er ósamræmt er sérstaklega truflandi og þess vegna er þrumufleygur hættuminni en grátur nýfætts barns. Þessi einfaldi sannleikur var aldrei skrifaður niður. Það er algerlega ómögulegt að draga fræðileg mörk fyrir samhljóm, því tónninn sem liggur til grundvallar fyrir andlegum samhljómi er svo einstaklingsbundinn.

Fornmenn vissu að ekki var hægt að endurtaka „fjársjóðina“ og þeir gættu þeirra fyrir allri slyzni. Á meðan fjársjóðirnir voru að þróast, sá öldungur musterisins hvaða af tónsviðinu hafði mest áhrif. Hverju hljóði fylgdi ákveðinn litur, þannig að aðstæðurnar sáust í hverju tilviki.

205. Staðfestingarbrots er besta leiðarljósið. Þú ættir að viðurkenna markmiðið og helga þig áætlun meistarans.

Sérhver löngun er skaðleg, en þrá til sjálfsfórnar er nauðsynleg. Löngun þýðir ekki sjálfsfórn. Sjálfsfórn þýðir að skilja nauðsyn. Löngun getur vaxið; hana er hægt að afsala sér eða breyta. Straumurinn streymir fram, ekki af löngun heldur af óumflýjanleika sem á sér rætur í nauðsyn.

Andinn veit hvar kviksyndi löngunar er og hvar bjarg nauðsynjar er. Ég sé hvernig straumur sannleikans hleypur áfram og ekkert getur hindrað gang hans.

Hversu oft hjálpar nafn Drottins, nefnt í trú, við að byggja hjálparbrú! Margt af því sem við sjáum er langt frá því að vera fallegt. Þegar þú vinnur fyrir mannkynið þarftu að þvo þér oft um hendurnar.

Þegar þú finnur fyrir þunglyndi skaltu ekki alltaf eigna þér það, en mundu að öldur heimsins hafa áhrif á þig.

Aðeins þegar þú ert meðvitaður um brýna nauðsyn muntu synda yfir á hinn bakkann.

Vinnulag hinna myrku er fyrst að sá vantrú, síðan að kveikja í huganum langanir og loks að kveikja þessa loga í glæpum og uppskera þar með tvöfalda uppskeru.

Hugsaðu um leiðir til að gera hlutina skiljanlegri fyrir mannkynið.

Fyrir utan hið heilaga tungumál höfum við líka tungumál þagnarinnar.

Eyðileggjandi tungutak höfnunar og neitunar slítur klæðin.

206. Beygðu til hægri, vertu tilbúinn til að sveigja til vinstri. Þegar þú kemur í land, vertu tilbúinn til að sigla aftur. Þegar öllu er á botninn hvolft er sérhver

skipun gefin til að gera hlutina betri og flýta fyrir. Þegar þú finnur fyrir kyrrðinni skaltu halda niðri í þér andanum, því að fótatak gæti byrjað að heyrast.

Betra að sætta sig við smá ónæði, ef það þýðir að mikilvægir atburðir geta nálgast. Betra að þjást af þreytu, ef það þýðir að þú getur komist nærri meistararum. Betra að fara í erfiðar ferðir, ef það þýðir að þú getur nálgast meistarann. Betra að sökkva í mold, ef það leiðir til hreinsunar andans. Betra að hafna hefðbundnum athöfnum, ef það leiðir til að ná tökum á ljósinu. Betra að sjá eftir geisla, ef það þýðir að þú getur tekið á móti ljósi Kristis. Betra að gefa öðrum, ef þú færð á móti háleitri alsælu andans. Betra að lúta skipun anda þíns, ef það þýðir að þú getur náð til meistarans sjálfs. Vertu fær um sannarlega að gæta og varðveita.

Þegar þér finnst lífið vera dásamlegt ævintýri, þá er andi þinn að tala sannleikann. Þegar þú markar framtíðarlífið skín spegillinn Okkar. Þegar þú telur heimshlutana blaktir fáninn Okkar. Og þegar þú skoðar rýmið með vökulu auga, speglast ljós á turninn Minn.

Þannig að þegar þú hugsar um sameiginlega eign eða um lækningu mannkyns, finnum við fyrir vængjabytnum.

Rekið út smáar hugsanir; þær eru kæfandi fyrir Okkur.

207. Í spilum gætir þú fengið bestu spilin, en það er þitt að nýta þau sem best.

Ég er að tala um myndir framtíðarinnar. Á þann hátt sem samsvarar eiginleikum áru viðtakenda eru þessar myndir raunsæjar og teygja sig í ákveðna átt.

Auðvitað getur illur vilji ýtt ferðamanninum í aðra átt og þá sér hann merki annars eðlis.

Þess vegna, þegar myndir af framtíðinni berast, er mikilvægt að hafa í huga andlegs ástand viðtakandans. Svipuð tækifæri fylgir geislanum; annars væri réttlæti brotið. Þú ættir að skilja sendingu dagsetninga á sama hátt.

Fyrir dagsetningar sem hafa kosmíska þýðingu eru notaður „tengiliður“ og slíkur tengiliður ber með sér keðju samstarfsmanna. Þess vegna er heimilt að skipta um samstarfsmann að beiðni slíks tengiliðs.

Jafnvel þótt við tökum eftir því að starfsfélagi sér slakur, þá skiptum við honum ekki út nema öldungarnir vilji það. En ef andi hinna útvöldu er meðvitaður um að verið sé að svíkja verkið, snúið þér þá til Okkur og segið: „Ó, þú hinn styrki, skiptu um samstarfsmann“. Þetta þýðir að hlekkur í

keðjunni verður opnaður og meðvitund hinna útvöldu losnar undan áhrifum fráfarandi samstarfsmanns. Á sama hátt tekur sá sem fer, örlög sín á sig, því að hverjum og einum er frjálst að byggja sitt eigið hús.

Við getum kallað saman og við getum birt myndir af framtíðinni sem sýna viðeigandi stefnu, en hvernig ákalli Okkar er beitt, fer eftir frjálsum vilja viðtakandans.

Aðeins tryggð og meðvitund um visku áætlunarinnar getur tryggt að myndir framtíðarinnar miðli raunveruleikanum.

Útsýnið frá fjöllunum er svo víðfeðmt, sem gerir löngunina til að skríða ofan í holu miklu ömurlegri.

Fyrir löngu var skuldurum varpað í gryfju sem heitir Gehenna . Af hverju að skríða þangað af eigin rammleik? Á þessum nótum skulum við álykta um lífskraft dagsetningar og spegla framtíðarinnar.

Ég vil sjá alla á sínum stað, með meiri vitund um sjálfsfórn, afrek án þess að búast við persónulegum ávinningi. Er hægt að kalla stríðsmann hetju ef hann fer í bardaga fullur af væntingum um verðlaun?

Fyrir löngu síðan þurfti kennarinn Mohammed að lofa stríðsmönnum íslams að verða hrifnir í paradís. Þarf ég að lofa glampa rúbíns? Þú verður að fara fram án eftirvæntingar; annað leiðir af sér alvarlega tímasóun í eilífri þróun.

208. Við skulum nú álykta um lögmál samræmis.

Byggingaraðili þarf að vita hversu mikið álag stoðir húss geta borið.

Skortur á samræmi leiðir af sér eyðileggingu, guðlast, lygi, svikum og hvers kyns ljótum fyrirbærum.

Getur mannvirki staðist, þar sem einkenni risa eru borin saman við fló? Í hvaða heita pott er leitað meira en til Drottins ? Hvaða hvirfilvindi er líkt við moskítósveim?

Skilyrði sem bræðralagið krefst er fullt samræmi í hugsun manns og tjáningu – þetta er vígi fyrir sannleika fegurðar. Það er auðvelt að fara í gegnum lífið án þess að taka eftir hlutum í hljóði eða yfirgera þá.

Við fylgjumst vel með samstarfsfólki Okkar til að ganga úr skugga um að tjáning þeirra sé í samræmi við það sem þeir ætla að segja. Það er eina leiðin til að ólíkt fólk geti unnið saman.

Besti dómurinn verður byggður á fegurð. Það er rangt að segja: „Ég mun koma risanum í lítinn kassa,“ eða „Örninn svífur eins og hæna“.

Bestu tækin eru svo oft eyðilögð vegna skorts á samræmi, eitthvað sem auðvelt væri að forðast með smá athygli.

209. Þegar þú lest bækurnar sem mælt er með muntu uppgötva neistaflug. Settu hluta virðingar fyrir Maitreya í eitt ílát, rétt eins og Ég sjálfur hef dreift brotum af hinum eina Steini yfir yfirborð jarðar. Nýtt kraftaverk mun leiða þjóðirnar saman. Geisli Okkar mun reka efann á brott.

Tengingar sjálfsfórnar virka á svipaðan hátt og vinna á rannsóknarstofu. Hönd rannsakandans hristist ekki þegar hann mælir tilraunavökva, því hann veit að dropi getur sprengt húsið í loft upp. Aðeins trú og hugrekki halda uppi hendi hans.

210. Geisli Krists hefur jafnmikla vísindalega stoð og sólargeisli, en fyrir fjöldann virðist einföld uppgötvun hluta vera kraftaverk.

En voru kynþáttaskiptin kraftaverk? Var koma hinna miklu fræðara kraftaverk? Var birting Krists kraftaverk? Spáir maður kraftaverkum aldir fram í tímann? Kraftaverk brýtur í bága við samhljóm, en kosmískir atburðir staðfesta aðeins þróun.

Draumar og sýnir eru heldur ekki kraftaverk, heldur þráður lífsins, vitund um kjarna þess sem er á leiðinni, opinberað að því marki sem hefur ekki áhrif á karma. Ef fólk gæti sætt sig við drauma og meðvitund án þess að falla fyrir þeim sem spádóma væri hægt að bæta leiðina.

Þegar nýjar myndir birtast eru þær oft brotnar á brenglaðan hátt. Spegillinn annað hvort stækkar myndina eða dregur hana saman, eins og yfirborð hans titraði undir óvenjulegum þrýstingi.

Þú ættir að gæta varúðar vegna í hina svokölluðu martraða, því merking þeirra getur verið mikilvæg.

211. Það sem ég ætla að segja er mjög mikilvægt. Reglan „Með Guði þínum“ er grundvöllur nýja heimsins. Fyrir á tímum sögðu menn: "Andi minn gleðst í Guði, frelsara mínum," en nú munt þú segja: "Andi minn gleðst í Guði, frelsara þínum."

Ég segi hátíðlega að í þessu felist hjálpræði. "Lengi lifi Guð þinn!" Það er það sem þú munt segja við alla, og með því að skipta á guðum muntu ganga áfram til hins eina.

Þar sem þú gætir hafa lent í ógöngum, getur þú þrætt í gætni með því að forðast afneitun. Þar sem þú gætir hafa kafnað, geturðu haldið áfram með upprifjun á: „Guði þínum“. Þar sem efnið er erfitt, geturðu aðeins haldið

áfram með því að upphefja jarðneska efnið inn í alheiminn. Aðalatriðið er að maður ætti ekki að vera aðeins bundinn jarðneska heiminum.

Hvers vegna er til þjóðsaga um að Kristur stígi niður í helvíti? Meistarinn ávarpaði neðri lög geðheimsins og sagði: „Hvers vegna bindist þið við jörðina að eilífu með því að hugsa um jarðneska hluti? Og margir urðu hrærðir og risu hærra.

Finndu því Guð hvers manns og upphefðu hann. Þú getur skilið þetta rökrétt, en það er mikilvægara að faðma það í brosi andans. Þegar það erfiðasta verður auðvelt, eins og flugið er auðvelt fyrir fugla, þá munu sjálfir steinarnir sameinast í helgistað og hverjum og einum mun Kristur steinsmiður birtast.

212. Andleg samstilling er sjaldgæfust gjafa; það er það sem tendrar ljós heimsins. Ekkert jafnast á við ljós heimsins. Þó ljósið brenni, er geislum þess leitað.

213. Skapið ekki óvini — allir ættu að fylgja þessari reglu. Þekktu óvini þína, varist þá, stöðvaðu gjörðir þeirra, en berðu þeim ekki illan hug. Og komi óvinur undir þak þitt af sjálfsdáðum, þá skaltu veita honum hlýju, því að þak þitt er stórt, og aðkomumaðurinn mun ekki taka frá þér plássið. En ef það er erfitt að bera þunga og djúprar tilfinningar skaltu hylja hana með ljúfu brosi. Óvild sem byggð er á gömlum óljósum frásögnum er algjörlega í ósamræmi við áætlun lávarðanna. Ef við setjum atvikin í upprunalegri mynd á vogarskálar og skáldskapinn sem matreiddur er af hatri á móti, mun það síðarnefnda reynast þyngra.

Í nafni samræmis þarf að finna réttan stað fyrir fólk. Annars gætum við eins talað með sama hætti um miðju plánetunnar og blekblett.

Tónlistarverk sem flutt er eintóna hryllir hlustendur; þess vegna hvetjum við þig til að skilja hversu hagnýtt samræmi er.

Og ef þú tekur eftir samtali í gangi og sem heldur áfram um eintóm fánýti skaltu vekja athygli ræðumannsins á óhagkvæmu eðli þess léttvæga. Það eru margir sem þurfa slíkan aga.

Ekki vera hræddur ef fólk segir að þú sért geðveikur, því leiðin liggur þér opin. Ekki gleyma að lofa óvini.

Við skulum stoppa hér um óvinina.

214. Um skort á samræmi í dagsetningum.

Í samhliða öldum hafsins berast litlir straumar atburða.

Er hægt að rugla saman ánni og hafinu? En í jarðneskum heimi eru menn alltaf að flýta sér að rugla saman hinu persónulega og veraldlega. Eins og hönd sem finnur fyrir þykkt efnis, ætti andinn að greina dýpt atburða. Látið ykkur ekki leiðast af augljósri stærðargráðu atburða, því á milli grunnhnútanna geta verið draugamyndir í mörgum litum og lækirnir geta skipt um farveg tímabundið.

Tilviljunarkennd stund, þögn eða heilsubrestur ætti ekki að rekja til öldunnar. Þannig að ef ferðamaður tekur sér stutta hvíld á leiðinni þýðir það ekki að hann hafi vikið af leiðinni.

Hnútaalda lyftir öllu upp á augabragði, en fyrir hvern slíkan straum hikar báturinn. Viðkvæmari bátur mun hristast meira, því löðrið af hnútnum fyllir nú þegar andrúmsloftið.

Þess vegna má ekki gleyma samræmi stunda og viðburða.

Sérstaklega getur hröðun straumsins haft áhrif á lífveruna. Margbreytileiki atburða getur stundum jafnvel slitið þráðinn, svo að segja, en þetta heldur aðeins áfram í takmarkaðan tíma, á meðan lífveran er að melta tvöfalda hjálp af flæði heimsatburða. Líkamleg skilyrði geta aukið líkamlega tilfinningu; þá ættirðu að forðast að þreytast, því öldur hafsins halda áfram að koma.

215. Bæði skila árangri, hröðun bylgjunnar sem og minnkunarferli bylgjunnar. Þess vegna, þegar þú sérð hröðunarbylgju, ættir þú að grípa tækifærið og kasta eins mörgum frægjum í hana og hægt er.

216. Lögmálið sem stjórna hvenær fræðarar koma fram er tengt áætluninni um menninguna. Karmabókrollan rúllar og merki hins fráfarandi jarðneska valds byrja að flökta.

Fyrir þá sem þekkja framtíðina er sársaukafullt að fylgjast með þessu flökti. Morgundagurinn er eins skýr og í gærdagurinn. Og hraðinn er ekki mældur í vegalengdum heldur í þriggja ára tímabilum – hér höfum við skref risa sem eru óhræddir við að stíga yfir heilar aldir. Og það er hvernig sálfræði andans síast í gegnum jarðneska heiminn.

Því fyrir jarðneskar skeljar er hver öld er eins og yfirvofandi ógn. En brú andans veitir vængi sannleikans.

En fyrir þeim sem stíga skref á þriggja ára tímabili virðist stundum eins og lífið hafi verið frestað. Hvel sem hreyfist mjög hratt virðist stundum hreyfingarlaus vegna þess að skriðþungi þess samsvarar ekki umhverfinu.

217. Sá sem ber vitneskju um framtíðina getur stigið djarflega jafnvel á óstöðugum steinum.

Velgengni er þegar endirinn er fallegur. Velgengni er þegar þú getur lagt af stað í nýtt ferðalag.

Ósk er þegar hluti af eigin uppfyllingu hennar. Gakktu áfram hugrakkur til ljóssins!

Aðskilnaður er þröskuldur að endurfundi. Eins og heilagur Sergius sagði: „Við skulum skiljast svo við getum hist aftur.“

218. Ég vil minna á aðferðir æðstu prestanna. Það var einn hópur sem var færður í upphafið ástand með efnablöndu og annar með segulstraumum. Það voru líka lægri aðferðir sem fólu í sér áköll og vélrænar hreyfingar. Síðar hófst einbeiting inn á við á þröskuldi svefnis og vöku eða með mikilli einbeitingu á ljómandi hlut.

Hæst þótti sú þekking sem spratt upp innanfrá, án nokkurra sýnilegra skilyrða.

Hnattræna þróunarleiðin sem er að renna hjá fyrir augum þínum krefst mismunandi aðstæðna; sá tími nálgast að draga verður verulega úr dulrænum öflunum vegna andans. Undanfarinn áratug hafa neðri jarðlög náttúrunnar náð tökum á lægri dulrænum fyrirbærum að svo miklu leyti að þróuninni stafar hætta af.

Þú getur komist áfram, ekki í gegnum lægri straum drauga og ringulreiðar heldur í gegnum samvinnu við æðri sviðin.

219. Nú, um móttækileikann.

Hringir skarprar sjónar ganga inn að miðju, en móttækilegir hringir ganga út frá miðju. Með táknum og óskýrum útlínum ganga þeir í spíral til skarpra staðreynda: dulheyrnar, skyggni, dulskilnings, skýrrar sjálfsfórna, dulþekkingu.

Þú ættir að skilja að staðreynd er ekki að finna í „ákalli“ vegna þess að í því gæti skörp athöfn verið misstilinn og myndi aðeins auka hættuna.

Ég vil ekki gera lítið úr þeim sem þurfa á ákalli að halda, en staðreyndin er að í þeirra höndum væri það eins og byssukúla í vörslu einhvers sem kann ekki að meðhöndla vopn.

Auðvitað eru mörk ákalls nokkuð afstæð, en þegar einhver getur farið yfir í skilningshringinn, gleðjumst við hjartanlega.

Sérhver hringur er eins og vagnalest. Eðlilega samanstendur vagnalest af fleiri en einum hesti, samt getur einn hestur tafið framgang lestarinnar. Hugleysi eða mistök geta komið göngunni í uppnám. Í þessum skilningi eru hugtökin sjálfsfórni og meðvituð sjálfsfórni mjög ólík. Glampi sjálfsfórni kann að bregða fyrir, en eldur meðvitaðrar sjálfsfórni er stöðugur. Logi meðvitaðrar sjálfsfórni getur flökt í vindhviður geimvinda, en það er ómögulegt að fjarlægja hana úr höfðinu. Þú munt því skilja hvers vegna upp að vissu marki tákn er nauðsynlegt sem hefðbundið merki, en verður seinna óþarft og fellur eins og hýði. Eins og tónlist sviðanna ómar öll tilvera án takmarka og endurtekningar. Rétt eins og fugl flögrar í fyrsta sinn og flýgur svo, kemur orð úr eldi Okkar, og eftir það er aðeins hægt að staðfesta það. Fyrsta augnablikið hefur meiri dulræna þýðingu; þess vegna er orð mælt í fyrsta sinn mikilvægara en að heyra það endurtekið. Og þegar þú getur náð iðu í eldinn, þá ljómar orðið kröftuglegra en skipun.

220. Ég hef þegar sagt þér að Heimsmóðirin leynir nafni sínu. Ég hef þegar sýnt þér hvernig Heimsmóðirin felur andlit sitt. Ég hef þegar minnst á móður Búdda og Krists.

Vissulega er nú kominn tími til að segja fólki að móðir beggja lávarða er ekki tákn heldur er mikil birtingarmynd kvenlegs uppruna – andleg móðir Krists og Búdda.

Það var hún sem kenndi þeim og vígði þá til sjálfsfórni.

Frá örófi alda hefur Heimsmóðirin sent börn sín til sjálfsfórni. Í gegnum mannkynssöguna rekur hönd hennar óslítanlegan þráð.

Í Sínaí heyrðist rödd hennar. Hún tók sér ímynd Kali. Hún var við stofnun Isis og Ishtar. Eftir Atlantis, þegar menning andans varð fyrir höggi, byrjaði hún að spinna nýjan þráð, sem nú er farinn að sjást. Eftir Atlantis huldi Heimsmóðirin ásjónu sína og bannaði að nafn sitt yrði nefnt þar til stund stjörnumerkjanna rynni upp. Hún hefur aðeins sýnt sjálfa sig að hluta og aldrei sýnt sig á plánetuvísu.

Mörg dæmi mætti nefna þar sem jafnvel mikill galdrameistari skildu eftir sig óvæntar afleiðingar og löngun til að finna stuðning í neðri lögum efnisins. Svona frávík væri hægt að kalla farveg vitsmunanna og það gæti dregið aftur úr samfélagi við aðra heima í langan tíma.

Nú á dögum leitar fólk með vélrænum hætti, jafnvel að því sem hefur verið andlega fyrirfram ákveðið.

Fræðsla framtíðar mun vera sameining andans og vitsmunanna.
Ferill himintunglanna gerir það mögulegt að flýta fyrir samfélagi milli heimanna og þróun mannsandans mun halda áfram á nýjum slóðum.

221. Himinhnettirnir gera það mögulegt að flýta leið mannkynsins.
Nú, meira um Heimsmóðurina.

Móðirin er fegurð og heimurinn er fórnfús. Það er með þessum tveimur grundvallaratriðum sem hliðin eru opnuð.

Brúin milli pláneta og kynþáttahringrásanna hvíla á þessum tveimur grundvallaratriðum.

Af hverju að fylgja slóð hægfara framfara ef einn ljósglampi mun lyfta þér yfir mörkin?

Einhver sem á leið til fjarlægs heims hittir venjulega boðbera við brottför frá jörðunni. Hinn frelsaði segir sendiboðanum hvort hann vilji frekar samþykkja nýja leið eða muni snúa aftur til að hjálpa jörðinni aftur. Eðlilega kjósa margir nýja leið en það eru nokkrir sem velja leiðina hingað.

Sannarlega er betra að bíða í plönturíkinu og sleppa skordýrastiginu. Maður getur jafnvel sleppt heilli plánetu.

222. Núna, á þessum mikilvæga tíma þegar Mars nálgast og lægri straumar fortíðarinnar trufla heiminn, erum við aðeins að hugsa um framtíðina.

Fordæmalaus frávík reikistjarnanna hjálpa vitundinni að vakna. Skýjabakkar safnast saman í kringum uppfyllingu spádómanna. Geimrýmið er að þéttast og geislinn frá Mars mun drukkna í ljósi Heimsmóðurinnar.

223. Græðari, segðu hinum sjúku að vinnotkun skerði möguleika þeirra til hálfis og að notkun fíkniefna eyðir þremur fjórðu af lífsgetu þeirra.

Auðvitað er ekkert pláss fyrir fíkniefni í apótekinu mínu. Áður en lyfin mín eru notuð þarf maður að eyða þremur árum í miðju prana.

Djúpur áhugi á blómum er nokkuð dæmigerður fyrir lokastig leiðarinnar. Það eru ekki vitmunir heldur andinn sem skilur mikilvægi plantna. Þú ættir ekki að ganga framhjá fjársjóðum prana, frekar en sá sem stígur upp myndi fara framhjá mikilvægi sólar eða pláneta. Bráðum munu allir efnafræðingar nýta sér geislun himinhnattanna.

224. M.: hefur skilið eftir marga segla á jörðinni, þess vegna segi Ég að leiðin Mín sé auðveld ganga. Vinnan við að tengjast æðri plánetum krefst

tilvistar á þeim í samhljóma anda og í meðvituðu starfi. Yfirleitt kemur fyrirspurnin að neðan og svarið að ofan. Því hærra sem þú ferð, því dýpri verður tengingin.

Einangruninni sem jörðin er í, verður að ljúka og jörðin verður að lokum að koma inn í örlagahringinn. Annars mun ekki aðeins jörðin heldur einnig Mars og Satúrnus dragast aftur í þróun sinni.

Hvers vegna fara aðeins fáir til Júpíters, þegar lofthjúpur jarðar er í slíkri ringulreið?

Manni líður eins og að segja: „Kæru ferðamenn, hefjið augun upp. Frekar en að halda fast við blekkingar jarðar, ef þú vilt fljúga lengra, munu vængir þínir efalaust vaxa. Í millitíðinni hefurðu stíflað geðflaugina stútfulla með sömu ömurlegu kolunum. Sami rógburðurinn, sami draugareykurinn, en þú gleymir þeim ógeðslegu gufum sem draugarnir þínir gefa frá sér. Sólargeislarnir dofna í gegnum fánýtar veislur þínar. Tómar skeljar búa til tómar skeljar.“ En ímyndaðu þér hvað gerðist ef draugarnir þráðu að skapa fagra hreyfingu. Þá myndu skaðlegu geislarnir breytast í ljósgeisla.

Reyndar er það hugsun sem skapar handan jarðneskra marka. Lærðu því að stjórna hugsunum.

225. Fyrir meðvitað þroskaðan anda gæti dvöl á geðsviðinu takmarkast við fjörutíu daga, en ýmsar jarðneskar aðstæður hafa breytt þessari dvöl í óendanlegan tíma. Óheppileg eftirsjá eftir jarðneskum heimi bindur þá við hann.

Þessu er best lýst í sögunni um Lot. Fyrir nýtt líf gat fjölskylda Lots yfirgefið borgina, með því skilyrði að líta ekki til baka. En kona Lots leit til baka — og festi sig við jörðina.

Trúin segir: Sá sem fer til feðranna mun búa hjá þeim; sá sem fer til englanna mun búa hjá þeim; og sá sem fer til Guðs mun búa hjá honum. Það þýðir að sá sem setur á sjálfan sig mesta markmiðið mun ná besta árangri. Þannig að besta kveðjan fyrir hvern sem yfirgefur jarðneskan heim verður: „Flýttu þér áfram án þess að líta til baka.“

Hvað með sína nánustu og kærustu? Því hærra sem þú ferð, því betur og nær muntu sjá þá. Auðvitað stafar ekki ósjaldan tafir vegna þeirra kærustu sem síðustu eru eftir. Þess vegna er viðleitni til að stytta dvöl á geðsviðinu háð réttri samvinnu.

Því hærra sem uppi er, því ánægjulegri er dvölin; og þegar komið er að mörkum hugarsviðsins getur andinn hvílt sig, því þar er hann þegar háður

aðdráttarafl hinna háleitari sviða. En maður ætti meðvitað að fara framhjá neðri lögum. Það er nauðsynlegt að þensla vitundarinnar geti knúið kjarna andans áfram eins langt og hægt er. Þess vegna er augnablik umskiptanna svo mikilvægt, því það gerir andanum kleift að flytja sig til hærri sviða. Þegar andinn festist í neðri sviðum, er mjög erfitt fyrir hann að rísa ofar.

Ef ástand andans leyfir, er miklu betra að nota síðasta blick taugageislunar til flugsins; þannig þynnast neðri sviðin út. Mikilvægt er að losa sig við andrúmsloft neðri sviðanna, svo að það þyngi ekki lengur að jarðneska heiminum. Samvinna að ofan og neðan mun skila skjótasta árangrinum. Rétt hefur verið tekið eftir að stundum verða umskipti án þess að andinn viti af því. Þetta þarf ekki að vera vandamál: Ef löngun til háleits flugs hefur þegar verið gróðursett, þá virkar taugastreymið nánast sjálfkrafa.

Bænir sem tala um „flakk sálarinnar“ eru að vísu mjög gagnlegar, en það er eitt athugasvert við þær: Þær endurtaka hugtakið „hvíld“, á meðan það væri réttara að endurtaka: „Hraðaðu þér!

Allir ættu að lesa þetta og hafa það í huga og hjálpa þannig ekki bara sjálfum sér heldur líka heimsáætluninni.

226. Að vinna fyrir framtíðina þýðir að umbreyta nútíðinni. Ef fólk skildi að aðeins framtíðin er framundan, myndi samvinnan verða meiri.

Þekking er tvennskona: þekking sem er tjáð í orðum og nákvæm þekking sem andinn skilur, en er ekki tjáð í orðum. Orð geta ekki einu sinni byrjað að útskýra hvernig slíkur skilningur verður til; það eina sem við getum sagt er að það er sannarlega dásamlegt.

Tilraunir Okkar og flug færa beina þekkingu. Þó að fíngerður líkami andans hindri hann í komist út fyrir ákveðin svið, getur uppljómun andans snert fjarlægustu geisla alheimsins.

Það væri heimskulegt og gróft að reyna að miðla ljósi þekkingar í óhefluðu máli. Það væri jafn fáránlegt og að grípa til fáránlegra hefðbundinna hugtaka. Ég get hvíslað einu: Að hafa þá vissu að þekking geti flogið gegnum glugga einstakra ferðalaga sé möguleg, getur þú staðið á móti að því sé sýnd lítilsvirðing.

227. Það getur vel verið að það sé kominn tími til að varpa ljósi á kraftaverk anda frumaflanna. Aðaleiginleiki þeirra er mýkt. Form þeirra er háð væntingum og viðbragða þeirra sem mæta þeim; þegar þau koma í brennidepil mannlegrar sjón, sogast þeir inn sem mannlegt form. Vegna

Þess að þau hafa ekkert form sjá menn þau í mannsmynd og dýr sjá þá sem dýr.

Ég fullvissa þig um að hvort sem formin birtast sem ógnvekjandi eða fögur, fer eftir viðbragði tauganna. Möguleg orka frumaflanna er alltaf tilbúin til að bregðast við sterkri endursvörun, tilbúin til að magna það sem við sendum í tiltekna átt.

Það er rangt að halda að andar frumaflanna séu afkvæmi okkar. Það væri rétt að líkja birtingarmynd þeirra við neista sem myndast á því augnabliki sem þeir komast í snertingu við kraftmikla orkuspennu og meðvitund neistans kviknar við snertingu við mannsandans. Að sjálfsögðu eru þeir mismunandi, eins og styrkur hinnar kraftmiklu orkuspennu.

Þú getur kallað fram styrkleika þessarar orkuspennu með vélrænum aðferðum, en við erum á móti slíkum töfrum vegna þess að þeir trufla takt frumbylgjunnar og afl afleiðinganna. Maður getur nýtt sér þessa orku utan venjulegra veraldlegra aðstæðna.

Geislar geta komið öldum frumefna í jafnvægi.

Þú ert náttúrulega einnig að nýta þau; og sú leið er hættuminni af það er athöfn andans.

Það væri auðvelt að breyta mörgum þáttum í brennidepil töfra.

Auðvitað er erfitt að koma á framfæri samvinnu við frumöflin með venjulegum orðum. Samt er það svo að töfrahringur hefur jafn mikinn vísindalegan grunn og rafall. Þar sem fólk vinnur svo ötullega í námum hins illa nú á tímum er náttúrulega ómögulegt að veita því aðgang að þeim möguleikum sem eru fyrir hendi.

Árekstur stigveldanna tveggja er óhjákvæmilegur og því fyrr sem hann á sér stað, því betra.

228. Andar frumaflanna þróast í átt að tengingu við mannkynið. Þeir upplifa meðvitund um lægri form frumefnanna, þess vegna er mögulegt, í einstaka tilfellum, að meðvitund þeirra vaxi upp á mannlegt stig. Á sama hátt geta menn í undantekningartilvikum gengið framhjá heilli plánetu. Auðvitað, er hægt með stífri flokkun að setja hinn mikla massa anda frumaflanna í frumformin.

Þú veist hversu fjölbreytt hin mismunandi þróunin er. Meðvitund um þetta gerir það mögulegt að fá víðtækari skilning.

Einhver gæti helgað sig sérstakri umræðu um frumþættina – það svið er mjög fallett.

229. Vegur uppbyggingar er hrífandi, og hægt er að ábyrgjast að gleyma sjálfinu mun einnig skapa gleði. Það er einmitt fegurð alheimsins sem fær menn til að gleyma sjálfinu.

Meðvitund um kosmíska einingu er meðvitund um beinu brautirnar, því það er aðeins í gegnum þessa vitund sem maðurinn getur flogið til annarra heima og hjálpað öðrum þeirra vegna.

230. Látum hvirfilvinda og sandstorma myrkva loftið; innan um skítinn sem þeir hræra upp, ljómar hið skapandi silfur sem lyftir litum jarðarinnar.

Í áföllum umróts geta orðið mjög átakanleg augnablik, því að umbrot eins heimshluta er eins og öflugt eldfjall.

Frá fornu fari hefur fólki verið ráðlagt að endurtaka stutt ákall á umrótatíma, og snúa þannig aftur til baka bylgju truflandi áhrifa með þessum hrynjandi endurtekningum. Síðar breyttust þessar aðferðir í tilgangslausa endurtekningu trúarlegra orða, en samt er meginreglan áfram traust. Það koma tímar þegar andi okkar krefst einhvers konar endurtekningar eða upptalningar.

Á bestu prestatímum voru valin orðin: Adonai, Ishtar, Alleluia og Aum. Einnig var notuð endurtekning á stafrófinu eða tölunum. Hinn raunverulegi kraftur er náttúrulega ekki í orðunum sjálfum heldur í sköpun á öldu.

Staðreyndin er sú að stundum er hægt að búa til gagnlega bylgju gegnum ákall andans. En venjur eru eins og drep, sem getur komið í veg fyrir að jafnvel að öflug lækning virki.

Stundum þegar stormvindur blæs sterkt geturðu búið til þína eigin bylgju til að gera hann skaðlausan.

Þegar eitruður andardráttur er við það að snerta þig er best að anda út.

Sömuleiðis geturðu búið til hlífðarslæðu með viljastyrk. Í leyndardómssíðum voru prestgyðjurnar sveipaðar svo í ósýnilega blæju að þær hættu að heyra eða sjá, eins og þráður tilverunnar hefði verið slitinn – eins konar hreinsun þegar andrúmsloftið var fullt af ólgu.

Ég er að minna þig á leyndardóm verndarbylgjunnar vegna þess að uppruni hennar var í Asíu.

Mannkynið þarfnast nýrra leiða og opna verður gluggann inn í geðheiminn. Vitringum finnst kalt á veðrasamri jörðinni.

231. Ég hef sagt, Ég segi, og Ég mun halda áfram að segja: "Hjálpið til við að byggja upp landið Mitt." Og mundu þessa beiðni Okkar, ekki í hlýju og gnægð heldur í kulda og á úrslitastundum.

Þér hefur verið sagt að það muni koma tímar sem krefjast hugrekkis, að það verði brattar hindranir sem þú getur aðeins komist yfir í nafni meistarans.

Fólk mun segja: "Það er hlýtt við eldinn," en þú munt svara: "Ég er að flýta mér út í kuldann."

Þeir munu segja: „Loðkápa í fullri sídd er dásamleg,“ en þú munt svara: „Hún er of síð til að ganga í.“

Þeir munu stinga upp á: „Lokaðu augunum,“ en þú munt svara: „Það er bannað á vaktinni.“

Þú getur farið yfir brúna með ódrepani styrk, og á erfiðleikastund mundu beiðni Okkar, því að áætlunin er eins falleg og ljómi frumaflanna.

232. Frumefnin eru staðbundin efni, sem hvorki er hægt að vega né mæla, og hálfmyndlausir kristallar þegar þau eru í formi svokallaðra frumefna.

Kjarni hins óbirta anda mettar efni rýmisins.

Það er sagt um mann að hann fæðist og hann deyir. Um frumanda má segja að hann blossar fram og slokknar. Vitund hins birta mannsanda smýgur gegnum frumefnin eins og ör, og eins og segull safnar hann saman bráðnu efninu. Fæðing frumanda verður til við snertingu við mannsvitund.

Sannarlega, samvinna á sér engin takmörk!

Eiginleikar, ytra útlit og kraftur frumanda fer eftir anda skapara hans. Þess vegna er ill hugsun fordæmd sem forveri ljótleikans. Kraftur vitundarinnar kallar fram samsvarandi viðbragð í efni rýmisins. Fókus rýmisins sem hefur blossað fram helst nærri þeim sem skapaði það.

Lítill vitund mun gefa af sér neista sem springur út og eyðist, en vitund sem er að vaxa að krafti getur orðið að risa. Þetta er verksmiðja góðs og ills, þess vegna er eiginleikar hugsunar svo mikilvægir.

Þannig höfum við skorið út mynd af þróuninni – þróun lífsins í geimnum. Og við getum hvatt mannkynið til að gera betur og ekki svívirða öldur hins undursamlega ljóss. Hvel frumefnanna eru töfrandi fegurð og að saurga þau er eins og að eyðileggja undursamlegt blóm.

Ég finn hversu djúpt fræðsla um hreinleika hugsanna getur borist inn í vitund fólksins. „Sáðmaður hugsana uppsker“ – þetta þarf að skrifa á dyr samvinnunnar. Þannig er alsjáandi samvinna órjúfanlega tengd Heimsmóðurinni; og ástand efnis geimsins, sem er gegnsýrt af

samsetningum nýrra geisla, gerir nýja tímabilinu mögulegt að hefjast. Allt sem er gott skal safnað saman.

233. Blessaður Búdda sagði dæmisögu af hjóli lögmálsins.

Heiðvirður maður kom með nægilegt pergament til kunnátturitara og bað hann að afrita ákall til Guðs.

Annar maður kom rétt á eftir honum með beiðni um að skrifari afritaði bréf fullt af hótunum. Hann útvegaði líka pergament og hvatti skrifara til að ljúka verkinu fljótt.

Til þess að fá það bréf í tæka tíð gaf skrifarinn því forgang. Í flýti sínu skrifaði hann það á pergamentið sem fyrri viðskiptavinurinn hafði gefið honum. Maðurinn sem kom með hótunarbréfið var mjög ánægður og hljóp í burtu til að spúa illsku sinni.

Þegar fyrsti viðskiptavinurinn kom aftur, leit hann á skinnið og spurði: "Hvar er pergamentið sem ég gaf þér?" Þegar hann heyrði hvað hafði gerst sagði hann: „Pergamentið fyrir bænirnar bar blessun sem átti að hjálpa til við að uppfylla þær, á meðan skinnið fyrir hótanir var án slíks krafts. Trúlaus maður, með því að brjóta lögmál nákvæmninnar, hefur þú svipt bæn krafti sínum, bæn sem hefði veitt sjúkum hjálp. Ekki nóg með það, þú hefur hrint hótunum af stað með öllum fordæmalausum afleiðingum. Verk Meistarans, sem blessaði pergamentið mitt, var til einskis. Verk Meistarans, sem svipta átti illskuna valdi sínu, var til einskis. Þú hefur leyst úr læðingi grimmilega bölvun yfir heiminn sem á örugglega eftir að snúa aftur til þín. Þú hefur ýtt lögmálshjólinu af braut sinni; það mun ekki leiða þig áfram heldur standa í vegi fyrir þér."

Skrifið ekki lögmálin á dauð pergament, sem fyrsti þjófurinn sem kemur getur borið burt. Berðu lögmálin í andanum, og andardráttur hins góða mun leiða þig að lögmálshjólinu og auðvelda veg þinn.

Trúleysi eins og ritarans getur dregið allan heiminn í ógæfu.

234. Geislinn Minn sýnir tákni andans og hann skynjar harða bardaga framundan.

Þú getur hugsað þér nýja heiminn sem örlög andans; þú getur þekkt það á mikilvægi þekkingar. Hringuð uppspretta andans færir heilsu. Árin þjóta áfram og gefa andanum traustan grunn. Andinn dregur saman og umbreytir tákni prestdæmisins í andlega undrun andspænis örlögum mannkyns.

235. Vinir! Setið fjóra steina í grunn athafna ykkar: Í fyrsta lagi — Virðing fyrir stigveldinu. Í öðru lagi—Meðvitund um einingu. Í þriðja lagi—Meðvitund um samanburð. Í fjórða lagi — Beiting meginreglunnar „Með Guði þínum“.

Til að setja fyrsta steininn skaltu kalla fram allan kærleik þinn. Hugsaðu aftur til æsku þinnar og rifjaðu upp bestu brosin, skærustu sólargeislana og fyrsta söng fuglanna fyrir utan gluggann þinn.

Fyrir annan steininn, gyrtu þig vopni dagsins, með brynju gjörða yðar og endurnærið móttækileika ykkar með munnfylli svalandi vatns.

Fyrir þriðja steininn skaltu velja lengstu lóðréttu línuna í vinnuherberginu þínu og gera hana að mælikvarða til að mæla áætlunina. Mældu hverja andlega óánægju, pirring og þreytu á mælikvarða Heimsáætlunarinnar, og þegar þú gerir þennan samanburð muntu komast að því að það er ekki einu sinni nokkur staður fyrir blekkingu.

Fyrir fjórða steininn, ímyndaðu þér óendanlegan geim stjörnuvirtu heimsins. Sannarlega hefur faðirinn margar vistarverur; hvern þeirra eigum við að lítilsvirða? Ef þú rifjar upp regluna sem þér hefur verið gefin, ímyndaðu þér að þú sért að koma út úr lokuðu húsi inn í ljósið. Þannig kemur allt sem þú þarft til þín.

Á fyrsta steininn skrifaðu; Dúfu; á annan; Stríðsmaður; á hinn þriðju; Súla; og á þann fjórðu; Sólin.

236. Þú gætir hafa tekið eftir óræðum setningum í orðunum Mínnum eða ákveðnum orðum sem eru ekki skýr þegar lesið er. Mundu að leiðbeiningar eru veittar með því skilyrði að þær brjóti ekki í bága við karma.

Tilfinning fyrir því góða ætti að hvetja þig til að setja vegstikurnar á rétta staði meðfram veginum.

237. Betra er að sækjast fram; allir eiga sína leið. Það er gagnlegt að stilla lífveruna þannig að hún tileinki sér það sem meistarinn kennir.

Geislinn Okkar er stöðugt að verki, en það er nauðsynlegt fyrir andann að einbeita sér. Það er betra að leita eftir leiðbeiningum meistarans á hinum ýmsu birtingarmyndum lífsins. Það er gott að vita hvernig á að biðja. Bæn, eða andlegt samtál, er æðsta birtingarmyndin, en til þess verður maður að hafa fagaðan huga og styrkan anda.

Þekking á andlegu samneiti er hættuleg; það getur valdið veikingu á lífverunni, alveg eins og fíkniefni gera.

238. Fólk skortir oft aga í anda og tilfinningu fyrir hlutföllum. Að finna lykilinn að næsta árangri er erfiðasta skrefið á leiðinni. Þess vegna líta margir nýliðar á leið Meistara sem þrældóm. Ekki aðlaðandi álit, en Ég vil frekar ögun í skipun andans.

Örvæntingin um andlegan tótleika sem finnst fyrir vígslu var vel þekkt fyrir innvígða í leyndardóma Isis.

Kvöldið sem vígslan fór fram, var vígsluhafi lokaður inni í sérstöku herbergi þar sem hann drakk til dreggja af kaleik örvæntingar og reif klæði sín og gekk í gegnum dauðlega angist andans.

Fyrir dögum sökk hann í dofa, og þegar hækkandi sól lýsti upp turna musterisins og prestarnir tóku morgunbænina, opnaði æðsti presturinn dyrnar, vakti vígsluhafann og leiddi hann inn í töfrandi herbergi, þar sem hann fékk nýtt nafn og endurfæddist í alsælu andans.

239. Hreinn staður er algjörlega nauðsynlegur á vissum stigum. Bústaðir Okkar eru þekktir fyrir hreinleika. Hreinlæti andans gerir ráð fyrir hreinlæti líkamans. Útgeislun mannlíkamans er skaðleg fyrir ákveðinn þátt andlegs lífs. Mörg Okkar með sérstaklega viðkvæman efnislíkama þola ekki útgeislun efnisheimsins.

Helgisiðahreinsun ætti að skilja bæði í bókstaflegum og táknrænum skilningi.

Hæsta og allra síðasta athöfn allra leyndardómanna var áberandi fyrir að vera án helgisiða. Oft sagði vígjandinn við nýliðann: „Hér ert þú kominn til mín, vopnaður leyndarmálinu, en hvað get ég gefið þér þegar kóróna fullkomnunar er til staðar, varðveitt innra með þér? Sestu niður og opnaðu síðustu hliðin, á meðan ég auðvelda þér síðustu uppgönguna með bæn.“

240. Látum bestu kappa hins heilaga bikars safnast saman til sjálfsfórnar. Að baki hverri gleði er brosi sjálfsfórnar. Samþykktu skírni sjálfsfórnar með brosi. Gefðu erfiðustu skipunina með brosi. Meistarinn gengur við hlið þér. Hann mun styðja hægri hönd þína í bardaga og í ráðinu mun hann benda á lausnina.

Hvert sem þú ferð eru gangaverðir að baki þér. Tíminn flýgur svo flýttu þér að afla þér þekkingar. Taktu glaður við ögun sjálfsfórnar!

241. Loftið titrar af fögnuði stundina fyrir dögum, stundina þegar Búdda skynjaði mikilleika alheimsins, stundina þegar Kristur Drottinn bað í Getsemane garðinum.

242. Það eru fáir vinnumenn. Í leit sinni að kraftaverkinu hefur fólk misst leiðarhöndina. Við erum að koma í heiminn einu sinni enn. Enn og aftur færum við sönnun fyrir andanum.

En nú skulum við ákveða sigurinn á vígvellinum og á rannsóknarstofum vísindanna. Maður verður skelfingu lostinn þegar sverði er reist yfir hann og rödd hrópar: „Vaknaðu!

Tími fyrirlestra er liðinn; nú vantar vinnu á rannsóknarstofum. Við munum sýna fram á margt vísindalega.

Birtingarmyndin Okkar þrumar og skelfur; hindranirnar sem heimurinn hefur reist munu hrynja. Ég mun girða sendiboða Mína með eldi, því að Ég sjálfur leiði!

243. Það er betra að þekkja veikleika mannkynsins en að nærast á myndunum sem skapast af óskhyggju. Sannleikurinn er ömurlegur, en það er kominn tími til að átta sig á því að heimurinn er byggður skuggum. Fyrir hvert stórslys ganga aðeins skuggar um. Hamarinn hefur verið reistur; ógnvekjandi er dans skugganna sem hafa gleymt andanum.

Skuggar sem vita ekki, skuggar sem misst hafa allt eru ómeðvitaðir um nýja heiminn. Ég skynja að herbúðir óvinarins munu falla. Ég skynja að gullið sem þeir bera mun missa ljómann. Ég skynja að musteri skemmtana verður hatursfullt. Geislandi er leiðin Okkar.

244. Leið mannsins er flókin; hún er sérstök vitundarþróun. Frá því augnabliki sem vitund verður til, er engin sameiginleg þróun. Allt er byggt á óendanlegum fjölbreytileika. Almennum lögmálum eru náð með erfiðleikum. Jafnvel grundvallar- og óbreytanleg lögmál eins og lögmál fullkomunar eða umbótarlögmálið er ekki hægt að tjá í einni formúlu.

Fullyrðingar í bókum eru ekki svo einfaldar í reynd; aðeins sérlega upplýstur hugur getur komist inn í uppbyggingu mannlegrar þróunar. Mörg skot hafa misst marks í því. En maður hefur leyfi til að banka á dynnar.

245. Nú á dögum er erfitt að ímynda sér fall Alexandríu. Það er betra að muna ekki einu sinni árin á því umbreytingartímabili.

Það var hryllingur að horfa á trúarlega hjátrú þess tíma. Origen gekk enn á heitum kolum hins forna heims. Þegar hann vissi hvað Jesús hafði lagt fyrir, þjáðist hann þegar hann sá hversu lítið mannfjöldinn skildi. Hann þekkti sakramenti hinna fornu leyndardóma og þjáðist af því að hafa ekki skilið einingu upprunans. Hann þekkti einfaldleikann í kenningu Jesú og þjáðist þegar hann sá kirkjur reistar.

Hann vann einn og þjáðist af of miklum mótsögnum í eigin anda. Þó að hann hafi óvenjulegan skýrleika og einfaldleika andlegs skilnings, einkenndist öll tilvera hans af óvenjulegum margbreytileika.

Í sjálfum sér friðþægði Origen fyrir storminn á þessum fyrstu árum kristinnar. Þar sem hann var ákafur fylgismaður þekkingar, var hann reiður yfir hnignun þekkingar meðal prestdæmisins.

246. Ég endurtek – kæruleysi heimsins er glæpsamlegt. Getur verið að fólk taki ekki eftir hættunni? Logandi tungur gefa til kynna að stormur andans sé að nálgast, en fólk vill ekki skilja viðvörun Okkar.

247. Atburðir þruga. Ég er að reyna að hemja brjálæðið.

Bara ef þú gætir séð alla glæpina framda! En við munum ekki hleypa villidýrinu út. Þeir sem leita andans skulu fá leiðbeinandi hönd.

Þekkingarleitendur skulu fá fræðslu. Þeir sem eru í þrengingum skulu hljóta huggunar. Þeir sem reist hafa sverðið skulu slegnir verða. Þeir sem spotta og hæða skulu gerðir útlægir. Þeir sem illu hafa valdið munu verða felldir.

Þannig kveð Ég.

248. Það er furðulegt hvernig heimurinn er að fara í rúst. Eyðendum og því eydda verður sópað burt. Hið nýja, þeir nýju koma. Frá hreinum stöðum munu hinir nýju birtast: hirðingjar og plógmenn, munaðarlausir og flakkarar, munkar og sakfelldir, vísindamenn og vígamenn — í stuttu máli, hver sem er sterkur í anda, einstök liðsveit sinnar tegundar, með skilning á andanum.

Þú ættir að vita að meðal þess sem hafnað hefur verið eru alvöru perlur.

Samþykkið hvern þann sem kemur til þín og talar um andann. Jafnvel úr hörðum augum ræningjans skín stundum tilhugsunin um sjálfsförn. Og jafnvel fangi er fær um að færa fórn þegar hann stendur vaktina.

Ég vil sjá liðið þitt verða alvöru heimili fyrir sterka anda. Mundu að Kristur bað meðal ræningja og að Búdda opinberaði ræningja helgan leyndardóm. Auðvitað á maður að dæma eftir augum. Skrifðu það niður.

249. Við skulum tala um viðkvæmt tæki.

Ímyndaðu þér fína nál af óvenjulegri næmni, sem bregst við hverri breytingu í umhverfi sínu. Nálin er tengd sérstöku tæki sem tjáir í formúlu alla strauma sem umlykja hana. Nálin titrar við hvern straum, við öll hljóð og myndir, og viðtökubúnaðurinn skráir allt sem nálin nemur. Næmni þess er svo mikil að jafnvel hugsun er skráð.

Til að tækið virki nákvæmlega er stöðugleiki í umhverfinu nauðsynleg.

Ríkjandi straumur skapar eitthvað eins og stöðugleika; með öðrum orðum, tækið aðlagast straumnum. Ef einum straum er skipt út fyrir annan stöðvast tækið oft; þetta á sérstaklega við þegar straumarnir eru ekki í samræmi.

250. Ég fagna þegar þú fyllist skilningi á mikilvægi framtíðarinnar. Þetta eru sérstaklega mikilvægir tímar. Gamlir fordómar fólks eru nánast fjall skilningsleysis. Leiðir þeirra eru dimmar. Sannarlega er það aðeins viðleitni Okkar sem getur breytt hröðun atburðarásinnar. Hrottalegar venjur fylla nú frítíma mannkynsins.

Kristur kenndi samúð og lögmál kærleikans er gleymt.

Gautama, kallaður Búdda, bað um hugrekki og orku en fylgjendur hans hafa tekið upp lífshætti letidýr.

Konfúsíus kenndi skipulegt stjórnkerfi og fylgjendur hans hafa látið undan mútum og spillingu.

Það er erfitt að segja til um hver glæpurinn er verri. Þess vegna er ómögulegt að tala um þjóðir; þú getur bara talað um einstaklinga. Letidýrið er hræðilegt og gæti jaðrað við glæpamanninn. Erfitt er að sjá afleiðingar þess, en leti breytir manneskju í dýr.

Skildu að leti er ein helsta hindrunin á brautinni. Það eru tímar þegar morðingi er hreyfanlegri á andlega sviðinu en löt manneskja.

Einstaklingur sem þiggur mútur sviptir sjálfan sig trausti Bræðralagsins, vegna þess að svik slíks fólks eru mikil. Og skortur á samúð gerir mann óhæfan fyrir sjálfsfórn, því slíkar sálir skortir líka kjark.

251. Ljóst er að allur alheimurinn samanstendur af margvíslegum meginreglum. Með „reglu“ á Ég við fjölda grunnþátta.

Við segjum að frumefni séu „aðal“ ef þau finnast í frjálssu ástandi – það er að segja ástandi þar sem þau hafa ekki enn sameinast öðrum. Eitt af megineinkennum sköpunarkrafts er þörf þess fyrir samsetningu.

Fyrir Okkur er alheimspátturinn grundvallarlögmál kosmosins, sem aðeins er hægt að rannsaka að hluta til. Auðvitað er erfitt að rannsaka grunnlögmálið en tækifærin eru fyrir hendi. Mörg Okkar hafa skilið það andlega, en það er ómögulegt að tjá það með almennri rannsóknarstofuformúlu svo framarlega sem órannsakaðar hringrásir eru eftir.

Leikur kosmosins er eins og speglun í marghliðakristal. Hugurinn er fær um að grípa aðeins einn glampa frá kristalnum. Það er gleðilegt, en ekki sorglegt. Auðvitað geta slátrarasir ekki sent frá sér öll fingerðu hugtökin.

252. Leiðtogar munu gleyma því að hvíla sig og byrja að verða á í heimsku sinni. Það er of lítið ímyndunarafli, of lítill skilningur, of lítil þekking, of lítil samanburður, engin fegurð, engin sjálfsfórn og engin löngun til að afsala sér þægilegum venjum.

Vertu tilbúinn til að sjá kómísku þættina líka. Þú verður að geta leitt. Þú verður, þú verður, þú verður!

Ef þú bara vissir hversu oft Við þurfum að lofa sandhrúgur og kalla þær kastala. Vissulega gleðjumst Við þegar byggingameistarinn logar af eldmóði við lofið og er tilbúinn að byggja nýja hauga. Hafðu þetta í huga.

253. Agi er upphaf alls.

254. Við skulum tala um Drottin Búdda.

Fólk skilur ekki grunninn í fræðslu hins blessaða. Grunnurinn er agi.

Með andlegri og líkamlegri viðleitni reyndi munkur hreyfingarinnar að halda sér á brautinni. Fyrstu árin gekkst hann undir stranga meðferð. Honum var bannað að drepa sjálfan sig með ofsatrúarsíðum; heldur var honum skipað að berjast einungis í samræmi við andann. Þannig beitti Búdda lærisveinum sínum aga til að kenna þeim. Reyndar þekktu þeir bara gleði í andlegri baráttu og þess vegna er talað um þyrnana á stígnum.

Aðeins þegar vilji iðkandans var orðinn sterkur eins og ljóns og silfurbeisli andans, sem leiðir skilningarvit lærisveinsins, var byrjað að glitra – þá fyrst lyfti Meistarinn hulunni örlítið og úthlutaði verkefni.

Síðan var lærisveinninn smám saman vígður inn í leyndardóma þekkingar.

255. Hinn blessaði sagði: "Sannleikurinn er eina uppspretta hugrekkis." Þegar hann er rétt skilinn, er sannleikurinn vitrasti og fallegasti kaflinn í bók Alheimsins.

256. Að fara til Devachan, tímabilið milli fæðinga, er ekki spurning um áráttu. Devachan er eins og orkugeymir þar sem endurnýjun andans á sér stað. En margar sálir, sem búa yfir miklum orkuförða, þurfa ekki Devachan. Þær eru að bíða eftir tíma til að birtast að nýju. Þess vegna er mikilvægt að skilja hina sönnu fræðslu um skandhas, andlegu og líkamlegu þátta mannsins í birtingu.

Lögmálið um birtingu í efninu er jafn mikilvægt og karmalögmálið.

Það lögmál stjórnar samsetningu mannsins í birtingu.

Andinn getur leiðrétt galla líkamans: Aðalþátturinn er andinn.

Fortíðarminningar eru ekki til; það er aðeins hæfileiki til að kalla fram staðreyndir og myndir.

Geðsviðið er enn fullt af jarðneskum möguleikum, en meiri þekking andans er ríkjandi en í „meðvitund“ sem er aðeins til í jarðnesku skelinni. Á geðsviðinu eru enn leifar af persónulegri meðvitund, en sú meðvitund er ekki þekking andans.

Meðvitund er aðeins ein samsetning af birtingarþáttum mannsins. Hún hefur ekki aðgang að þekkingu andans. Þekking andans býr yfir skýrleika á tilgangi jarðvistarinnar og hún getur aðeins birst í samsetningu meginþátta mannsins í birtingu, skandhas, og frjósemi vitundar þessarar tilteknu samsetningar.

Þegar Ég segi þetta hef ég í huga anda sem lúta enn karmalögmálinu og lögmáli birtingarinnar. Þróun frjálsra anda er önnur.

Við munum nálgast spurninguna um áhrif karma á andann á öðrum sviðum.

Þetta er mikilvægt að vita, því þú ættir að skilja muninn á vitund og þekkingu andans.

257. Vitið að fjölbreytileikinn í mismunandi heimum er mikill. Nefndu mann og Ég skal segja þér um þróun hans, en það er nánast ómögulegt að benda á almennt lögmál.

Stolt andans er skref í átt að sjálfsfórn. Ef allir menn væru konungar andans væri ekki hálfur skaðinn.

258. Nú um dagsetningar.

Karmalögmálið og tímasetningarlögmálið eru eins og hinn tvíhliða Janus; annar birtir hinn.

Karma ber ávöxt athafna og kallar fram tímasetningu birtingar.

Athugið að persónulegt karma, hóp karma og kosmískt karma ættu að fara saman og þá verður tímasetningin sú rétta. Oft dregur þróun persónulegs karma hóp karma á eftir sér. Sumir andar stjórnast algjörlega af karma, sem þýðir að þekking andans er í lágmarki og karma er eina leiðin sem andinn getur þróast eftir.

259. Nýja, nýja, hinir nýju! Það er ekkert pláss fyrir það gamla í nýbyggingunni. Af hverju að snúa sér að því gamla þegar eldingar hins nýja heims blikka við sjóndeildarhringinn? Þegar ferðamaðurinn hvetur hest sinn að takmarkinu og jafnvel Við horfum á þróunarklukkuna, leggjum Við eyrun við sandinn og heyrum fjarlægjar raddir sem tala um tímabil án fordæma.

260. Það er engin varanleiki í alheiminum. Jafnvel einfaldur hlutur er öðruvísi á tveimur augnablikum.

261. Auðvitað er manns eigin bátur, þó lekur sé, betri en annars skip. Við viljum aðeins sigla á eigin báti.

262. Vissulega er lífið fagurt, en fram að þessu hefur það verið dæmt af eðlishvöt dýrsins, þess vegna var ómögulegt að benda á fegurð lífsins. Egyptaland hafði háleita menningu, en ekki er hægt að segja að nútímamenning sé lægri. Menning var áður miðsvæðis í norðurhluta Indlands, en aðeins takmarkaður hópur fólks bjó yfir þekkingu. Heimskuleg sköpun stétta hindraði menninguna. Þessi flokkun er einmitt það sem Drottinn Búdda vildi afnema. Gleðileg var fræðsla hans.

263. Sannarlega gat Drottinn Búdda gert sjálfan sig opinberan. Drottinn birtist mörgum, en hann vildi gera kenningu sína að hinni einu uppsprettu og hætti því persónulegum birtingum.

Tilbeiðsla átti engan stað í kenningu Búdda; þetta snerist allt um þekkingu og persónulega sjálfsfórni. Einmitt þetta var einkennandi eiginleiki fræðslu hans. Það var vegna þessa sem tákn hans var ljónið. Við köllum oft Drottinn Búdda „konung hugsunar“.

Þú hefur réttan skilning á óraunveruleika umheimsins. Þegar Ég sagði þér að ganga æðri braut lífsins, var Ég að endurtaka orð Drottins. Eins og þú sérð, viðurkenndi Drottinn raunveruleika heimsins fyrir núverandi hringrás og kenndi lærisveinum sínum skyldur.

264. Dragðu skyggni þitt vel niður. Í upphafi atburða ríkir þögn. Í aðdraganda bardaga, undirbúið vopn ykkar hljóðlega. Þó við höfum einu sinni gengið gegnum borgirnar innan um grát fólksins, munum við nú líða hljóðir í dögum. Þó að sigurhróp hafi einu sinni þrumað, er nú tími sjálfsfórnar. Við köfnum úr tilbeiðslu fólks. Velvild og strangleiki eru eitt og sama hugtakið. Við vorum von að senda ólífugrein friðarins; nú ræðum við skraut á vopnunum. Áður var dúfan Okkar tákn; nú er það kaleikur sjálfsfórn. Já, hvert tímabil hefur sitt tákn.

265. Öld einstaklingsverslana er komin og farin. Það verða engin smá rándýr lengur. Það er betra að hugsa um velferð fólksins. Mér líkar ekki að tala um umbun fyrir vinnu, en launin munu ekki láta á sér standa. Ég er að tala um vinnugleðina. Samvinnukerfi er eina hjálpræðið.

266. Metið umfang hugsunar. Ég kenni þér að virða risa viljastyrksins. Ég mun binda helgan hnút um þig — ósýnilegan. Tilskipun okkar er að þú takir á þína herðar það hlutverk að vitna um aðventu Mína. Lyftu upp þungan skjöldinn með eindregnum vilja vitundar þinnar. Segjum: „Drottinn, ég mun hjálpa landi þínu. Andi minn er skreyttur í herklæði óttaleysis. Stjarnan þín skín skært á skjöldinn. Ég mun taka á móti öllum örvum andstæðinga þinna í skjöld minn. Ég vil aðstoða þig.“

267. Mig langar til að segja þér frá tveimur foringjum Akbars. Annar þeirra fékk mjög ítarlegar leiðbeiningar en hinn fékk aðeins brotakenndar skipanir. Að lokum höfðaði sá síðarnefndi til Akbar og sagði: „Af hverju á ég ekki skilið nákvæmar leiðbeiningar? Sjáðu alla sigrana sem ég hef fært þér.“ Akbar svaraði: „Skilningur þinn hélt aftur af orðaflæðinu. Láttu hveggjar stundar sem þú bjargaðir verða minnst með dýrmætustu perlum.“ Þess vegna er mikill gleði þeim sem geta skilið og varðveitt þar með drykk úr Uppsprettunni. Kjarna fræðslunnar má tengja við það sem þarf á ákveðnum augnablikum bardaga. Vertu meðvitaður um þá staðreynd að myrka þjónustan tekur alltaf eftir því þegar árangur næst og þú ættir að gefa örvunum tíma til að fljúga framhjá, sérstaklega þegar vígi þitt hefur verið merkt á kort óvinarins. En

Þegar örvarnar falla í jörðina allt í kring, munu þær bara henta betur sem undirstoðir framtíðar. Þannig mun sá sem hefur þolinmæði geta lagt grunn framtíðar. Þegar við sitjum hljóð þá styrkjast böndin.

Nýja stækkunin markar nýtt skref og við þekkjum nú þegar nokkra fagaða óvini. En ný öfl eru kölluð fram að baki okkur, svo við þurfum ekki á gömlu leiðunum að halda.

268. Helstu mistökkin eru þau að málefni og þarfir lífsins hafa ekki verið mótaðar; á meðan Ég get spurt hvenær sem er, og tækifæri sem glatast kemur ekki aftur. Það hefur verið sagt: "Þú veist ekki daginn né stundina." Ég hvet þig til að skerpa hugsunina eins og þú myndir gera með sverði. Þú getur lært endalaust.

Þegar Ég bið ykkur um að hjálpa til við að byggja upp landið Mitt, þá höfðu Ég ekki til beinagrinda heldur lifandi anda, skapandi anda. Hverjum er úthlutuð fórn sín. Táknið um opin augu er svo mikilvægt.

269. Hjálpaðu til við að byggja upp landið Mitt. Fólk vill ekki sjá skjálfta gamla heimsins. Ekki strangleiki heldur áhyggjur af hinni dásamlegu áætlun fær Mig til að endurtaka þessa beiðni. Af hverju að breyta Amrita, ódauðleikanum, í sóðaskap?

Endurtaktu við sjálfan þig á hverri klukkustund: „Ekkert mun tefja kapphlaup mitt til fræðarans. Ég er með þúsund augu og styrkur minn vex aðeins í hreyfanleika.“

Hreyfanleiki og útsjónarsemi eru órjúfanlega tengd.

270. Þú veist nú þegar um galdrahringinn og þú veist um vísindalega þýðingu hans. Einn þáttur áætlunarinnar er að það hefur verið ákveðið að þurrka burt vernd þessa hrings, vegna þess að það er kosmísk hindrun. Eins konar feimni hefur gyrt mannkynið alls kyns gervihringjum. Nú er kominn tími til að hætta við hefðbundnar formúlur. Það er kominn tími til að taka á móti með vökulum anda, bæði jörð og himinn. Það er kominn tími til að hafa opin augu og segja við afkvæmi frumefnanna: „Ég er ekki hræddur við þig! Þú getur ekki lokað leiðinni sem mér hefur verið bent á.“

Það er kominn tími til að segja við ljósið: „Ég kem sem aðstoð þinni, og til sólarinnar sjálfrar mun ég rétta fram hönd mína. Svo lengi sem silfurþráðurinn er óslitinn, munu stjörnurnar sjálfar vera brynja mín.“

Og þannig hefur mannkynið verið gefin einföld leið. Loksins er verið að eyða skurðgoðadýrkun tákanna með ljósgeisla. Og Okkur verður leyft að vera ekki guðir heldur vinnufélagar. Þetta er fyrirmæli einfaldleikans.

271. Vertu ekki hræddur við að skoða brynju bróður þíns. Aðeins eftir að hafa fingrað hvern hlekk á brynjunni með varkárri hendi muntu geta greint hvor hlið bróður þíns er minna varin. Brynja sem glitrar bara að utan mun jafnvel ekki þola litla ör.

Þannig að ef einhver ykkar finnur veikan hlekk geturðu sagt: „Bróðir, í nafni meistarans, farðu yfir brynju þína og gerðu hana heila. Annars væri betra að berjast án herklæða.“ Á sama hátt skoðaðu vopnin fyrir hver bardaga.

Hrottalegt er hlutskipti þess sem heldur aðeins í sverðhjöltin.

Við gleðjumst sérstaklega þegar mikilleiki áætlunarinnar er klæddur einfaldleika. Mundu að einfaldleikinn býr yfir kraftinum til að laða að. Þessi segull hentar í nýja húsið.

Ferköntuð hugsun leyfir ekki einu sinni fuglum að syngja, en ganga Mín heldur aðeins áfram með söng.

272. Fólk mun spyrja: "Hvernig er himnaríki þitt?" Svárið: „Þetta er himnaríki vinnu og bardaga. Af vinnu sprettur ósigranleiki; af bardaga sprettur fegurð. Já, enn í dag segi Ég þér — Ég er sjálfur að koma! Sannarlega og örvar Mínar fljúga inn í landið Mitt, þar sem sprotar allra lita bíða garðyrkjumanna.

Á veggjunum eru tákni Mín og í hvíslinu er andardráttur Minn.

Láttu runnana vaxa villt; það er auðveldara að stækka en að planta upp á nýtt. Óttist ekkert, því þó að blómin Okkar séu fjölbreytt, muntu koma þeim í reglu með rödd drottanna.

Taktu eftir því hvernig akur Okkar er iðandi af lífi. Nauðsynlegu sprotarnir eru grænir en þeir þurru falla af og visna. Nú þegar geturðu teiknað kort af nýja bardaganum. Þú munt bæta nýjum svæðum við baráttu andans og myrkva fjöll hins einstaka stolts.

Eins og ég hef sagt, betra að vera með betlara en með hræsna. Vendu þig á að grípa eld andans í augnum.

Kjölfatajakkann vantar baráttustjörnuna sem skín á kuflinn.

Í dag skulum við hafa í himnaríki erfiðis og bardaga.

273. Nauðsyn ber að skilja með samanburði. Lokaprófið verður um nauðsyn; með öðrum orðum, hver einstaklingur í prófraun þarf að segja það sem hann

telur nauðsynlegast. Meðvitund hans verður mæld ef eiginleikum hiklausra svara hans.

274. Notagildi einstaklings getur breyst. Notagildi hefur jafn mörg stig og tré hefur lauf.

Ef við óskum eftir aðventu sem seinkar ekki, þá ætti að ryðja slóðirnar án tafar. Dag og nótt ættuð þið að venja ykkur á að framfylgja tilskipunum og innræta ykkur reglurnar.

Mér mislíkar hvers kyns hræsni. Látið geislann lýsa upp sjálfsfórnina. Hvert á Ég að senda geislann, ef það eru rök klæði í stað skjaldarins!? Aðalatriðið er snögg og styrk hendi þegar slegið er.

Rétt eins og Ég sendi þér hvern þann skjöld sem þú þarft, þá ættir þú að nýta hvert augnablik vel. Starfaðu ekki af löngun eftir umbun eða af ótta, heldur vegna þess að þú ert meðvitaður um kosmíska fegurð.

275. Leyfðu mér að segja þér hvernig deilan milli Búdda og Devadatta hófst.

Devadatta spurði: „Hvar byrjar hver athöfn? „Frá því nauðsynlegasta,“ svaraði hinn blessaði, „því að hver stund hefur sína eigin nauðsyn, og þetta er kallað réttmæti athafna.“

Devadatta hélt áfram, „Hvernig verður ljóst hvað er nauðsynlegt? „Þráður nauðsynjarinnar liggur um alla heima,“ svaraði hinn blessaði. „Sá sem skilur það ekki situr eftir í hættulegri saurgun, án verndar gegn fallandi steinum. Devadatta gat því ekki gert sér grein fyrir hvar nauðsynin var og þessi óskýrleiki hindraði leið hans.

Fjörugur hestur finnur með faxinu hvaða stein hann á að stíga næst. Það er leiðin til að skynja röð hreyfanleika, samanburðar og nauðsynjar.

Margar af sögulegum heimildum okkar eru teknar af áletrunum eftir forna löggjafa.

Oft getur nafn Krists eða Búdda jafnvel gert áletrun tormetna, og stafir á óþekktum steini vekja mun meiri athygli.

Þarf maður virkilega að útskýra að besti árangurinn sé þegar neisti andans blossom fram? Þess vegna skaltu greina hvenær það er betra að minna einhvern á nafn og hvenær gagnlegra er að miðla kjarna fræðslunnar. Hafðu það í huga þegar þú gengur mismunandi vegu.

276. Sendum sjö þjóna á markaðinn að sækja vínber.

Hvað sé Ég? Sá fyrsti hefur tapað peningunum sem honum voru gefnir. Annar hefur keypt örvandi vín. Sá þriðji hefur stungið því í vasann. Sá fjórði tók ekki eftir því að vínberin voru óþroskuð. Sá fimmti prófaði þroska þeirra og marði allan klasann. Sá sjötti valdi vínberin skynsamlega, en burstaði þau laus og af kæruleysi dreifðust þau öll. Sá sjöundi kom með þroskaða klasa og fann meira að segja laufblað til að prýða þau.

Þannig gengu sjö þjónar sama veg á einum og sama tíma.

Fylgdu reglum nýja heimsins. Bæði í anda og líkama, því fegurri sjálfsfórni hefur ekki verið til. Ég lít svo á að tíminn sem við lifum í sé ansi flókinn.

Viðbrögð atburða hylja hliðin.

Þú veist hvernig súðin suðar fram á öldu. Þess vegna, átt þú sannarlega að næra andann, ekki eyrað.

277. Um að setja segla.

Segull myndar vörpun í þróun plánetunnar. Segull sýnir óbreytanleika. Segull leggur leið mannkyns. Það eru nokkrar gerðir af seglum: óslitinn líkami leiðandi plánetu; hluti þess líkama, sem tengdur er honum; eða tilviljunarkenndur hlutur sem hefur náð tengingu við segullinn við snertingu. Segullinn er ósýnilegur á meðan hann dregur að sér atburðarásina; eða þjónar sem miðstöð meðvitaðrar athafna; eða lýsir upp þann sem fann hann. Í mannkynssögunni er hægt að rekja net segla sem hafa logað eins og leiðareldar.

Hvernig virkar þá segull? Hann setur hugmyndir rýmisins í framkvæmd. Það eru margir seglar sem liggja undir grunnri borga. Og margir hafa fundist. Tákni demants í loftsteini sem sendur er utan úr geimnum verður, Ég endurtek, að skilja vísindalegum skilningi.

Maður ætti að safna saman öllum mínútum morguns og kvölds. Hinu hversdagslega lífi er lokið og dögum sjálfsfórna er hafin. Örlögin eru tilbúin að taka á sig hverja byrði, hverja erfiðleika, en þú verður að sætta þig við það.

Geisli getur skinið inn um gluggann.

278. Að vera ósýnilegur er oft örugg dyggð. Að þegja er oft örugg dyggð. Að vera vörður leyndarmála er virðingarverð staða. Að vera treyst er virðingarverð staða. Kraftur í bænaráíku hugarástandi leiðir til andlegs vaxtar.

279. Ég tel, að öll eldmerki verði að kveikja, svo þau verði auðskilin. Hverjum sem boðaður er mun Ég gefa merki, en tákni þarf að samþykkja. Já, það eru tímar þegar maður þarf að grípa til krefjandi tákna, en það eru líka tímar þar sem ekki er hægt að nýta þau.

Ég man hvernig Okkur tókst einu sinni að bjarga manni frá eldi, en hann hlustaði ekki á táknið og endaði með því að fótbrotna.

Í annað sinn, við að bjarga manni frá að skrifa undir hörmulegt skjal, þurftum við ekki aðeins að beita andlegum áhrifum heldur þurftum við líka að grípa til svo mikils vöðvakrafts að hönd hans lamaðist í langan tíma. Til þess að bjarga manni frá hættulegu dýri þurfti að ýta öðrum manni út af stíg. Þess vegna þarf stundum ekki að grípa til óvenjulegra ráðstafana, heldur ljá björgunartáknum næmu eyra.

280. Þú ættir að miðla andlegri upplyftingu. Í herbúðum Okkar kemur virðing fyrir meistaranum fram með verkum. Þeir sem fylgja Okkur lifa með því að faðma dásamlega sýn. Vegur þeirra er prýddur slóð hetjulegra afreka. Yfir tjöldum fylgjenda Okkar skína geislar hugrekkis. Fyrir Okkar fólk er gleðiefni að vera sungið logum sannleikans. Lengd leiðar þeirra er þrefölduð, stórlega lengd.

Er það ekki hamingja að berjast gegn líflausu efni, vekja sjálfan sig til athafna og kveikja neista sköpunaranda með lensu andans?

Meistarinn, meistarinn, meistarinn stígur fram með ör orða sinna.

Ég mun aldrei sætta mig við kyrrt yfirborð staðnaðs vatns; í staðinn mun ég faðma hvern hvirfilvind. Ég mun taka á móti öllum þrumum, og með eldingum munu bókröllur mínar umbreyta hvelfingu heimsins. Ég mun senda dúfuna sem sendiboða, en ég mun stíga niður eins og örn! Þess vegna, lát hvern stríðsmann minn gera brynju sína klára!

281. Þú þekkir nú þegar tvo foringja Akbars; nú skulum við bæta við einhverju um þann þriðja. Sá spurði: „Af hverju er það að vera of snemma fordæmt álíka harkalega og að vera of seinn? „Vinur minn, ekkert tvennt er jafnt,“ svaraði Akbar. „Þess vegna, ef það ótímabæra felur í sér að vera útsjónarsamur, þá er gildi þess meira, því það eina sem seinangangur leiðir til er dauði. Það þarf að dæma það ótímabæra, en seinangangur er þegar fordæmdur.“

282. Gefðu gaum að skipun minni – skiljið mikilvægi þess sem er að gerast. Ég hef lofað að gefa út skipun í dag, verið því viðbúinn að bregðast við. Ef Ég sé að þú ættir að fara á úlfalda, farðu! Ef Ég sé að þú ættir að fljúga, fljúgðu! Ef Ég sé að þú ættir að sigla, sigldu! Ef Ég sé að þú ættir að skríða ofan í holu, skríðið! Ef Ég sé að þú ættir að birtast á miðnætti, komdu þá! Ef Ég sé að þú ættir að komast einhvers staðar fyrir dögun, vertu stundvís! Ef Ég sé að þú ættir að hylja hið heilaga með skjöld, hyldu það! Ef Ég sé að þú ættir ekki að blunda, vertu vakandi! Ef Ég sé að þú verður að treysta mér, treystu! Og láttu þuluna þína vera: "Ég mun hjálpa til við að byggja upp land þitt í nafni Móður heimsins og Nafni föður míns!" Þannig að við munum auka kraft Okkar með eldi viðbúnaðarins og ganga á gullnum sandi, því við erum að fara til Drottanna.

283. Segðu frá löngun Minni til að sjá alla upptekna við vinnu. Maður þarf að beita áru sinni, annars getur hún ekki vaxið. Allir ættu að gera sér grein fyrir því hversu gagnslausir himneskir geislar eru nema þeir berist með útstreymi frá taugastöðvum. Ég hef þegar talað um hvernig missir máls og handleggsbrot getur leitt til þess að himnesk áhrif fá ekki jarðnesk viðbrögð.

284. Ég vil sjá samvinnu í verki, en ekki á blaði eða í loforðum. Rétt leiðin er ekki að tala um ást heldur sýna hana í verki. Rétt leiðin er að afnema loforð um hollustu, því hún birtist í verki. Rétt leiðin er að forðast að segja óþarfa orð, því þeirra er þörf í verki. Það er grátlegt ef stríðsmenn brjóta fylkingu í árás og byrja að fullvissa foringja sinn um ást sína. Sannarlega erum við að ganga í gegnum árásartíma og hver steinn verður að vera tryggður til framsóknar. Skjótið örvunum af kunnáttu. Frá upphafi hef Ég talað um óvirkni geisla þegar útstreymi hins ætlaða viðtakanda samsvarar ekki þeim. Þreyta og erting geta svipt brýn skilaboð. Umsækjendur þurfa að vita hvernig á að ná til Okkar yfir og ofar tilfinningum sínum.

285. Snúum okkur frá kosmískum áletrunum til þess að bera steina, og á hvern þeirra munum Vér rita tákn krossins.

Ég skal minna þig á hvernig Búdda valdi lærisveina fyrir sjálfsfórn. Þegar lærisveinarnir voru í miðri vinnu og farnir að þreytast, spurði Búdda óvæntustu spurninganna og beið eftir skjótu svari. Eða hann myndi setja einfaldan hlut fyrir framan þá og það þá að lýsa honum í ekki meira en þremur orðum eða ekki færri en hundrað blaðsíðum. Eða hann myndi setja lærisvein framan við læstar dyr og spyrja: "Hvernig munt þú opna þær?" Eða hann myndi láta tónlistarmenn koma að glugganum og syngja sálma með andstæðu innihaldi. Eða eftir að hafa tekið eftir pirrandi flugu, sagði hann lærisveinum að endurtaka nokkur orð sem sögð voru óvænt. Eða eftir að hafa farið fram og til baka fyrir framan lærisveina sína, spurði hann þá hversu oft hann hefði gert það. Eða eftir að hafa tekið eftir því að lærisveinn var hræddur við dýr eða náttúrulegt fyrirbæri, setti hann honum það verkefni að sigrast á óttanum. Þannig mótaði hið volduga ljón sverð andans. Hafðu þetta í huga og notaðu það!

286. Nú má boða Ushas, döggun nýs tímabils. Nú þegar er kraftur ljóssins að brenna burt myrkrið. M.: er staðfastur andi.

Andi Minn veit hvernig krafturinn er mótaður. Ég legg til að þú biðjir ekki til Mín heldur ákallir Mig. Gerðu það og Hönd mín mun ekki tefja á tímum bardaga.

Hvernig fórum Við yfir eyðimerkur? Hvernig gátum Við forðast svartar örvar? Hvernig gátum Við brotið ótamin hest? Hvernig gátum Við sofið hjá svikara í sama tjaldi? Hvernig gátum Við bætt hlutskipti Okkar þegar Við stóðum frammi fyrir fjaðragrasinu sem logaði um sléttarnar? Hvernig komust Við yfir steinana í ánum? Hvernig gátum Við ratað í næturmyrkri? Hvernig gátum Við skilið óskiljanlegar langanir? Hvernig gátum Við greint veg lífsins?

Sannarlega, með vöku andans.

Á hverri stundu erum Við tilbúin að gefa brauð lífsins hverjum þeim sem velur þessa sömu leið andlegrar vöku. Geislinn minn getur varpað ljósi á gjörðir andans.

Þeir sem sinna geisla Mínnum eru þeir sem hafa klætt sig í verndandi fjólublátt hugrekkið. Þar sem rykug mold óttans býr, breytist sverði geislaans í svipu.

287. Gerðu þér grein fyrir hversu erfitt það getur verið að ná til hjörtu fólks. Andinn er ekki að brjótast í gegnum múrana og holdlega skelin fitnar.

Hversu miklu fremur ættir þú þá að taka vel á móti þeim sem líta um eins og ernir, fyrir þeim er þoka framtíðarinnar skýr sem spegill!

Þótt atburðir í bardaganum séu frábærir, þá er eitt sem ég get lofað hinum trúuðu: Við munum standa vörð um reisn þeirra í öllum aðstæðum. Við munum snúa fjandsamlegum straumum í hag.

Skipun til stríðsmanna Minna er ekki endurtekin. Leyfðu Okkur að gera betur við að byggja upp leiðir Okkar og greina möguleika.

Við skulum ekki vera hrædd ef við fyrstu sýn þessir möguleikar virðast of óvissir. Grasið vex ekki allt í einu. En sem betur fer sé Ég ung höfuð þess verðugt að vera trúaðir fyrir lausa strengi.

Þú verður að treysta á þá sem þú þekkir ekki og þá sem þú sérð ekki.

288. Þegar fólk yfirgefur stað, finnur það fyrir annað tveggja: að þeim finnist þau hafi búið þar lengi, sem þýðir að ára þeirra hefur fest sig við hluti; eða þeim finnst að því umhverfi sé lokið, sem þýðir að ára þeirra leitar áfram í þrá.

Það er mjög mikilvægt að greina þessar tvær manngerðir. Oft er hægt að dæma þennan mikilvægasta mun út frá einhverju utanaðkomandi.

Hvert er þá fólk þú Mitt? Það sem finnur sér ekki stað til að vera heimili sitt; sem leggja ekkert gildi við hluti; sem elska að fara upp á fjöll; sem elska söng fuglanna; sem meta morgunloftið; sem meta athöfn meira en tíma; sem skilja blóm; sem sýna óttaleysi án þess að taka eftir því; sem hata slúður; sem geymir gleði fegurðar; sem skilja lífið út fyrir mörk hins sýnilega; sem skynja hvenær þeir megi njóta Amrita, hins ódauðlega; sem flýta sér að uppfylla spádóminn. Þetta fólk Mitt, getur notað kraft Minn.

Eins og konungur í landi hvirfilvindanna get Ég sent þeim daggardropa frá Elgario, trénu sem opinberar líf framtíðarinnar.

289. Leyfðu mér að segja þér hvernig Timur náði einum af sínum stærstu sigrum. Hann kveikti í steppunum fyrir aftan eigin hermenn og gaf föngum sínum þúsund hesta svo þeir gætu komist undan. Fangarnir flúðu skelfingu lostnir til óvinabúðanna og dreifðu óttanum einnig þar. Á hæla þeirra komu hermenn Timur sem sáu enga aðra leið undan eldinum, en komust hraðar fram en eldarnir og tróðu óvininn undir fótum sér.

Heimskur leiðtogi kveikir eld á bak við óvinasveitirnar en vitur maður kveikir eld á bak við sinn eigin her.

Á sama hátt, þegar fyrstu flökkumennirnir í Asíu voru á göngunni, eyðilögðu þeir brýrnar og göngurnar fyrir aftan sig svo að engum dytti í hug að hverfa til baka.

290. Austurlensk gáta hljóðar svo: "Hvað er það sem elskar að vera grafið?"
Svar: "Fræ."

Nákvæmlega, fræ áætlunar verður að vera í jörðu, en þegar lífi kemur í það vex það bara upp á við.

Meistarinn sér nýja möguleika og eldurinn sem logar yfir steppunni eltir knapana í eina átt.

291. Úr rykhjúpuðum eyðiflóanum rís himnesk fjólublá lilja. Það er betra að búa nærri himneska blóminu, því jarðnesk blóm eru eini lifandi hlekkurinn milli himins og jarðar.

Við sköpun blómafrjókorna falla út pranakristallar. Það er ekki grín að segja að í blómum setjist himinninn á jörðina. Taktu blóm úr jörðinni, og helmingur af lífsgetu hennar myndi hverfa. Snjór er jafn mikilvægur. Snjófjöllin standa sem leiðarljós hjálpræðis.

292. Þegar umfang verkefnis vex byrja gólf og loft að springa. Það er mjög erfitt fyrir fólk að skilja muninn á "það getur gerst" og "það mun gerast." Þeim sýnist að ef eitthvað getur gerst þá gerist það örugglega. En hvar er sjálfsfórnin og löngunin til að fara yfir hvern vegg?

293. Ímyndum okkur að jörðin sé full af þráðlausum stöðvum. Aðeins nokkrar af stöðvunum eru með mjög háa spennu. Aðeins þessir fáu munu stýra lífi plánetunnar. Á þennan hátt eru til háspennuandar, andar sem hlóðu upp afl sitt þegar þeir birtast í fortíðinni. Sérkenni þeirra er staðföst meðvitund um að innra „ég“ þeirra er óuppleysanlegt og úr þessari vitund fæðist hugmyndin um æðra frelsi. Við þessar háspennustöðvar eru tengt net smærri spennustöðva sem taka við sífelldum bylgjum háspennunnar. Þannig nærir háspennuandi umhverfi sitt; það líkist einstökum turni sem ríkir yfir öllu svæðinu. Þetta er ástæðan fyrir því að fólk laðast að slíkum seglum frá barnæsku og jafnvel yfirgnæfir þá.

Sjálfsfórni er ekki afneitun; það eru umsvif og hreyfing.

Svo þegar ég tala um einhvern sem hefur afsalað sér, ættirðu að skilja það þannig að það sé einhver sem hefur umvafið. Það er ómögulegt að finna

mikið efni í afneitun, því bann hreiðrar um sig svo nærri því. En umfang sýnir meðvitaðan skilning.

Hvernig afneitaði hin Alvalda móðir þá heimunum? Hún umvafði mikilleika framtíðarbyggingu og nú getur ekkert stöðvað vöxt andans.

Trúmennska er eiginleiki sem tilheyrir anda háspennu, og að ná að umvefja, gerir sanna sjálfsfórn að gleðilegri viðurkenningu. Þannig er hægt að þróa sjálfsfórn, því ein uppljómandi viðurkenning leiðir til annarrar.

Sjálfsfórn hefur verið lýst sem siglingu á báti. Þannig ber bylgja alheimsorku áfram þá sem eru komnir inn í straum hennar.

Enn og aftur ættir þú að muna hver munur er á ógn og umhyggju. Þegar ég varaði virtan hestamann við því að hann ætti að læra að stökkva af stökkhesti, sagði hann að þetta ráð væri andstætt venjum heimalands síns.

En þegar ærður hestur bar hann skyndilega að bjargbrún, varð hann að stökkva af baki og endaði fatlaður fyrir lífstíð.

Með því að vera trúr er auðvelt að taka þátt í alheimsbylgjunni. Við þráum aðeins gleðina.

294. Beindu viðleitni þinni inn í framtíðina, framhjá sóti nútímans.

295. Lærðu þetta: þú skalt ekki eyðileggja, heldur kalla fram hina sterkustu þolinmæði.

Það er skelfilegt að sjá hversu fáir þeir eru sem svara kallinu án þess að afsaka sig eða kvarta. Maður getur gefið fólki það dýrmætasta, en þegar hringt er mun það gleyma öllu sem það hefur fengið.

Hvernig geta þeir hugsað um nýja heiminn þegar þeir eiga enn eftir að skilja þann gamla? Broddgöltur hefur nóg af broddum, en þær gera hann ekki að konungi.

Hjálpin sem við bentum á getur blómstrað þegar hún hefur verið samþykkt af þeim sem hún er send til. Við gleðjumst þegar Hendinni er ekki hafnað.

296. Lifðu ekki á tekjum af peningum. Slíkur hagnaður er óhreinn.

Besta leiðin til að fá vöru er að skiptast á hlutum; eða í sérstökum tilfellum eru peningar fyrir vöru leyfileg.

Ekki vera ósáttur við neinn nema sjálfan þig. Ekki láta aðra gera það sem þú getur gert fyrir sjálfan þig; þannig losnar þú við ánauð þjónanna. Ekki segja tvisvar það sem hægt er að segja bara einu sinni. Ekki ganga sömu leið aftur, því jafnvel steinninn á þröskuldi slitnar. Ekki sigla þangað sem þú þarft að

fljúga. Ekki snúa aftur þangað sem þú ættir að hraða þér. Rífdú ekki munn með illkvittnum orðum þar sem þú ættir að halda áfram í hljóði. Verðu þig ekki með geislum heldur með stáli sjálf sórnar. Engin þörf er á hnakk þar sem vængir vaxa. Hamarinn, en ekki hnefinn, rekur naglann í. Örin, en ekki boginn, nær markinu. Ekki af Guði mínum, heldur þínum. Umvefðu sjálfan þig með eldi hugsunarinnar, ekki ummáli töfrahrings.

297. Hugsaðu svo að ekkert tilheyri þér, og það verður miklu auðveldara fyrir þig að forðast að skemma hluti. Hugsaðu um bestu leiðina til að fegra hvern stað og þú munt vera viss um að verja þig fyrir óþverra. Hugsaðu um hversu miklu betri nýr hlutur verður að vera en sá gamli, og mótaður þannig örugglega uppstigið. Hugsaðu þér hvað morgundagurinn verður fagur og lærðu þar með að horfa fram á veginn. Hugsaðu þér hversu grimmt dýraríkið er og þú munt byrja að vorkenna lægri verum. Hugsaðu um hversu lítil jörðin er og þú munt bæta skilning þinn á samtengingu. Hugsaðu þér hversu fögur sólin er að fela sig handan hvelfingu jarðarinnar, og þú munt forðast pirring. Hugsaðu um hversu hvítar dúfurnar líta út í ljósi geislanna, og þú munt styrkja von þína. Hugsaðu um hversu blár himinninn er og þú munt nálgast eilífðina. Hugsaðu um hversu svart myrkrið er, og þú munt forðast kulda uppgjafarinnar. Hugsaðu með hugrekki um ímyndir hinna Miklu og þú munt draga línu sameiningar. Hugsaðu um hvílík hamingja það er að ganga á jarðskorpunni og fylla hana meðvitund um andann. Hugsaðu um hvílík hamingja það er að fara undir geislum stjörnumerkjanna og vera fókus fyrir geisla sem eru tugþúsundir ára gamlir. Hugsaðu um hönd Okkar, sem leiðir án þess að slaka á, og þú munt lengja þráð lífsins.

298. Þegar einhver hindrar þig, stígðu til hliðar í þögn ef þú veist leið þína. Þegar þú þarft að leita skjóls að nóttu skaltu hafa góðar fréttir tilbúnar fyrir gestgjafann þinn. Þegar tími er kominn til að fara og leiðin hindrunarlaus, kveðjum við þá sem eftir eru. Þegar tré við veginn er í blóma, brjóttu ekki af grein, því að það getur veitt þeim gleði sem á eftir þér koma. Þegar einhver kastar á þig kveðju skaltu ekki svara með tuði. Þegar þú heyrir fugl syngja skaltu ekki hrista tréð. Þegar þú sérð börn koma, segðu: „Við höfum átt von á ykkur. Þegar þú ert að flýta þér út að borða skaltu stíga á þurra steina. Þegar þú ætlar að hvíla þig skaltu setja hugsanir þínar í röð. Þegar þú heyrir eitthvað fallett um sjálfan þig skaltu ekki skrifa það niður í minnisbókina

þína. Þegar þú dvelur við meiðsli sem einhver hefur valdið þér skaltu líta í kringum þig til að athuga hvort rusl sé á gólfinu.

299. „Betra að þiggja brýn skilaboð en að fela sig fyrir sendiboðanum. Betra að mála hliðin ekki björtum liti á rykugum vegi. Betra að sleppa hestinum þínum lausan í grænmetisblettinn en að láta hann svelta. Betra að fyrirgefa hreppstjóranum en að vera sóttur af sýslumanni. Betra að gefa upp gulrætur en að vera án bauna. Betra að sofna á bretti en á maurabúi. Betra að fá haldgóðar áminningar, en að brosa að sykrudum orðum. Betra að vera vinur asna en að hlusta á ref. Betra að hringja í lækni en að blæða djöfli. Betra að muna þjáningar fortíðarinnar en að hafa efasemdir um framtíðina. Betra að dæma á morgnana og fyrirgefa á kvöldin. Betra að hugsa um daginn og fljúga um nóttina.“ Svo segir bókin *The Pearls of Dreams*, skrifuð í Kína.

300. Fræðslan um nýja möguleika lífsins laðar að hagnýta huga. Þegar birtingarmynd verður möguleg verður hún samþykkt eins auðveldlega og að taka ljósmynd. Það er ánægjulegt að átta sig á því að tveir heimar munu sameinast fyrir augum mannkyns. Andlegur hreinleiki mun verða skilinn sem raunhæf krafa efnislegs lífs. Og enn og aftur mun þekkingareldurinn byrja að loga, rétt eins og hann gerði á elstu tímum prestdæmisins, en í þeirri mynd sem fjöldinn getur nýtt sér. Meginþörfin er að koma á jafnvægi milli krafta sýnilegrar náttúru og krafts ósýnilegu uppsprettanna.

Maður gæti auðveldlega tekið tæki sem notað er í „sýnilegum“ vísindum og stillt það að rásum æðri heimsins. Til dæmis verður dulheyrn jafn auðskilin og þráðlausí síminn, sem mun brátt verða fastur liður í lífinu. Það er þá sem athygli verður beint að mismunandi gæðum samskipta og þegar fólk ber saman einkenni ýmissa milliliða mun það skilja hversu hagnýtt það andlega er.

Rétt eins og ljósmyndun mun aldrei koma í stað sköpunargáfu, mun ekkert líkamlegt tæki nokkurn tíma koma í stað andlega.

Greina má sérstaka skaðsemi í þessum fyrirbærum, vegna þess að losun úr efninu sem hefur verið krumpað og mulið gefur tilefni til fráhrindandi andrúmslofts truflaðra rafeinda. Ekkert skaðar lífveruna eins mikið og óþarfa fyrirbæri.

301. Ég gleðst yfir því að sjá mitt í hugsunum þínum leiftur af innsýn í hvernig bæta megi hag fólksins. Slíkum hugsunum þarf að varpa út í

geiminn. Bara ef þú gætir eytt hálf tíma á hverjum degi fyrir framtíðina! Sannarlega, myndi bál hugsana þinna náð til Okkar. Það skiptir ekki miklu máli þótt hversdagslegir hlutir hverfa, svo framarlega sem framtíðarlandið sé fólgið í hugsun. Og hvað hreinsar andann meira en hugsanir um velferð annarra? Og hvað herðir herklæði staðfestunnar meira en óskín um að leiða aðra til ljóssins? Og hvað er myndar betra bros en löngunin til að sjá síðasta barnið hlæja? Svo hvet Ég ykkur til að hugsa um framtíðina, setja á hverjum degi perlu í hálsmen heimsins. Og hugsaðu því hnitmiðað og beint um hvernig á að fegra kjarna heimsins. Þú ættir ekki að bera hluti saman við fortíðina, því að hrukka fortíðarinnar er venjulega hreiður mistaka. Þú getur siglt framhjá ströndum sem þú hefur engin tengsl við; þú þarft aðeins að gleðja augun í heimi ljóssins sem öllu lífandi er gefið. Ljós er besta brúin milli hins sýnilega og ósýnilega. Þegar þú ert fær um að hugsa um framtíðina, ekki við kvöldeldinum heldur í geisla sólarinnar, þá munu daggardropar prana gefa hugsandi enni þínu uppljómun.

302. Látum nýju löndin einnig gera sér grein fyrir krafti ákalls hreins hjarta. Leyfðu þeim að skilja að: Tvískipt hugsun er hindrun fyrir því að ná samfélagi í anda.

Segið öllum sem vonast til að vera með Okkur, að þeir ættu að fylgjast með hugsunum sínum. Sjálfsfórn er fædd af hreinum hugsunum. Engar góðar athafnir munu bera ávöxt nema að hafa verið lyft hátt á vængjum regnbogahugsun.

Ég skil hversu erfitt það er að fanga flær hugsunarinnar. Þess vegna endurtek Ég að leitendur ættu að loftræsta heilabrotin svo að þessar –örsmáu stökkvarar eigi ekki möguleika á að koma afkvæmum sínum fyrir þar. Arfleifð loðinnar hugsunar veldur litlum pöddum og lokar bestu leiðunum. Ef meindýr líkamans valda því að maður er sniðgenginn, hversu miklu meira fráhrindandi hlýtur þá meindýr andans að vera!

Þegar hugsanir flæða vítt og breitt, jafnvel þótt þær hafi óþægilega stefnu, eru þær kannski ekki skaðlegar á endanum. En þegar innihald hugsunar einstaklings líkist dropa úr fúamýri, er engin leið að ásjóna nýja heimsins geti opinberast.

Við ættum að huga að hugsunum okkar og hafa rækilega í huga þær fjórar meginreglur sem settar eru fram. Teiknaðu tvær örvar sem þvera hvor aðra

og á milli fjögurra horna þeirra setja tákinn: dúfan, súlan, sólin og stríðsmaðurinn. Við þurfum að muna; við þurfum að forðast ruglingslega hugsanir.

Ég hvet alla eindregið til að leggja áherslu á fegurð himinsins og tengja hana hugsunum um framtíðina.

303. Hægt er að þekkja tímasetningar örlaga þjóðanna með því að fylgjast með öldunum um hvernig trúarbrögð eru skilin. Þar sem augljós vantrú er, er uppskera Drottins þegar í nánd. En þar sem hræsni er þryði, þar er sverðið reist og tilbúið. Dæmið um Sál er eitthvað sem við getum lært af.

Nú, á þessum afmælisdegi, skiljum við hvernig umrenningur í tötrum getur birt sjálfsfórn, á meðan glæsilegur sloppur getur falið illa lyktandi sár. Og þannig sjáum við heiminn skiptast eftir nýjum línum. Margt getur maður fyrirgefið flakkara, en blindandi gull íburðarmikilla sala getur ekki vegið þyngra en bikar réttlætisins.

304. Skrifaðu niður goðsögn um Babel.

Ég hef sagt þér að tungumál er hægt að skilja út frá innri skilningi. Þessi hæfileiki var opinberaður heiminum fyrir tilstilli ákveðinnar prestgyðju og skilaði undraverðum árangri. Sendimenn frá fjarlægum löndum töluðu við hana á sínum eigin tungumálum og hún skildi þau. Þetta olli goðsögninni um hið eilífa tungumál Babýlonar.

En fjöldinn vildi sjá það sjálfur.

Margir útlendingar voru leiddir fram og prestgyðjan leidd niður af áttundu hæð þrátt fyrir mótmæli hennar. En ekkert gerðist frammi fyrir fólkinu og útlendingarnir endurtóku orð sín til einskis.

Þannig var einn fínasti möguleikinn eyðilagður; en sami möguleiki verður að veruleika þegar áran verður rannsökuð, því ára er brú bæði vellíðunnar og smits.

Hæfni til að skilja jafnvel móðurmál manns fer ekki eftir eyranu heldur snertingu við aðrar miðstöðvar í gegnum áruna. Þess vegna er betra að segja: "Ég skil það," en "Ég heyri í þér."

Af þeirri ástæðu, þegar það kemur að árunni, að liturinn er ekki eins mikilvægur og innri styrkurinn.

305. Hönd Mín mun ekki þreytast af því að leiða, en þú verður að leggja þitt af mörkum með því að stíga fram, hver af sínum krafti. Það er rétt að nota

kraftinn til að gera það sem er erfitt, því allt auðvelt er í engu samræmi við það sem er framundan.

Hvað segir móðir við son sinn þegar hann fer í stríð? "Vertu fær um að standa með sjálfum þér." Á sama hátt munu stríðsmenn Mínir skilja hvernig á að berjast einhenda.

Þó að hringkeðjan geti gert hlutina auðveldari reynir á útsjónarsemi þegar maður er skilinn eftir með sjálfum sér.

306. Við veljum sjaldan að ferðast á vatni. Vatnspátturinn er í andstöðu við segulmagn fjallanna. Eldingarnar sem koma niður í vatnið eru án sýnilegra afleiðinga. Við reynum hins vegar að einangra alla strauma.

Málmar eru valdir ekki vegna peningalegs gildis heldur vegna hlutfallslegs viðnáms. Maður á ekki að bera á sér koparhluti. Fornmenn vissu að brons er miklu gagnlegra. Einnig ætti ekki lengur að nota sink á heimilinu. Sýking getur ekki aðeins breiðst út með snertingu við málms, heldur veldur rás málms einnig sjúkdóma, þess vegna ætti að afnema koparmynt. Mjög litil silfurmynt væru betri.

Glæpasamlegar vangaveltur ættu að vera saksóttar óþreytandi, því jörðin er sjúk af vangaveltum. Hvert tímabil hefur sína plágu; um þessar mundir er faraldur spákaupmanna. Maður ætti ekki að halda að mannkynið hafi alltaf verið plagað af þessum sjúkdómi. En það er merki um að róttæk breyting sé á leiðinni, því þessi sýking getur ekki gengið yfir smám saman – það þarf að mylja þá þróun út.

307. Að biðja þýðir að viðurkenna eilífðina. Í bæninni er fegurð, ást, áræðni, hugrekki, óeigingirni, staðfesta, þrá. En ef bænin felur í sér hjátrú, ótta og efa, þá er hún meira eins og trú á stokka og steina.

Hvernig ætti maður þá að biðja? Maður getur eytt klukkustundum í tilbeiðslu, en það er til leifturhröð bæn. Án orða, setur maður sjálfan sig samstundis í samfellu með heilli keðju sem nær inn í hið óendanlega.

Með því að ákveða að sameinast hinu óendanlega, andar tilbeiðandinn að sér etergeislun, ef svo má að orði komast, og án vélrænnar endurtekningar fær hann bestu hringrásina fyrir strauminn. Þannig getur maður notið endurnærandi straums án orða eða tímasóunar.

Aðeins vel þróaður andlegur maður getur hækkað mannlega vitund með einu andvarpi. En tölum meira um bænina, því fólk mun örugglega spyrja um það.

Það er engin þörf á áköllum, engin þörf á bænum, engin þörf fyrir ryk auðmýktar, engin þörf á hótunum, því það erum við sem flytjum okkur til fjarlæggra heima, inn í sali möguleika og þekkingar. Við skynjum að þau eru okkur ætluð og við nálgumst þau af áræðni.

Þannig ættirðu að skilja ráðið: "Biðjið á engan hátt nema í anda."

308. Ef við byrjum að brjóta efni niður í efnisþætti sína, sjáum við að frumeindir sem frelsast byrja að raða sér upp í samræmi við grunntón sinn og fara inn í eterinn og mynda regnboga sem hljómar eins og tónlist sviðanna.

Ef heil pláneta brotnar niður í sína hluta, þá verður auðvitað til regnbogi. Þetta má sjá þegar sýnilegt efni brotnar niður.

Geisli Okkar sendir út ógrynni hreinsaðra atóma sem umvefja mann ef það er enginn geðhvirlvindur í kringum hann. Þetta er grunnurinn að æðruleysi andans, því án þess munu leifar karma byrgja það sem sent er.

Lægri andarnir rífa í burtu geislann eins og apar og rífa upp dýrmætan dúkinn án þess að það gagnist þeim sjálfum, þar sem frumeindir efnisins eru ónýtar fyrir óróleg form.

Menn ættu að hafa þetta í huga þegar þeir sameina andann við hið óendanlega í bæn.

309. Hafðu bara í huga núna að ef þú ert í hættu ættir þú að umkringja þig meðvitund um að vera persónulega ósnertanlegur og senda síðan vitund þína fram til að mæta geisla Mínun.

Ímyndaðu þér hvernig neisti þinn hraðast að straumnum Mínun. Slík gagnkvæmni eykur strauminn og kemur sér vel á þreytutíma. Á leiðinni geta komið upp alls kyns aðstæður þar sem gagnkvæmur straumur er sérstaklega gagnlegur. Það er best að auka alla möguleika.

310. Umkringdur og ógnað ávarpaði Akbar foringja sína: „Því minna truflað efni, því skýrari endurspeglun tindanna.“

Eftir að hafa skoðað her sinn sagði Akbar: „Fjórðungur þess sem við þurfum að gera hefur náðst, því ég hef séð vel fóðraða menn. Afganginn munum við sjá eftir mikinn hitadag, eftir rigningardag og eftir svefnlausu nótt.“

311. Nú, ef fólk segir: "Ekki segja mér að þú þekkir stjörnuspeki!" svaraðu: "Ekki segja mér að þú neitar lyfjum!"

Ef það spyr: "Krefst þú áherslu á líf andans?" svaraðu: "Afneitar þú þróun efnis?"

Ef það spyr: "Hvers vegna er þér umhugað um fræðara sem eru látnir og farnir?" svaraðu: "Eru vísindin virkilega of erfið fyrir þig?"

Ef þeir segja: „Svo virðist sem þér sé annt um að bogra yfir gömul handrit,“ svaraðu: „Farðu aftur í skólann og þá tölum við saman.

Ef það spyr: "Hvernig sérðu fyrir þér alheiminn?" svaraðu: "Eins og dropa af vatni."

Ef það spyr: "Hvers vegna hefur þú viðurkennt meistarann?" svaraðu: „Vegna þess að meistarinn sjálfur hefur ávarpað Okkur til að hjálpa til við að þróa þekkingu okkar.

312. Ég skal setja fram einkenni þeirra sem leita almannaheilla. Í fyrsta lagi: stöðugleiki í viðleitni. Í öðru lagi: hæfileikinn til að umlykja, þrátt fyrir að aðrir afneiti því, þjónar sannleiksleitandinn almannaheill. Í þriðja lagi: hæfni til að vinna, því að flestir vita ekki gildi tímans. Í fjórða lagi: Löngun til að hjálpa, laus við fordóma og árásarhvöt. Í fimmta lagi: afsal á tilfinningu um eignarhald ásamt vilja til að vernda ávöxt sköpunargáfu annarra. Í sjötta lagi: höfnun á ótta. Í sjöunda lagi: sýna árvekni í myrkrinu. Segið þetta fólki sem, sem er í greipum óttans og hylur sig með afneitun.

Bentu á að milljónir manna bíða eftir að hliðin opnist. Fjötrum erfiðleika ætti ekki að skipta út fyrir fjötra óttans! Hræðslu má líkja við holdsveiki, því hvorutveggja hlekkjar mann í andstyggilegt ástand.

Gráleitt rökkur þrældómsins hefur leitt til óeðlilegrar sýnar á lífið. Þetta mun nú enda með stormi og átökum.

313. Engin skyggnigáfu jafnast á við þekkingu andans. Sannleikurinn getur komið í gegnum þessa þekkingu. Aðeins eftir þessari leið kemur skilningur á þörfum tímans.

Þó forspá sleppi nákvæmum smáatriðum um tíma og stað, sér þekking andans fyrir um gæði atburðar. Vegur þekkingar andans blómstrar án sjáanlegra merkja, en hún byggir á opnun taugastöðvanna.

Prestar til forna töldu þekkingu andans vera æðstu birtingarmyndina, því hana væri ekki hægt að ná með neinum líkamlegum æfingum heldur byggði á uppsöfnun fyrri lífa. Þess vegna kemur umhyggja fyrir þekkingu andans ekki fram í æfingum heldur í að bæta lífsskilyrði æðanna sem næra

taugarnar. Blóðþrýstingurinn ætti að vera í brennidepli, því þegar taugarnar gleypa útgeislun hvítu blóðkornanna bregst öfug pólun hart við.

314. Fólk mun spyrja: "Hver er meiri, Kristur eða Búdda?" Svarið: „Það er ómögulegt að mæla hina fjarlægju heima; við getum aðeins verið heilluð af ljóma þeirra.“

Geisli Krists nærir jörðina, rétt eins og regnbogi Búdda gefur til kynna staðfestingu á lögmáli lífsins.

Nýi heimurinn mun koma á fót djörfu námi og skilningi þar sem ímyndir meistaranna koma inn í daglegt líf sem vinir.

Tilskipunin sem gefin er út af meisturunum munu koma í stað ástsælla bóka. Á tímabilinu þegar verið er að afnema peninga ætti að skipta um valdi þeirra fyrir kraft andans til að hjálpa.

Það er kominn tími til að þekking byggji vísindalega brú til andans.

Í stað skammarlegs ástands sálarrannsóknir ættu að koma ályktanir sem eru óttalausar og réttlátar.

Hvernig er hægt að setjast niður með hræsnara og lygara sem eru duglegir að gæta vasa sinna?

Sjálfsfórni verður að vera augljós og laus undan ryki fordóma.

Virðingahlaðinn maður hugsar ekki um sjálfsfórni. Af hverju, það er ekki nóg pláss á brjósti hans til að sýna allar orðurnar sem fólk hefur veitt honum.

Hann veit ekki hvernig hann getur haldið uppi öllum síðum forfeðranna. En síðir binda mann í venjur. Þess vegna hvet ég þig til að horfa upp til himins eins og í fyrsta skipti.

Ég hvet þig til að horfa með hryllingi á sora borganna eins og í fyrsta sinn.

Ég hvet þig til að hugsa um Krist og Búdda eins og í fyrsta skipti.

Ég hvet þig til að líta á sjálfan þig eins og í fyrsta skipti.

Ég hvet þig til að sjá nýja heiminn fyrir þér eins og í fyrsta skipti.

Minnsta tilfinning um persónulegt eignarhald frá liðnum tíma er eins og myllusteinn um háls manns.

315. Það óvænta er systir hreyfanleika. Hreyfanleiki er systir fórnfýsinnar. Sjálfsfórni er bróðir sigursins, því í hverri fórn er sigur – sigur sem kann að vera ósýnilegur, en sá sem hefur djúpt og víðtæk áhrif.

316. Hvað er vanvirt mest af öllu? Samanburður, auðvitað!

Ég hef talað mikið um það, en Ég verð að fara aftur að þessu gamla þema. Jafnvel þeir fáu sem skynja hversu mikilvægur samanburður er, muna það aðeins við sérstakar aðstæður. Þegar einstaklingur er að drukkna minnst hann göfugustu þáttanna, en það er miklu mikilvægara að muna eftir þeim í iðu daglegs lífs. Smávægar hugsanir berast burtu af hvirfilvindi réttar dómgreindar. Gott eða slæmt, nytsamt eða skaðlegt —dómgreindin vegur það, því þar sem stór tré gnæfa, vaxa ekki runnar.

Ef við leggjum okkur fram við að breyta ys og þys í fallega fórnfýsi, breytast hnúðóttir þyrnirunnarnir strax í fallegan lund. Ef við getum flutt hugsun okkar að landamærum kraftaverka, þá munum við ekki lengur útskýra í löngu máli um gat í sóla.

Ég mæli eindregið með því að hætta slúðri. Það sparar tíma og eftir stendur aðeins einmana kaffibolli eða yfirgefið bjórglas. Stytta ætti matartíma til að varðveita mannlega eiginleika hans. Ekkert skortir jafnmikið samanburð og slúður og baktal í matmálstímum. Ekkert skortir jafnmikið samanburð og smánarrógur. Ekkert skortir samanburð eins mikið og að fresta brýnum athöfnum. Ekkert skortir samanburð eins mikið og að fá útrás fyrir gremju eins og smákaupmaður. Ekkert skortir samanburð eins mikið og að losa sig undan ábyrgð. Ekkert skortir samanburð eins mikið og að yfirgefa hugsun um fegurð. Samanburður er eins og súla sem heldur uppi heilu húsi. Miðað við alla þá alúð sem við beitum jafnvel í val á lit til að mála veggina, ætlum við þá að eyðileggja súluna? Verið meistara samanburðar.

317. Ef samanburðar er ekki gætt, tapast einurð líka. Einurð okkar nær til þess ýtrasta.

Það er ekki einbeitni sem fer fram í þægindum og við persónulegar venjur, ekki sú tegund sem beygir sig til hagsbóta fyrir líkamann. Einurð okkar er aðeins bundin af mörkum andans. Þess vegna er ómögulegt að hindra framgang viðleitni Okkar. Stríðsmennirnir og smiðirnir ganga áfram þökk sé einurð Okkar.

Ef hik verður í vegi þínum skaltu brenna brýrnar yfir. Ef níska heldur aftur af þér, hentu veskinu þínu yfir næstu á. Ef heimska hindrar, er best að gefa hestunum tauminn. Ef oflæti hamlar framförum skaltu hengja mynd af óvini þínum á milli eyrna hestsins. Aðeins fegurð getur hjálpað til við einurð. Að hugsa um veskið þitt eða óvin þinn mun þá virðast eins og duttlunga barna. Rétt eins og miðja segulsins hefur aðdráttaraflíð, þá er grundvallareiginleiki einurðar ósigrandi. Auðvitað er ósigrandi einurð sannfærandi; það er

óbreytanlegt ástand hinna sönnu leyndardóma. Líta á leyndardóm sem leiðarljósi lífsins. Þannig er einurð Okkar tengd við leiðarljós. Settu einurð í framkvæmd.

318. Einurð er það sem dregur inn og stjórnar lögmáli dulrænna þátta – lögmáli dulrænna landamæra og tímabila.

Jafnvel steinn er skorinn beint á flötum svo að innri eldur hans fær svip sinn. Leiðinni til ljóssins er einnig skipt með ákveðnum línunum. Auðvitað, frekar en skýr mörk er alltaf hægt að búa til hrúgu af brotnum steinum, en það væri ömurlegt.

Skynsamlegri leið er skipt í um það bil þúsund daga tímabil hvert. Slík þriggja ára tímabil geta verið svipuð ytra, en þau eru gjörólík hvað varðar eiginleika andlegrar vitundar. Því skarpari sem skilalínurnar eru, því stöðugri er leiðin.

Venjulega er fyrsta árið í þriggja ára tímabili undirbúningur, annað árið er virkt og það þriðja er kvíðinn, íþyngjandi þröskuldur fyrir næsta tímabil. Við skulum hefja nýtt tímabil. Það má kalla það „jarðneskt heimilisleysi“. Þú verður að varpa öllu til hliðar sem þú hefur vegið og velt fyrir þér í fortíðinni og hlaðið inn í eyðimörk takmarkalausrar einveru þar sem þrumuveður og hvirfilvindar munu vinda um þig og mynda geislandi hvelfingu.

Innan um óveðrið verða ný klæði ofin. Látum eftirfarandi tímabil heita „Ljósburðurinn“ og við skulum móta það í samræmi við það.

Með hugrekki skulum við snúa hestum okkar í átt að eyðimerkurþokunni. Það þarf að ganga í gegnum meginregluna um heimilslaust flakk. Á þúsund dögum þarf maður að geta vanist heimilisleysinu. Mikil er frelsistilfinningin þegar sandar hylja slóð manns. Þetta er leið sem allir leitendur hafa gengið. Við getum fagnað þessum áfanga, þegar landamæri landa eru þurrkuð út.

319. Um andleg morð.

Fjöldi blóðugra morða er ekki einu sinni hægt að bera saman við fjölda ósýnilegra morða. Af hatri, af fáfræði og af ótta skýtur fólk eitruðum örvum sem geta verið mjög öflugar. Ein besta vörnin felst í hugmyndinni um andlega hringinn. En bestu lausninni verður að beita samkvæmt nákvæmum leiðbeiningum.

Kraftur hringsins er svo mikill að jafnvel einhverju sem stjörnurnar segja fyrir um er hægt að breyta. Hringurinn hefur verið þekktur fyrir að breyta dauða og veikindum.

Eins og öll vel stillt hljóðfæri þarf að vernda mikilvægi hringsins vandlega. Ekki gleyma því að öll samskipti milli meðlima hringsins ættu að vera varkár. Ef meðlimum er leyft að koma með ljótar athugasemdir hver um annan, getur allt gagnlegt endað með því að vera skaðlegt.

Þegar einhver í hugsunarleysi kastar steini að bróður sínum, hver getur sagt hvar hann lendir? Oft sveigir ástand árunnar steininum og í stað þess að hitta fót annars hittir hann musterið.

Þess vegna er svo nauðsynlegt að sleppa öllum steinum úr dæminu og vernda fjársjóð hringsins af öllum mætti. Taktu eftir viðvörun Minni.

320. Um einkenni athafna.

Ef athöfn er smá þarf hún aðstoð alls kyns manngerðra hluta. En þegar athöfn verður mikil, þarf hún ekki jarðneska hluti. Það er fyrsti prófsteinn athafna.

Þegar töframaður talar um mikinn fjölda leikmuna þýðir það að aðgerð hans er í mjög smáu mæli.

Annað einkenni athafna er hreyfanleiki hennar. Sönn athöfn verður að titra af möguleikum, eins og hringiða frumefnis. Ljósberandi hugsun getur aðeins endað með flugi.

Þriðja einkenni athafna er óvæntanleikinn. Sérhver heillandi athöfn er afleiðing óvæntrar hugsunar.

Fjórða einkenni aðgerða er ólýsanleiki hennar. Þessi eiginleiki einn og sér verndar athafnir gegn eyðileggjandi árásum.

Fimmta einkenni athafnar er að vera sannfærandi. Rétt eins og sérhver elding tengir vitund okkar við alheiminn, ætti sérhver athöfn að vera jafn sláandi og sverðsleiftur.

Sjötti eiginleiki athafna er lögmæti hennar. Aðeins vitund um undirstöðu þróunar heimsins mun stuðla að óbreytanlegum athöfnum.

Sjöundi eiginleiki athafna er hreinleiki í framkvæmd. Vegna þessa hreinleika er hægt að flytja miklar byrðar án þreytu.

Líkamlegar og andlegar athafnir á að skilja jafn vel; þetta verður að endurtaka, vegna þess að eftir allt sem hefur verið sagt er athöfn hugsunarinnar en er ekki enn metin.

Sérstaklega vil ég ávarpa fólk sem trúir á efnið. Hugsun þín er mettuð af útstreymi frá taugastöðvum þínum og hvað varðar eðlisþyngd hennar er hún þyngri en margt örverulífið. Þýðir þetta ekki að hugsun þín sé efni? Í því tilviki þurfum við að mæla hugsanir okkar af mikilli nákvæmni! Við berum

ábyrgð á þessum hugsunum eins og sá sem misnotar kolsýring er sakhæfur. Það er einfaldara að hugsa frá sjónarhóli efnisins, því hvar liggja mörk þess? Þannig mun fræðsla um andann og um efni standa hlið við hlið. Það þýðir að þeir sem afneita andanum munu líka afneita efninu.

321. Um einkenni væntinga.

Mesta vonin er að heimurinn muni þróast. Venjulegar væntingar skiptast í myrkar, loðnar eða vakandi. Myrkar væntingar valda aðeins skaða í geimnum. Loðnar væntingar eru eins og rjúkandi kol. Vakandi væntingar sýna að þær eru reiðubúnar að samþykkja hið nýja hvenær sem er.

Ég hef sagt: "Vitið hvernig á að þrá." Ég mun líka segja: "Vitið hvernig á að vænta." Vertu fær um að hreinsa eiginleika væntinga. Berðu eftirvæntinguna í gegnum storminn eins og óslökkvandi kyndill.

Innra einkenni væntinga er hæfni hennar til að vaxa og eflast. Við hvað gæti maður tengt þennan eiginleika ef ekki við þróun heimsins? Slík eftirvænting ætti að gegnumsýra allt líf okkar og fylla verk okkar skjálfta athafna, því í þessu sambandi er það besta og fegursta.

Þegar þú kemur inn í hús fullt af taugaóstyrku fólki skaltu segja þeim:

"Hlakkið til þróunar heimsins!"

322. Fólk mun spyrja: "Hvernig geturðu vísað til skapara sem þú þekkir ekki einu sinni?"

Svarið: „Þökk sé sögu og vísinda, við þekkjum hina miklu fræðara sem hafa mótað gæði vitundar okkar.“

„Með því að viðurkenna áhrif hugmyndafræði meistara þinna, ertu þá ekki að takmarka frelsi þitt?“

Svar: „Frelsið er ótrúlegt. Ef frelsi er til staðar, þá er ekkert sem getur takmarkað það.“ Líkaminn er kannski í fjötrum en ekkert getur dregið úr vitundinni nema ljótleiki. Þegar við snertum hæðir frelsisins verðum við að verja okkur fyrir ljótleikanum. Ef við viljum upphefja efnið þurfum við að hugsa skynsamlega um fegurðina.

Í fegurðinni mun óendanleikinn birtast. Fegurðin er í uppljómun leitenda sem leita fræðslu andans. Í fegurðinni erum við ekki hrædd við að sýna sannindi frelsisins. Í fegurðinni kveikjum við ljómann í hverjum vatnsdropa. Í fegurðinni umbreytum við efni í regnboga.

Það er enginn ljótleiki til sem verður ekki gleypur í geislum regnbogans, regnboginn myndast í niðurbroti efnisins. Það eru engir fjötrar sem munu ekki brotna niður í frelsi fegurðar.

Hvernig getum við fundið orð til að ræða alheiminn? Hvernig eigum við að tala um þróun formanna? Hvernig eigum við að hækka vitundina á það stig að hún rannsakar grundvallaratriðin? Hvernig á að koma mannkyninu á þann stað að það þekkir heiminn vísindalega?

Sérhver vitneskja er fædd í fegurð.

Lærðu hvernig á að hugsa uppljómandi og ekkert ógnvekjandi mun snerta þig. Mundu að við höfum engin bönn.

323. Sagt er, að lastmæli gegn andanum sé verst af öllu — af því að sá, sem mælir gegn andanum, sýnir sig fáfróðan!

Talað hefur verið um dýrlinga, en á hvern er hægt að heimfæra þetta enn óútskýrða hugtak?

Þeir sem vinna kraftaverk verða lærðir töframenn. Þeir sem lifa hreinu lífi verða praktískt fólk.

Aðeins þeir sem hafa meðvitað afsalað sér hinu persónulega og lagt vitund sína í hugmyndina um þróun heimsins, geta, að okkar skilningi, verið kallaðir fórnfúsir.

Það er nauðsynlegt að þetta ferli sé framkvæmt meðvitað, ekki skapað af tilviljunarkenndum aðstæðum.

Það er ómögulegt að innræta nýja trú með valdi; það myndi bara leiða af sér hræðilega helgisþjöllun.

Leið sem afsalar sér ljótleika lífsins mun kalla andann til sannanlegrar leitar. Þá mun hið augljósu tengsl milli heimanna knýja fólk til að íhuga það vísindalega.

Þessi ólýsanlega hugsun er uppspretta andlegs aga. Laus við persónuþætti mun þessi leit vekja viðbragð til athafna og þetta er það sem er kallað fórnfýsi.

Almennt séð er betra að skipta út orðinu "dýrlingur" fyrir alveg ákveðið hugtak, fórnfýsi.

Fórnfýsi mun ekki hætta að birtast í lífinu, svo án helgidóma eða hræsni munum við geta ákvarðað augljósar birtingarmyndir þess.

Fórnfýsi lífsins verður að skapa með manna höndum.

324. Spámaður er manneskja sem býr yfir andlegri framsýni. Mundu að það er nærsýni og fjarsýni á líkamlega sviðinu og það verður auðvelt að skilja eiginleika andlegrar fjarsýni.

Það væri alger fáfræði að afneita spádómum.

Það væri algjörlega heimskulegt að skamma spámennina.

Ef við rannsökum spádómanna sem fyrir tilviljun hafa varðveist, skoðum þá með hlutlausu, vísindalegu auga, hvað sjáum við? Við finnum fólk sem, án tillits til persónulegs hagnaðar eða taps, sá blik af komandi síðu sögunnar, var brugðið og varaði fólkið við.

Meðal þess sem kallast spádómar finnur maður ekki eigingjarnar fyrirætlanir, maður finnur ekki glæpsamlega eiginhagsmuni, maður finnur ekki róg.

Táknin á myndunum sem sjást má rekja til litanna í fjarlægum speglunum.

Hvenær munu fræðimenn finna tíma til að gera vísindalegar rannsóknir á spádómum og draga sögulegan samanburð? Það væri dásamleg bók fyrir ungan fræðimann að skrifa!

Já, vinir, það er kominn tími til að læra að nálgast augljósar birtingarmyndir frá menningarlegu sjónarhorni. Annars verða framtíðin þér jafn framandi og rafeindir fyrir ungbörn í vöggum.

Glæsilegir búningar þínir og klæði leyndu ekki barnskap þínu.

Horfðu í kringum þig og spurðu hver veitti þér stöðu þína og titla.

Sannarlega, þú yrðir skelfingu lostinn að sjá afkomendur ánægju þinnar.

Þessir dvergar eiginhagsmuna reyndu að myrkva risa almannahæilla.

Úr öllum verðlaunum þínum og orðuveitingum er ekki hægt að vefa sokkaband heldur tjóður fyrir húsdýr – og þar situr þú, bundinn við tjóðrið þitt! Útgeislun nýja heimsins smýgur ekki inn í holuna þína! Svo láttu hvirfilbyl sópa burt öllu sem felur döguna.

Það er ekkert fegurra en sólarupprásin og sólin kemur upp í austri!

325. Getur það verið svona erfitt fyrir þig að skilja hvað stjörnuspeki þýðir?

Ef þig skortir nægilega þekkingu, legg Ég til að þú gerir tilraun.

Þú þarft að taka fjórar lífverur: plöntu, fisk, fugl og dýr — segjum lilju, karpa, dúfu og hund. Safnaðu sjö af hverri tegund og settu upp algjörlega sólarlaust svæði fyrir hvern hóp sem er mettað rafljósi af ákveðnum lit. Glerið sem þú notar fyrir hvert svæði ætti að vera eins nálægt litum regnbogans og hægt er. Á kvöldin ættirðu bara að minnka ljósmagnið. Fylgstu með sýnunum í um það bil fjóra mánuði.

Í lok þessa tímabils mun jafnvel blindur maður skilja muninn á niðurstöðunum. Þetta þrátt fyrir að meginþáttur stjörnugeislans, efnasamsetning hans, sé fjarverandi í tilrauninni, þá er ómögulegt annað en að skilja mikilvægi líkamlegra áhrifa sem pláneturnar hafa. Augum og væntingum mannkyns þarf að beina til fjarlægra heima. Þess vegna ætti að rannsaka allt sem snertir þetta efni án fordóma. Ef þetta krefst nákvæmrar þekkingar er stjörnufræði einmitt það sem þarf.

326. Maður getur gefið út tilskipanir, gefið loforð og slegið hjörtu skelfingu, en aðeins skilningur kemur fólki af stað. Hvað gæti komið í stað vitundar um að hugmynd eigi við?

Fólk mun segja: „Hversu fallett! Hversu öflugt! Hversu háleitt!“ En allir þessir útúrskráningar eru eins og svipir – þeir hverfa jafn skjótt og þeir birtast. Hreinar en yfirborðskenndar hugsanir eru eins og glitrandi rykkorn; fyrsti vindsveipur ber þau í burt. Verðmæti slíkra agna er lítið.

Við kunnum að meta hugsun sem hefur vakið ákvörðun. Ákvörðunin er metin í samræmi við gildi hennar. Nothæfi er metið af þekkingu andans og þá fær maður athöfn sem er tilefni til að gleðjast. Sá sem fagnar trúir líka. Jafnvel trú verður að vera á rökum reist – þannig getur fræðslan lifað.

Við reiknum vandlega út og sækjum með harðri hendi.

Ef fólk sakar þig um að vera sparsamur skaltu ekki hafna því sem það segir, því að nægjusemi er andstæða brjálæðis og brjálæði andstæða þekkingu á andanum.

Hvaða hugsunarhring sem við skipum okkur sjálf í, snúum við óhjákvæmilega aftur til hinnar miklu þekkingu andans.

Ég skil ekki, ég veit! Engin hjátrú, heldur óbreytanleika. Þegar við snertum hið óbreytanlega er eins og við höfum snert sjálfan segul plánetunnar. Það er þá sem við stöndum staðföst.

327. Forðastu einsleitni, bæði á stöðum og í starfi. Einsleitni er það sem fylgir mestu villunni, hugmyndinni um eignarhald.

Þræll eigna missir fyrst og fremst hreyfanleika andans. Þræll af því tagi hættir að skilja að hver vinnudagur ætti að vera litaður sérstökum eiginleikum andans. Hann getur ekki skipt um stað, því andi hans er fastur í jarðnesku heimili.

Spyrðu sjálfan þig: Er auðvelt fyrir þig að flytja á annan stað? Er auðvelt fyrir þig að breyta eðli vinnu þinnar? Ef það er, þýðir það að þú getur skilið gildi almannaheilla.

Ef hvert ferðalag hvetur þig til að skrifa erfðaskrá og breyting í starfi gerir þig vansælan, þýðir það að þú þarft lækningu. Ávísa ætti í hættulegar ferðir og breytingar á starfi sem krefjast þess að vinna mjög fjölbreytt verkefni. Þetta mun þróa hugrekki og útsjónarsemi sem þarf til að takast á við aðalorsök vandans – óttann.

Ástæða eignartilfinningar er líka ótti, þörfin fyrir að finnast vera fest við jörðina að minnsta kosti af einhverju. Eins og einhver subbulegur kofi gæti virkað sem fullnægjandi akkeri fyrir andann! Eins og þyrping persónulegra eigna gæti verndað mann fyrir eldingum! Reglulega hafa skaðleg leiktæki eignarhalds verið tekin frá mannkyninu; en enn og aftur óttinn, faðir lyginar sem spinnur vef sinn og enn og aftur og ímyndaðar áhyggjur taka við. Þess vegna munum við eyða óttanum. Með því hverfur eignarhald og leiðindi. Mikil og ný heilsa er í fjölbreytileika á stöðum og fjölbreytileika í starfi!

328. Nirvana er eiginleiki sem nær yfir allar athafnir – mettun á getu til að umfaðma. Sönn þekking streymir í gegnum titring uppljómunar. Tungumál bjóða ekki upp á frekari skilgreiningu á þessu ferli. Rólyndi er aðeins ytra merki Nirvana, því það tjáir ekki kjarna þess.

Búdda talaði um ró, en aðeins ytraborð þess var skilið af áheyrendum hans. Þegar öllu er á botninn hvolft voru áheyrendur hans menn og róleg hvíld var það sem þeim fannst gott. Fólk skilur sjaldan athöfn sem eitthvað verðugt. Þér finnst gaman að smíða hluti á vísindalegan hátt, og það gerum við líka. Ef þú hefur heyrt um kenninguna um spíralhringa, kenninguna um bylgjur, kenninguna um segulmagn, aðdráttarafl og fráhrindingu, þá skilurðu örugglega að á jörðinni eru staðir sem hafa margskonar þýðingu. Jafnvel þrjóskt fólk hefur hugleitt undarleg örlög margra borga. Blanda eðlisfræðings, stjörnufræðings, líffræðings og stjörnufræðings myndi skila bestu lausninni á þessari þraut án þess að grípa til dulspeki. Það ætti að skipuleggja byggingu stórborga mjög vandlega. Minnsti þátturinn sem skiptir máli er pólitík samtímans, því undirliggjandi hugtak hennar skortir bæði vísindalegan grunn og fegurð.

Þegar þú hefur í huga kröfur framtíðarborgar skaltu ekki pakka því inn í að því er virðist víðtæku hugtaki; oft eru lítil smáatriði afhjúpanði.

Einnig, þegar þú velur samstarfsfélaga skaltu fylgjast með smáatriðum þegar þeir framkvæma litlar athafnir.

Eftir að hafa metið kjarna manneskju í gegnum sjáöldur augans, bætum Við mynd Okkar af persónu hans með því að fylgjast með venjunum sem koma fram í litlu athöfnum hans. Leggið minnstu þýðingu við orð, því þau renna eins og vatn. Litlu athafnirnar sem allt líf einstaklings er mettað af eru bestu merki um eðli hans; stóru athafnirnar vaxa upp frá þeim. Við leggjum ekki mikið upp úr óviljandi hreystiverkum. Maður getur sýnt hugrekki af ótta. Meðvitaðar athafnir eru það sem er nauðsynlegt, því þær einar leiða til Nirvana.

329. Við skulum ímynda okkur mann sem er upptekinn af þeirri hugsun að sitthvort auga hans sé ólíkt. Auðvitað hefði hann rétt fyrir sér, en einmitt með þessu mun hann eyðileggja sjónina. Samhæfing viðbragða er ekki auðveld, en það er það eina sem tryggir að líkaminn virki. Munurinn á augum er það sem gefur yfirsýn.

Á sama hátt geta tvenn sannindi vaxið saman í heilbrigðri lífveru. Maður sem er niðursokkinn í að hugsa um bilið milli ólíkra sanninda er eins og maður sem festir sig við muninn á augum sínum; sjón hans missir yfirsýn.

330. Fyrir utan gluggann heyrðist kall. Einn starfsmaður sagði: „Ekki trufla mig, ég er upptekinn! Annar lofaði að koma en gleymdi því. Þriðji kom eftir vinnu en engin var það. Sá fjórði tók að titra þegar hann heyrði kallið, setti frá sér verkfærin og fór strax út: „Hér er ég! Þetta er kallað næmni. Aðeins þessi skjálftanæmni, ljós í meðvitund dag og nótt, leiðir til þekkingar á andanum. Handan skynseminnar opnast hliðin með titringi sem heyrir jafnvel með mannlegri heyrn.

Ef þú ert fær um að forðast að kæfa þessa skjálftanæmni, er það gott fyrir þig!

331. Prófaðu að spyrja tónskáld hvort honum líki við samhljóma kóra og sínfóníur, og hann mun segja þér að spurningin þín sé ekki skynsamleg vegna þess að það er ekkert til sem heitir samhljóma sínfónía. Til að fá nýjan tón er tónskáld tilbúið að kynna algjörlega óvænt hljóðfæri.

Sama meginregla gildir um myndun hóps; ekki vera hissa á þeim fjölbreytileika sem meðlimir þess mynda. Ekki við fæðingu, né venjum, né mistökum eru þeir tengdir, heldur með andanum. Þeir eru sameinaðir í kór af

anda sem er óþekktanlegur, ósýnilegur og óheyrilegur. Þess vegna skaltu ekki gagnrýna neinn fyrir tónhljóð raddarinnar, því eiginleikinn er það sem skiptir máli.

Það er ánægjulegt að átta sig á því að alltaf er hægt að bæta eiginleika svo lengi sem agi andans ræður.

332. Svik, rógur og móðgun eru gagnrýnd í trúarbrögðum og lögum; en ekki er skýrt hvers vegna þessar athafnir eru í meginatriðum skaðlegar til að þær séu bannaðar. En hvers kyns bann er afstætt og ósannfærandi. Til að skýra harm eða hag af athöfn, þarftu að komast að kjarnanum.

Skaðinn af svikum, rógburði og móðgun má sýna með venjulegu dæmi.

Skaðinn verður auðvitað ekki þess sem var svikinn, heldur svikarans.

Lína skiptir öllum heiminum milli persónulegrar velferðar og almannaheilla.

Ef við störfum með einlægum fyrirætlunum á sviði almannaheilla, er heill fjársjóður kosmískrar uppsöfnunar til staðar til að styðja okkur. Þessi kaleikur bestu afrekanna byrjar að virka undir ósýnilegum geisla.

Ímyndaðu þér að það sé kerti fullt af illsku sem reynir að skaða þig. Þú hefur enn ekki gripið til neinna varnarráðstafana, en þegar er öflugur kyndill að nálgast að baki þér. Prófaðu að bregðast við þessu og þú munt sjá hvernig kertaloginn minnkar, flöktir og deyr út. Það er ekki refsing heldur afleiðing af náttúrulögmálum.

Fólk svíkur, rægir og móðgar þá sem bera almannaheill í brjósti, en örlög þessara brennandi loga eru ekki öfundsverð. Þess vegna eru svik, rógur og móðgun ekki heppileg.

Þess vegna skaltu ekki hugsa um hefnd. Fornmenn tjáðu það á myndrænan hátt: „Mín er hefnd og endurgjald,“ segir Drottinn. Er líf svikara auðvelt?

Á sama hátt hafa trúarbrögð og lög talað gegn þjófnaði og þetta hljómar líka eins og bann; en það ætti að sýna fram á að hugmyndin um þjófnað sé skaðleg vegna þess að það styrkir tilfinningu um persónulegt eignarhald. Þjófnaður skaðar þróun heimsins og örlög þeirra sem skaða alhliða þróun eru ekki öfundsverð. Þeir senda sjálfan sig langa leið til baka.

Það er ekki mikilvægt að einhver hlutur skipti um hendur; það sem skiptir máli er að tveir einstaklingar munu þjást af bráðri tilfinningu um eignarhald.

Lögin um þjófnað eru ófullnægjandi, vegna þess að ekki er hægt að koma í veg fyrir helsta þjófnaðinn, þekkingu og skapandi hugmyndir.

Þjófnaður verður upprættur þegar einkaeign hættir að vera til.

333. Skortur á hófsemi er mjög fordæmdur í trúarbrögðum og lögum, en aftur án skýringa. Hagkvæmni hófsemi í mat og tali má sjá á nokkrum mánuðum. Auðvitað, eins og venjulega, erum Við á móti ofstæki og pyntingum; líkaminn veit hversu mikið eldsneyti hann þarf. Nauðsynlegt er að tala nánar um kynferðislega hófsemi; of mikið pláss hefur verið gefið þessu vandamáli í samtímanum.

Hinir mjög fornu leyndardómar sögðu: „Lingam er viskuker,“ en með tímanum afbakaðist þessi þekking í viðbjóðslegan karlkynfæra átrúnað og trúarbrögð fóru að banna eitthvað án þess að vita nákvæmlega hvers vegna. Þar sem það hefði einfaldlega átt að koma fram að getnaður er svo dásamlegur að það er ekki hægt að tala í kringum hann með venjulegum klisjum.

Það er hægt að vega og greina niður í minnstu agnir, en samt er eftir efni sem ekki er hægt að skynja eða fordæma, efni eins óbætanlegt og lífskraftur fræsins. Þegar tíminn kemur, munum Við beina athyglinni að ákveðnum eiginleikum þessa efnis, sem hægt er að sjá; en í bili ættum að vera sammála um að slíkt óvenjulegt efni verður að vera mjög dýrmætt og að hafa ákveðna mikilvæga eiginleika. Jafnvel heimskingi mun skilja það. Bestu sönnunargögnin koma auðvitað af reynslunni. Ef við berum saman tvo einstaklinga, þar sem annar eyðir lífsnauðsynlegu efninu á meðan hinn varðveitir það meðvitað, þá verðum við undrandi á því hversu miklu næmari andlegt tæki hins síðarnefnda hefur. Gæði verka hans verða allt önnur og verkefnum hans og hugmyndum fjölgar. Miðstöðvar sólarfléttunnar og heilans kvikna sem sagt af ósýnilegum eldi. Þess vegna þýðir hófsemi ekki sjúkleg afsal heldur skynsamlegar athafnir.

Að gefa líf þýðir ekki að varpa öllu framboði sínu af lífsnauðsynlegum efnium. Ef fólk myndi á fyrsta stigi að minnsta kosti muna eftir gildi lífsnauðsynlega efnisins, myndi það eitt og sér draga verulega úr þörfinni á bönnum. Bann verður að hrekja; það er lögmál viðleitninnar. En eitthvað sem hefur óbætanlegt gildi verður að vernda – þetta er náttúruverndarlögmál. Við skulum líta á hlutina með sannari hætti: Allt óbætanlegt verður fyrst í röðinni fyrir náttúruvernd.

Gætum við virkilega bara kastað fjársjóðnum út í geiminn? Auðvitað festist þetta afl svo erfiðlega við frumefnin sem það hefur verið unnið úr og í stað samvinnu við þróunarkenninguna fær maður rusl sem þarf að endurvinna. Þess vegna skulum við sjá fyrir okkur að hófsemi eru vængir.

334. Tvær vísbendingar um að fræðsla sé ósvikin eru: Í fyrsta lagi felur hún í sér leit að almannaheill; og í öðru lagi felur hún sér allar fyrri kenningar sem eru í samræmi við fyrstu vísbendinguna. Þú ættir að hafa í huga að í upprunalegri mynd felur fræðsla ekki í sér afneitanir. En í stað þess að fylgja hinu góða, byrja hjátrúarfullir að girða fræðsluna af með afneitunum. Eyðileggjandi formúla rís upp: „Trúarjátningin okkar er sú besta,“ eða „Við ein erum hinir trúuðu; allir aðrir eru vantrúaðir.“ Þaðan er eitt skref til krossferðanna, til rannsóknarréttarins og til blóðúthellinga í nafni þeirra sem fordæmdu víg. Engin iðja er skaðlegri en sú að þröngva trú sinni upp á annað fólk.

Hver sá sem vill fylgja Okkur verður fyrst og fremst að gleyma afneituninni og halda frjáls endurnýjuðu lífi, án þess að þvinga aðra. Fólk laðast að fegurð og upplýsandi þekkingu. Aðeins fræðsla sem nær yfir vonir fólksins, sem lætur lífið blómstra, sem framkvæmir, getur hjálpað sannri þróun að þroskast. Vissulega er lífið ekki markaðstorg þar sem hægt er að gera góð kaup til að komast inn í himnaríki. Vissulega er lífið ekki gröf þar sem maður skelfur fyrir réttlæti óþekktis dómara!

Fræðimenn hafa komið með það sem er, að þeirra mati, snjöll huggun: „Maðurinn byrjar að deyja frá því augnabliki sem hann fæðist. Þvílík mögur sjúkleg þægindi! En Við segjum að maðurinn sé að eilífu að fæðast, sérstaklega á augnabliki svokallaðs dauða.

Þjónar brenglaðra trúarbragða hvetja sveitir sínar til að kaupa lóðir í kirkjugarðinum þar sem búið er að koma því á framfæri að þeir liggi með meiri yfirburðum og heiðri en aðrir sem fátækir eru, eiga ekki skilið langar bænir. Reykelsi fyrir fátæka verður svikin og sálmarnir fyrir þá verða illa sungnir.

Að lokum hlýtur maður að spyrja hvaða ósvikna fræðsla hefur arfleitt mannkyninu að þessum voðaverkum? Sannarlega höfum við fengið nóg af gröfum, kirkjugörðum og hótunum!

Maður getur séð hversu skýrt fræðararnir hafa litið á umskiptin til framtíðarbirtinga og hversu litlar áhyggjur þeir höfðu af lóð í einhverjum kirkjugarði.

Viðhorfið til dauðans er mjög mikilvægt tákni um eðli fræðslunnar, því það felur í sér skilning á endurfæðingu.

Ég hvet þig til að nálgast endurfæðinguna frá strangvísindalegu sjónarhorni.

Ef þú ert fær um að setja fram aðra uppbyggingu alheimsins, munum Við veita þér prófessorsstöðu í guðfræði og lofa þér fyrsta flokks jarðarför; því að í augum hinna upplýstu muntu nánast hafa ákveðið að deyja.

Lestu með athygli skrif fræðaranna sem gefin hafa verið út og þú munt vera undrandi hvernig þeir hafa á öllum tímum talað í einni röddu um umskipti lífsins.

Leið ljóssins mun birtast þegar þú þorir að skoða hlutina vísindalega og án fordóma.

Djarfir leitendur eru með okkur. Gleðjumst við áræðið!

335. Athafnir andans er óútreiknanlegar hraðar. Og þar sem hugsunin er viðbragð andans, er hreyfing hugsunarinnar ótrúlega hröð.

Aðeins eftir að hafa stigið mörg skref á hægum mælikvarða hraðast útreikningar á ljóshraða.

Ef þýðing andans er mikil, hversu mikils virði er þá barn andans — hugsun? Hið djúpa mikilvægi hugsunar er jafnvel sýnt með einföldu tæki til að rannsaka litróf árunnar. Ára breytir um lit, ekki aðeins frá meðvituðum skynjuðum hugsunum heldur einnig, að sama skapi, frá neistum í lóni andans sem flökta um án þess að ná til skynsemi eða minnis.

Alls staðar er sagt að hugsun og athöfn hafi líka þýðingu. Þetta er auðvelt að sýna fram á. Berðu saman hvernig hugsun um morð hefur áhrif á litróf árunnar og hvernig raunverulegt morð gerir það – niðurstöðurnar verða þær sömu. Það er erfitt fyrir fólk að átta sig á því að hugsunin hafi sömu áhrif og verkið. En hver sem vill taka þátt í þróun heimsins verður að skilja mikilvægi hugsunar.

Vegna þess að hugsunum er breytt í líkamlega liti eru áhrif þeirra í fjarlægð alveg jafn augljós og geislun ljósbylgna. Maður ætti að nálgast fræðsluna um hugsunarkraft frá vísindalegu sjónarhorni. Það er rangt að halda að það eigi aðeins við um einstaka einstaklinga, því þessi lögmál eru algild.

Meginniðurstaðan af viðurkenningu þess verður skilningur á því að lygi og hræsni verða augljós og umhyggja við sína nánustu er nauðsynleg.

Fordómalausir fræðimenn vita að öll áran getur verið litast af einni hverfulli hugsun. Það gæti virst sem hugsunin sé algerlega leynd, en hún gefur tilefni til líkamlegs litar sem hægt er að staðfesta vísindalega.

Tæki sem mæla áruna mun veita nægar sannanir fyrir fáfróða.

Við verðum að takast á við siðmenntaða fáfræðsluna eins og þegar við eigum við börn. Brenndir fingur kennir þeim hvernig á að höndla eld. Við tölum um

fordóma, en ekki allir háttsettir embættismenn vita hvað villimennskufordómar eru. Við skulum ganga áfram til gleði!

336. Fólk segir að vinna geti verið þreytandi og jafnvel skaðleg heilsu manns. Það er að minnsta kosti það sem latir, staðnir menn segja.

Skiljið: Vinnan sjálf getur ekki verið þreytandi þegar henni er rétt dreift. Þú þarft bara að skilja hvernig á að skipta almennilega milli starfandi taugahópa, og þá getur engin þreyta gripið um sig. Ekki reyna að finna hvíld í iðjuleysinu, því það er ekkert annað en örvera þreytu. Vöðvarnir geta verkjað eftir að hafa verið spenntir, en það er þegar þú sekkur í iðjuleysi sem þú finnur virkilega fyrir sársauka. Á hinn bóginn, með því að kalla andstæðar miðstöðvar til starfa geturðu alveg forðast viðbragð fyrri spennu. Auðvitað gerir það ráð fyrir mikilli hreyfigetu, sem þróast af meðvitaðri reynslu. Þegar læknir ávísar fjölbreyttri meðferð finnur sjúklingurinn tíma og ráð til að framkvæma hana. Á sama hátt geturðu fundið skynsamlega leið til að skipta um vinnulag. Þetta á við um hvers kyns vinnu.

Það er sorglegt að mæta hreyfingarleysi hugans sem hindrar starf hærrí stöðvanna.

Hafðu í huga að forðast ætti ákveðnar líkamlegar stöður, eða að minnsta kosti að skipta um við aðrar. Að beygja sig niður úr standandi stöðu truflar sólarplexusinn. Að kasta höfðinu afturábak hindrar heilastöðvarnar. Að teygja hendur sínar fram íþyngir miðju ósæðarinnar. Að liggja á bakinu hindrar miðju kundalini, þó það vekir hana. Skýr hugsun getur myndast samstundis þegar stöðu eldingarinnar er breytt. Reyndu að snúa þér í átt að ljósinu eða í burtu frá því og þú munt örugglega finna áhrifin.

Fyrst af öllu hafðu í huga að sérhver staða hefur sína sérstaka kosti; en ef þú breytist í veðurhana sem sveiflast með hverjum vindi, raskast reglusemi uppistöðunnar.

337. Árangur mun ekki yfirgefa þá sem leitast áfram, því að erfitt er að slá ör á flugi. Tími hinna ætluðu nálgast svo hratt, en í miðri hreyfingu þarftu að greina liðinn dagur frá þeim sem er framundan.

Þjóðir hafa risið upp í uppreisn og konungar horfið – er þetta bara tilviljun? Aðeins blindir taka ekki eftir hreyfingu þróunarinnar. Sérhvert ungt hjarta titrar af tilfinningu fyrir nýju formunum. Á þessum augnablikum er hvert nýtt form, þótt ófullkomið sé, verðmætara en hið gamla, vel fagað.

Til að geta kallað þig sólbera þarftu að gleyma myrkrinu.

Hvernig getur maður ekki stutt þá sem keppa til sólarinnar? Það er auðveldara að útskýra merkingu sólarprana fyrir þeim. Sólargeislinn mun lýsa upp nýtt djúp fyrir þeim – allt sem þeir þurfa að gera er að samþykkja það. Sérhverjum sem kvaddur til er boðinn allur kaleikurinn. Ef hann samþykkir ekki sendiboðann fær hann aðeins hluta af því sem honum var ætlað. Ef hann getur ekki tekið við þessum hluta mun hann fá enn minna brot. Þannig mælir hver úthlutun sína.

Við þá sem velja brot þarf að segja: „Þú sem minnkar sjálfan þig, það er af vanabundnu hugsunarleysi sem þú hefur rekið sjálfan þig úr garðinum! Sjáðu hversu auðvelt það hefði verið að þiggja boðbera kaleiksins. Þú hefðir getað sameinast honum og gróðursett unglöntu af miklu frelsi. Hversu sárt það er núna að skyggjast í augu vegfarenda og leita að þeim sem bankaði að dyrum þínum. Það sem er auðvelt í dag er óaðgengilegt á morgun. Gyrtu þig því með allri árvekni.“

Maður getur endurtekið tilskipun, en það er ómögulegt að opna augu einhvers með valdi. Láttu þann svefnþrungna sofa áfram!

En getur einhver sofið á meðan himinninn logar og öll jörðin skelfur?

338. Við skulum rifja upp nokkra hegðun sem hefur verið endurtekin margsinnis í ýmsum lífum. Fólk hefur beðið í tíu ár eftir sendiboðanum og lokað síðan dyrunum daginn áður en hann kom. Eða völdu bara brot og ímynduðu sér að allt væri leyfilegt, allt þolað. Eða þegar þeir völdu brot, féllu þeir í sælu aðgerðarleysis og undruðust þegar pínulítill hlutur þeirra fór til spillis. Eða þegar þeir völdu brot, ákváðu þeir að halda sig við gömlu venjur sínar – eins og þú gætir lagt hluta af góðgæti á annað brjóstið og alið upp kakkalakka sem gæludýr á hinu. Eða þegar þeir völdu brot, ákváðu þeir að hoppa úr lestinni í eina mínútu, og gleymdu því að það að stökkva af einhverju á hreyfingu færir mann aftur á skaðsama leið. Eða þegar þeir völdu brot, hugsuðu þeir að baktala bróður, og gleymdu því að rógurinn myndi slá þá sársaukafullt til baka framan í þá.

Þú munt spyrja: „Hvernig getur maður hagað sér á þann hátt að forðast að menga þann hluta sem valinn er? Ég get gefið þér þetta ráð: Í staðinn fyrir brot skaltu samþykkja allan kaleik almannaheilla. Þetta mun þjóna þér til að vernda þig fyrir öllum óhreinindum. Í stað þess að hika skaltu ákveða að gera tilraun, að samþykkja sjö ár áætlun til almannaheilla. Ef það kemur í ljós að Ég hef gefið þér léleg ráð geturðu alltaf farið aftur að rækta kakkalakkana þína.“

Við þá, sem finnst kaleikur almannaheilla þungur, vil Ég segja: Fræðslan er hvorki sedrusviðarhmeta hjúpuð sykri né litill silfurgripur. Fræðslan er öflugt silfurgrýti, ætlað og varðveitt. Fræðslan er græðandi trjákvöða, opinberuð og einbeitt.

Ég skal segja þeim óvissu: Passaðu þig bara að verða ekki svikari, því skelfileg örlög bíða jafnvel lítills svikara!

Ég skal segja við þann vinnusama: Það er mikill kostur að laða að jafnvel lítinn kraft, en að laða að mikið afl er lýsandi afrek. Sannarlega, fyrir vinnusaman verkamann er kaleikur almannaheilla ekki þungur!

Þegar þú ert að leita að vinnufélaga skaltu ekki ruglast. Vinnandi hendur geta dulbúið sendiboðann; Útlit hans gæti verið vegna fjallasnjósins. Sendiboði sannleikans mun ekki fara hrópandi á markaðinn.

Svo hafðu öll þessi einkenni í huga – tíminn er í nánd!

339. Nú þegar þú hefur skilið eiginleika sendiboða, skulum við fara yfir eiginleika vinnufélagana. Þeir eru lausir við fordóma, hreyfanlegir í verki, ungir í anda og óhræddir við hyldýpið. Og við skulum ekki gleyma nafnlausum og munaðarlausum.

Næst skulum við ræða eiginleika leiðarinnar sem liggur til okkar. Í fyrsta lagi, samþykkir þú örugglega tilvist meistaranna?

Þegar þú lest um fund risaeðlueggja, þá átt þú ekki í neinum vandræðum með að samþykkja þessar upplýsingar. Á svipaðan hátt tekur þú við upplýsingum um fund nýrrar prímatategundar, um mikilvæga getu fræanna sem finnast í grafhýsi pýramídanna, um óþekktan málm eða um nýjan ættbálk sem samanstendur af afkomendum sumra skipstjórnarmanna á eyjunum. Þú hefur litla mótstöðu við að samþykkja þessa upplýsingahraðlest sem liggja utan hversdagslegrar reynslu þinnar.

Hvers vegna ætti þá að vera erfitt að sætta sig við að hópur sem hefur aflað sér þekkingar með þrálátri vinnu gæti sameinast í nafni almannaheilla?

Reynsluþekking hefur hjálpað til við að finna viðeigandi stað þar sem orkustraumar gera Okkur auðveldara að eiga samskipti í ýmsar áttir.

Þú hlýtur að hafa heyrt um frásagnir ferðalanga sem segja frá því hvernig þeir fundu óþekkta jóga sem búa í hellum. Taktu þessa staðreynd og færðu hana í átt til þess sem felur í sér víðtæka, hagnýta þekkingu og þú munt auðveldlega fá tilfinningu fyrir því hvernig hópur fræðara gæti verið.

Hvernig geturðu þá fundið leiðina að rannsóknarstofunum Okkar? Enginn kemur án þess að vera kallaður. Enginn kemst í gegn án leiðsögumanns!

Jafnframt þarf umsækjandinn ódrepanði persónulega viðleitni og vilja til að mæta erfiðleikum á leiðinni.

Venjan segir til um að sá sem er á leiðinni þurfi að fara einn ákveðinn hluta leiðarinnar. Rétt fyrir komu hætta jafnvel þeir sem hafa verið í beinum samskiptum við Okkur að skynja boðskap Okkar – allt verður að halda áfram af mannlegri viðleitni.

Án djúpstæðar ástæður fyrir undantekningu, falla þeir sem koma einir í tvo hópa: þá sem eru í persónulegri leit og þeir sem hafa verið kallaðir til að sinna verkefni.

Nema það séu sérstakar vísbendingar mun enginn kannast við þá sem hafa verið með Okkur.

Rétt eins og boðberi Okkar hrópar ekki á markaðnum, vita þeir sem hafa verið með Okkur hvernig á að standa vörð um almannaheill.

Helsta einkenni ákalls Okkar er upplifunin af því að vera borinn ómótstæðilega áfram, eins og hann sé borinn á vængjum. Þannig ættir þú að samþykkja samfélag Okkar þekkingar og fegurðar. Vertu viss um að fólk mun leita í hverju gili, en óboðinn gestur finnur ekki leiðina.

Við höfum margoft heimsótt borgir þínar, svo enginn getur sagt að Við séum aðskilin heiminum. Þið staðsetjið stjórnuathugastöðvar utan borganna og passið upp á að skilja vísindamenn ykkar eftir í ró og næði. Svo samþykkið því ástæður Okkar og kveinið ekki um skort á ákveðinni staðsetningu.

Munið þá sem vinna fyrir almannaheill!

340. Þú munt örugglega hitta ákveðna manngerð sem æsir sig við það eitt að minnst er á meistarana. Slíkir menn eru reiðubúnir að treysta hvers kyns blygðunarlausu verðbréfabraski, þeir eru tilbúnir að trúá á hvaða svindl sem er, en fyrir þá er hugmyndin um almannaheill ótæk. Horfðu í augun á slíku fólki og þú munt finna eirðarlausan skuggann. Þeir munu ekki þola augnaráð þitt lengi. Þetta fólk er í leynd dugpas, skuggaliðar. Oft eru þeir hættulegri en samstarfsmenn þeirra sem stunda svartagaldur opinberlega.

Ef þeim eru sendir peningar munu þeir innkalla einhvern skuldara sem ekki er til. Ef þeim er bjargað frá glötun munu þeir skrifa þakkarbréf til lögreglunnar. Ef þú færðir þetta fólk, að því er virðist vel meinandi, nærri aðseturs Okkar, mun það lýsa yfir að það væri að sjá hyllingar. Það kann að virðast að þetta sé allt vegna fáfræði, en raunveruleg ástæða er miklu verri.

Varist þá! Mest af öllu, verndið börnin. Þetta fólk er orsök margra þeirra kvilla sem börn þjást af. Þeim tekst að komast inn í skóla. Söguleg staðreynd og lögmál þekkingar eru ekki til fyrir þeim.

Þegar þú rekst á veik börn skaltu spyrja um eðli kennara þeirra.

Nú þegar mikilvægur tími nálgast er nauðsynlegt að afmenga eins mörg börn og hægt er. Það verða þau sem hugsa um borgir framtíðarinnar. Það þarf að gefa þeim sanna bók um hetjurnar sem hafa barist fyrir afrekum fyrir almannaheill, en þessi bók er enn óskrifuð. Barnabækur eru falsaðar, leiktækin þeirra eru fölsuð, bros kennaranna eru grettur.

Hvernig er hægt að búast við sannleiksgildi í miðri stöðugri fölsun?

Ég ráðlegg þér að gefa þér tíma fyrir börnin. Leyfðu þeim að móta efni fyrir borgina sína.

Ég hef talað um þessu leynd skuggaliða þér til upplýsingar, en þú þarft ekki að hafa áhyggjur af þeim. Fyrir verkamann sem leggur hart að sér eru þessir dugpas aðeins ryk.

Og ef þú sýnir börnunum heimili Okkar, munu þau ganga með gleði um allar rannsóknarstofur og stjörnuskoðunarstofur. Prismaspeglar Okkar munu veita þeim ógleymanlega gleði, vegna þess að börn elska allt sem er ósvikið og Við sjálf leitum að sannleikanum.

Gefðu börnunum bara ósvikna hluti!

341. Frá samfélagi okkar sáum Við frægum almannaheilla í öllum heimshlutum. Þú munt spyrja hvernig eigi að halda sig við siðareglur samfélagsins. Þú ert nú þegar kunnugur mörgum eiginleikum starfa Okkar; hafðu því í huga það sem Ég segi þér, ekki bara til upplýsinga heldur fyrir þig til að framkvæma strax. Þó að afneitun hins persónulega færi mann nær, skilur aðgerðaleysi í þágu almannaheilla mann frá samfélaginu við Okkur með óbrúanlegri gjá – þetta er regla samfélags Okkar.

Með sveigjanlegri hugsun er auðvelt að viðhalda hinu persónulega á sama tíma og unnið er að almannaheillum.

Þú munt spyrja hvers vegna svo margar þolraunir eru nauðsynlegar. Í samfélaginu næst allt með reynslu og því er rétt að líta á prófraun sem vaxtarferli. Þolraunir eru eins og þröskuldar að dyrum fegurðar.

Slepptu andvörpunum og vælandi svipbrigðum þegar talað er um prófraunir. Höfnun á almannaheillum kastar jafnvel risa í gryfju.

Allir sem hafa notið þeirra forréttinda að hlusta á Okkur tala geta borið vitni um hversu vel tíma Okkar er varið í fjölbreytt verk. Til þess að möguleikarnir

aukist höfum við þurft að gefa upp langt mál og leita á mismunandi tímum að betri og styttri leiðum. Maður þarf að geta komið á framfæri á þremur mínútum mikilvægu innihaldi þriggja tíma ræðu.

Með því að segja þetta verð Ég að þola reiði lögfræðinga og predikara. Þú getur aðeins metið fjársjóð tímans ef þú vinnur fyrir almannaheill. Það ætti ekki að stela tíma systur eða bróður þíns. Að stela tíma án tilgangs er sama og að stela hugmyndum.

Hvað varðar prófraun má bæta við spurningu sem jafnvel barn gæti verið spurt: „Hvað telur þú mikilvægast núna? Til að skilja flæði hugsunar einstaklings geturðu fengið innsýn í raunverulega persónu hans af svarinu. Það er sorglegt að fylgjast með fólki sem leynir því sem það er að hugsa. Hugsunin er elding!

342. Hver sem helgar sig hæsnabúi mun bera ábyrgð á því hvernig egginn verða. Sá sem helgar sig hluta af heiminum titrar með jarðveginum. Fólk hefur spillt merkingu orðsins samhljómi. Þetta hugtak er kynnt sem eitthvað klerklegt, kyrtíklæði, þurrkaðan vönd ímyndaðs kærleiks og jafnvel upphengdan handþrjónaðan sokk. Betra að sleppa hörpunni og skipta út þessu þurra hugtaki fyrir eitthvað kraftmeira – við skulum segja „næmni í samvinnu“. Samfélagið getur ekki verið án þess. Þegar hún brotnar rísa sárar tilfinningar og þær fæða af sér heimsku.

Einstaklingur sem verður þunglyndur af því að næra ágreining er fastur á einum stað. Með stöðnun verður maður óhjákvæmilega heimskur; og heimska, eins og ryð, ryður í burt hluta af grundvallarþættinum.

Allt titrar, bylgjast og andar, upplýst af eldingaglömpum.

Á tímum mikilla umbrota, sættu þig ekki við ryðgað akkeri; ryð þolir ekki hringiðu sem skolar burt öllu í kjölfarið!

343. Læknir gæti spurt: "Ef ára er líkamlegt fyrirbæri, getur hún ekki vaxið utan frá, með líkamlegum hætti?" Að vissu marki mun þetta örugglega vera mögulegt.

Þér hefur þegar verið sagt frá utanaðkomandi höggum sem snerta áruna. Á sama hátt er hægt að búa til andrúmsloft sem lækna áruna; en aðstæður eru alls staðar eins og henta ekki fyrir þróun.

Rétt eins og lífveran verður að myndast innan frá, óháð ytri skilyrðum, vex staðfastur styrkur og tilgangur árunnar aðeins innan frá. Þrengdar aðstæður

eru sérstaklega gagnlegar til að víkka út áruna. Örlæti handarinnar fer ekki eftir því magni sem hún gefur.

Ég sé ungan fræðimann sem hefur safnað saman kenningum úr öllum kenningum Austurlanda og sagði við sjálfan sig: „Ég mun velja fyrirmæli lífsins alls staðar; Ég mun fleygja öllum sálum og bönum; Ég mun hunsa muninn á hinum ýmsu tímum og hunsa mistökin sem rógberar og þýðendur hafa gert, því það einfaldasta mun reynast grundvallaratriði. Ég mun vinna öll þessi brot inn í eitt líf — líf Austurlanda“. Þrátt fyrir brotakennt eðli þess mun þetta líf vera viturlagt og ríkt af þróunarathöfnum.

Hvers vegna hafa allar kenningar fæðst í Asíu? Hvaða seglar hafa safnað þar saman framsækinni orku andans?

Vatnalilja krefst aðstoðar að ofan og neðan. Hvar er mesta fortíðin sem samsvarar vængjum framtíðarinnar?

Fornöld Atlantis gæti samsvarað flugi út fyrir plánetuna. Þessi hlið eru svo breið að allt annað á myndinni kemst auðveldlega inn.

344. Er samfélag Okkar fært um að grípa inn í málefni heimsins og veita aðstoð á áhrifaríkan hátt?

Sérhvert samfélag sem er laust við egóisma, í gróflegum skilningi, hefur það hlutverk að finna lausn á heimsmálum í nafni almannaheilla. Sendingar samfélags Okkar drifa eins og örvar inn í heila mannkyns.

Í fræðibókmenntum má rekja röð áhrifanna, sálrænna og líkamlegra.

Vitað er um tilvik þar sem mikilvægir hlutir voru sendir. Fyrir liggur að fjárhæðir voru sendar. Vitað er að varað var við hættum. Fyrir liggur að send voru bréf um lausn vandamála. Vitað er að fundir hafi farið fram undir ýmsu yfirskini.

Við höfum ferðast á gufuskipum og klæðst fötum margra landa.

Við höfum tekið upp önnur nöfn og birst þegar aðstæður kröfðust þess.

Ég sé nú þegar að einhver er að verða reiður og heldur því fram að þetta sé uppspunnið. Þó liggur fyrir augum hans að heimavist háskólans fékk framlag frá óþekktum gjafa. Einnig var kunningja hans færðar dýrmæt brjóstmynd af einhverjum sem hann þekkti ekki. Sendimaður Okkar hvatti drottningu til að starfa í samræmi við lögmál samtímans. Sendimaður Okkar gaf ungum uppfinningamanni ráð. Sendimaður Okkar leiðbeindi efnilegum fræðimanni. Sýna má lista yfir fólk sem fékk peninga. Þetta eru allt staðreyndir, staðfestar í skjölum.

Hvers vegna finnst sumu fólki þetta allt svo dularfullt og undarlegt, þegar allir hafa gert það sama, bara í minna mæli?

Þar sem meginreglan um almannatheill er innbyggð í mannkynið, getum við tekið hana lengra og öðlast samfélag sem er reynslumikið.

Aðeins blindir taka ekki eftir því í hvaða átt þróunarspírallinn snýst! Og Við, sem erum til, sendum hjálp til þeirra ungu í andanum.

345. Þar sem miðja samfélags Okkar hefur þýðingu fyrir uppbyggilega starfsemi um allan heim, hafa samfélögin sem við höfum stofnað einnig áhrif á þróun heimsins.

Við skulum skoða helstu tegundir þessara dreifðu samfélaga.

Fyrst eru ómeðvituð samfélög þar sem meðlimir finna ásættanlega leið til að ná saman. Það má finna meðal verkamanna, bænda, námsmanna, en sjaldnar í fjölskyldum.

Önnur tegund samfélags er meðvitað um áætlaða jarðneska þróun, en hún tengist ekki þeirri áætlun með ákveðnum aðgerðum eða tímaramma. Þessi tegund felur í sér hópa pólitískra hugsjónamanna; ákveðin dulræn samtök; lærð samfélög; en sjaldnast trúardeildir.

Þriðja tegund samfélags þekkir ekki aðeins þróunaráætlunina heldur einnig tímaramma og aðgerðir. Auðvitað eru þessi samfélög sjaldgæf og þau fá leiðbeiningar Okkar.

Sá sem hefur eytt tíma með Okkur lærir þögn. Sömuleiðis er erfitt að greina þá sem taka þátt í samfélögum af þriðju gerðinni. Önnur tegund samfélags er ræðnari; meðlimir hafa nú þegar mikið að segja um almannatheill.

Sannarlega mun myrka öldin enda með boðun samfélagsins! Sergius hjó það með öxi sinni. Boehme barði það með hamrinum sínum. Fræðarinn Búdda mótaði það með höndum sínum. Kristur bjó brú til þess. Elsti meistarinn sagði: "Ég sé enga hluti sem ég á!"

Nú er eftir að senda refsleiðangur á eftir Okkur; en það mun hvergi gerast, vegna þess að við búum yfir ákveðnum vísindalegum auðlindum.

Varðandi lofttegundir, þó að efnið hafi ekki komið upp í þessari bók, hef Ég nefnt nokkra öfluga þætti. Hvílíkur dásamlegur, einstakur umskiptatími kemur eftir langt, sársaukafullt tímabil!

346. Hér er lærdómsrík saga um hvernig gagnlegur vinnufélagi náði skyndilega til samfélags okkar.

Þú veist nú þegar að áður en manneskja gengur til liðs við Okkur fyrir fullt og allt verður hann eða hún fyrir sérkennilegum líkamlegum veikleika. Þetta skýrist af ástandi taugastöðvanna sem rísa og lækka eins og bylgjur. Það getur verið yfirlið, krampar, angistarköst og verkir í ýmsum miðstöðvum. Einn af vinum Okkar fór að óþörfu út á fjallsstíg og vanur að ganga langar vegalengdir gekk hann út fyrir verndarsvæðið og féll í yfirlið. Hvað sýndi sjónaukabúnaðurinn Okkar? Vinur okkar lá á stórhættulegri syllu. Maður í landfræðileiðangri, sem hafði orðið viðskila við vagnhýsi sitt, sá hann og flýtti sér til hans. Þó að hann væri sjálfur svangur og veikburða, lyfti maðurinn upp hinum mjög hávaxna vini Okkar og bar hann eftir stígunum. Geta mannsins til að lyfta svo þungri byrði er aðeins hægt að skýra með aukinni taugaspennu hans.

Þegar fólkið sem Við sendum kom á vettvang féll ferðamaðurinn sjálfur í enn dýpri svima. En of mikið álag hans gerði hann að samstarfsmanni Okkar. Um þessar mundir stýrir hann eftirliti með stígunum og stundar sagnfræðirannsóknir. Hann endurtekur oft: „Ekki vera hræddur við of mikið álag. Auðvitað var ástæða fyrir því að hann fann sig í Okkar fjöllum. „Óvinir“ ætti að hugsa um í tengslum við hið sérkennilega sjúklega ástand sem ég var að nefna.

Þegar litið er á hlutina frá mannlegu sjónarhorni er auðvelt að skilja hversu undarlegt sumu fólki finnst samfélag Okkar vera. Engin þörf fyrir töfra til að ímynda sér hvernig sumir reyna að loka slóðinni. En þessir óvinir eru hvorki þínir né Okkar; þeir eru óvinir uppljómunarinnar — þrálátir óvinir sem óumflýjanlega birtast. Þess vegna ráðleggjum Við þér að taka hlutunum eins og þeir eru og vera ekki hrædd við of mikið álag.

347. Við myndun nýrra samfélaga þarf að hafa í huga ákveðinn erfiðan mannlegan eiginleika – ég er að tala um öfund. Af samkeppni rís smám saman nöðruhreiður öfundarinnar, með lygi og hræsni sem býr í sama hreiðri.

Stærð nöðruhreiðursins er lítil; stundum er ómögulegt að taka eftir því að það fæðist. Þess vegna, við myndun samfélags, þarf að sjá fyrir muninn á meðlimum þess og gera sér ljóst hvers vegna enginn meðlimur getur komið í staðinn fyrir eða borið sig saman við annan, frekar en líkamshlutar geta komið í stað hver annars.

Sá tími nálgast að kennsla mín mun ekki ná auðveldlega til samfélaga í ýmsum löndum.

Áður en þriðja bókin er gefin út, ættir þú ekki aðeins að tileinka þér innihald þessarar bókar, heldur einnig koma því í framkvæmd í lífi þínu.

Ég veit þegar hversu yfirborðslega margir lesa fyrstu bókina. Sumir notuðu það til að túlka drauma sína eða til að spá. Aðrir tóku því sem róandi lyf. Fáir eru þeir sem tóku því sem brýnu ákalli að vinna að þróun heimsins.

Þeir sem hafa skilið kallið í fyrri bókinni munu finna í þeirri síðari eiginleika þess verks sem óskað er eftir.

Framvinda heimsatburða mun setja bókina á vinnuborðið. Og við getum hitt þig við þetta borð.

Of mikið álag breytist stundum í fjaðurvængi.

348. Vertu ekki upptekinn af hugsunum um nýliðna fortíð þegar þú sinnir sameiginlegu starfi; hugsaðu annað hvort um framtíðina eða visku aldanna. Rýmið er of fullt af spónum og ryki frá hýði fortíðarinnar; og það laðaðar að segul hugsunarinnar, vefur óhreina blekkinga sem erfitt er að reka burt. Sparkað úr einu horni fara þær í aðrar tjaldbúðir, þar til þær breytast að lokum í ryk með meðvituðu viljahöggi.

Það er raunhæfara að hugsa um framtíðina — slíkar hugsanir beinast að sólarplexus. Segull slíkra hugsana er fær um að laða að kosmískar agnir; og það ryk frá fjarlægum heimum er gagnlegt fyrir nýjar myndanir.

Ef stjörnufræði þýðir landafræði, þá þýðir kosmískt ryk saga; og sérhver loftsteinn er fornleifar.

349. Nokkur ráð til viðbótar.

Að flýta sér og vera of seinn er jafn rangt, en ef þú þarft að velja, þá er miklu betra að drífa sig. Á sama hátt er betra að sleppa en að bæta við.

Ef meðlimir byrja að kvarta í samfélagi er það að breytast í lögreglustöð.

Ef sjálfelska fer að birtast í samfélagi er það að breytast í dýragarð.

Ef fræðslu Minni er ekki beitt í samfélagi þýðir það að það er einhver sem er að fela sig.

Hver sem er kominn inn má fara, en sá sem fer tekur með sér þær sannar eignir sem hann hefur eignast.

Ef mikið álag er stundum létt sem fjöður, þá er oft lítil lygi þyngri en þungavigt.

Ef meðlimir samfélagsins fara í taugarnar á sér og fara að bera saman eigið virði við virði annarra meðlima, mun það enda með hræðilegum ósigri.

Leiðin er sársaukafull fyrir þá sem, þó að þeir séu kvaddir, hafa ekki farið auðveldlega inn á hana. Ég hvet ykkur til að gera ykkur ekki veikburða. Í álagi vinnunnar leynist ótrúlega dulrænn eiginleiki. Engin efling viljans getur náð þeim árangri sem aukin vinna skilar. Takturinn í verkinu og metnun í hrynjandi þess getur nálgast kosmíska spennu.

350. Þú hefur þegar heyrt um þéttan hrynjanda í verkum manns, sérstakan eiginleika sem fólk býr yfir aðeins stöku sinnum. Gagnlegt eðli þess hefur miklu meiri þýðingu en kann að virðast.

Hinir fornu leyndardómar þekktu tvö orðatiltæki: „að vinna í öldu hinnar miklu náttúru“ og „að vinna með hjartslætti heimsins.“

Þeir sem könnuðu djúp viðfangsefni þurftu að læra að vinna verk með þéttum takti, svo ekkert gæti hindrað þá. Kennarinn, Búdda, var mjög varkár þegar hann sá að fylgjendur hans vissu um breytingar á takti. Hann ráðlagði því að áður en lagt var í mikil afrek, myndu þeir ekki hvíla sig, heldur starfa með mettuðum takti. Hafið þetta í huga.

Varðandi þróunarverkefni í framtíðinni, eftir að hafa unnið einhæft starf, þarf að fara yfir í skipulagningu flóknari verka.

Dæmi um vinnu sem unnið er með mettuðum takti er að finna í einstökum tilfellum eða í mjög litlum samfélögum, en mannfjöldi eða hópur fólks veit ekki hvernig á að nýta sér þessa reglu.

Gamalt orðatiltæki segir: "Vertu varkár við fjöldann"; og annar jafn forn ráðleggur: "Fjöldanum verður að kenna hvernig á að vinna."

Hverjir svo sem hinir ýmsu ytri þættir starfsins kunna að vera, þegar taktur þess hefur verið skynjaður verður það gegnsýrt af allt öðrum eiginleikum. Ef meirihluti fjölskyldna samtímans væri ekki gróðurstíu grófleikans, gætu þær einmitt verið leiðsögumenn í starfi samfélagsandans. En vélrænar mæður og feður vita aðeins hvernig á að tísta: "Gerðu það sama og allir aðrir!"

Kenndu börnunum að byggja sínar eigin borgir!

351. Um handrit.

Mikilvægi handrit hefur algjörlega gleymst.

Jafnvel ósköp venjulegur læknir skilur að sýking getur borist á blað.

Guðræknir konungar og flestir heilagir kardínálar hafa notað þessa aðferð margoft til að auka velmegun sína. Þú kannast líka við tilraunir dáleiðenda

samtímans þar sem innsiglið orð eru lesin að skipan. Jafnvel sirkusar bjóða upp á þetta aðdráttarafl án aukagjalds.

Þessi fyrirbæri sýna að bæði ytra og innra mikilvægi handskrifaðra hluta er mikið.

Bara það að nudda hendinni á blað lætur litlar bréfræmur spretta upp.

Hugsaðu þér hversu mikla orku er hægt að setja á blað ef taugastöðvarnar vinna saman.

Maður getur fylgst með orku sem geislar frá fingurgómunum. Þessar blikur sjást í myrkri. Þegar útgeislunin er sérstaklega sterk má sjá blátt ljós þeirra jafnvel á daginn. Samhliða geisluninni verður pappírinn þrunginn óafmáanlegri orku sem líkist virkni orðs og hugsunar.

Skrifleg athugasemd sendir ekki aðeins bókstafi stafrófsins heldur einnig kraftmikinn skammt af mannlegum kjarna. Frá þessu sjónarhorni getur verið gott að hafa ákveðið bréf í höndunum og lesa það aftur, en með öðru gæti verið betra að snerta það ekki einu sinni. Auðvitað fljúga um heiminn fullt af tómum pappírsörkum, laus við einn einasta neista mannglegrar vitundar.

Hvernig geturðu greint muninn? Með því að nota þekkingu andans, sömu þekkingu sem ákveður hvar þú getur beitt handabandi.

Handskrifuð athugasemd er handaband úr fjarlægð.

352. Fólk gæti spurt: „Hvernig getum við náð lokahliðunum? Við þekkjum reglurnar og merkin, við sóum ekki tíma og munum hvernig á að virða kennsluna – en hvað eigum við að gera ef við finnum að hliðin eru lokuð?“

Til að svara þessari spurningu skulum við snúa okkur enn einu sinni að leyndardómum Egyptalands til forna, því að þessir leyndardómar voru lífsbrautir með vísindalegum grunni. Sampykktur innsækjandi þurfti að ganga til kennarans án þess að slaka á hraða sínum.

Á undan honum teygði sig lýsandi línu, sem hann varð að fylgja án þess að víkja frá henni eða snerta hana. Herbergin sem hann fór í gegnum voru upplýst með eldum í ýmsum litum. Stundum hvarf línan næstum því; en loksins fór það að skína og breyttist sem sagt í töfrandi geisla sem fór undir stórfellda lokaða hurð. Hurðin virtist vera ófær, því það var enginn lás eða handfang. Hún var skreytt og styrkt með börum og plötum úr ýmsum málum.

Hinir hræddu í anda urðu ruglaðir og braut taktinn í hraða þeirra; en innsækjandinn sem vissi merkingu hins óbreytanlega gekk fram af einurð. Hindrunin hrundi þegar líkami hans sló á hana og hann fór inn í lokaklefan.

Þessi óbreytanlegu áhrif jarðneska hjúpsins okkar eru ómissandi við að skapa hækkun hrynjanda.

Þekking andans sýnir okkur hvernig umfang markmiðs okkar skapar möguleika okkar. Táknið fyrir risastóra hurð sem hrynur í sundur lýsir best af öllu hvernig maður á að haga sér.

Nú á dögum hæðast menn að hugmyndinni um að brjóta múr með enninu, en Egyptar til forna komu með fallett tákni um kraft kjarna okkar. Stígðu því áfram eftir línu geislans.

Lærðu hvernig á að byrja að nýju eftir að hafa tileinkað þér það sem kom á undan.

Vertu fær um að hunsa það þegar fólk hæðist að hugrekki þínu, því þú veist hvert þú ert að fara.

353. Fólk mun koma til þín aftur með það hvernig eigi að takast á við hindranir. Sumir eru hindraðir af fjölskyldu, sumir af óþægilegum störfum, sumir af fátækt og sumir af illgjörnum árásum óvina.

Góður hestamaður vill gjarnan betrubæta færni sína með því að fara á óþjálfaða hesta; hann myndi frekar takast á við hindranir eins og skurði en að ríða sléttan veg.

Sérhver hindrun ætti að verða möguleiki.

Hræðsla við hindrun er alltaf vegna ótta. Huglausir geta falið sig með alls kyns gervum, en á endanum verðum við að sýna þeim blaðsíðuna um óttann. Vinir! Ef hindranir skapa ekki möguleika, munum við ekki skilja kennsluna. Árangur felst í útvíkkun vitundar. Það gerist ekki þegar þú finnur fyrir ótta. Geisli hugrekkis mun leiða þig yfir hindranir, því nú, þegar heimurinn veit hvert hann stefnir, vex fræ blóðsins, fræ þekkingar vex og fræ fegurðar vex! Ef brautin er stráð beinum, getur þú stigið djarflega fram; ef það eru ólíkar þjóðir sem tala mismunandi tungur þýðir það að þú getur opnað sál þína fyrir þeim; ef þú þarft að drífa þig áfram þýðir það að einhvers staðar er nýtt skýli tilbúið.

Blessaðar séu hindranirnar, í gegnum þær vöxum við!

354. Það er rétt að spyrja hvernig maður eigi að meðhöndla dýr. Annaðhvort eru þau meðhöndluð af grimmd, gerð að sníkjudýrum tilfinningasemi, eða breytt í tæki fyrir vélræna ræktun.

Auðvitað ætti að koma á meðferðarstaðli fyrir dýr í samræmi við einingu í takti heimsins – sami staðall ætti að gilda alls staðar. Þar sem manneskja

verður að vera samstarfsmaður þróunar, verða dýr líka að svara þessu lögmáli. Tegundir sem svara ekki þróun deyja út. Tegundirnar sem geta lagað sig að þróuninni verða að sanna getu sína með vinnu.

Nauðsynlegt er að rannsaka raunverulega gagnsemi dýra. Það er heimskulegt að ætla að fornaldarskepnur séu nauðsynlegar fyrir framtíðina. Kjóll ömmu lítur mjög út á safni en á ekki við í nútímanum.

Heimurinn getur öðlast hamingju án flóðhests og nashyrninga, sem áttu vel við með hrukkum og fellingum fyrri jarðlaga. Ef ákveðin tegund af einstaklingum hagar sér eins og flóðhestur, þá tilheyra þeir því gamla þróunarstigi.

Dýr verða að vinna og vinna til réttis til lífs, þess vegna á hvorki grimmd né tilfinningasemi við. Þú getur ekki annað en elskað allt sem virkar af fullum lífskrafti.

355. Ef jafnvel dýr þurfa að vinna, með hvaða meðvitaðri varúð þarf þá að beita mannlegri vinnu!

Við skulum ekki gera greinarmun á tegundum vinnu. Eini raunverulegi munurinn er á milli vísvitandi meðvitaðrar nálgunar og tilgangslausrar. Það er líka nauðsynlegt að greina muninn á aldri andans. Þú getur aðgreint viðleitni ungs anda frá öldnum anda.

Ungur andi hefur ekki þá djúpstæðu skynjun sem safnast saman af reynslu yfir mörg líf, en oft er hann minna sjálfhverfur og fer auðveldara með þróun. Stundum eignast gamall andi eitthvað eins og trekt sem dregur óviðkomandi þætti inn í umbreytingu á persónulegu sjálfi sínu.

Þegar slík sýking hefur myndast, er aðeins hægt að lækna hana með fórnfýsi. Fórnfýsi, falleg og ljómandi, hjálpar til við að endurnýja fingerðan líkamann. Svo lengi sem gamall andi sækist eftir fórnfýsi, hefur hann enn mikilvæga getu.

Það er til eitthvað sem heitir líkamlegt rotnun, þá er líka til rotnun í andanum. Hægt er að fjarlægja dauðan útlím í tæka tíð, en rotnun í andanum er aðeins fjarlægja með áfalli, höggi.

Neisti höggsins fæðir fórnfýsi. Eðlilega er æskilegt að fórnfýsi þroskist meðvitað, þegar öll tilvera manns veit að fræðari ljóssins er til.

Við þekktum litla stúlku sem þessi þekking blasti við af óbreytanlegum krafti. Jafnvel veikindi gætu ekki eyðilaggt þessa þekkingu á andanum. Form þess geta brotnað, en kjarni þess er óhagganlegur.

Lengdu þannig kjarna þess inn í óendanleikann.

356. Hvaða ytra ástand er nauðsynlegt til að auka gæði vinnunnar? Ljós. Aðeins ljós gerir vinnu afkastamikla og gagnlega. Fiðrildi getur flogið svo lengi sem regnbogafrjókorn þess klárast ekki. Manneskjur búa yfir sama regnbogakrafti, sem tekur á sig kraft ljóssins með ljósplasma. Hinir ýmsu ljósplasmur eru milliliðir á milli hins sýnilega og ósýnilega. Útgeislun taugakerfisins myndar regnbogafrjókorn sem tekur við ljósgeislum og leiðir þá inn í taugarásirnar.

Þar sem bestu tengslin við ljós fást á morgnana skaltu ekki loka fyrir morgunbirtuna. Vinnið í ljósinu, takið ákvarðanir í ljósinu, dæmið í ljósinu, syrgið í ljósinu, gleðjist í ljósi. Ekkert jafnast á við ljósbylgjuna. Jafnvel besta rafmagnið, jafnvel það bláasta, gefur átta þúsund sinnum minna ljós en sólargeislinn.

Bráðum munu rannsóknir á ljósamyndun gefa vinnuaðferðum nýja stefnu. Maður getur séð hvernig frjókorn ljósplasma leita og flytja í gegnum örsmáar trekt fjársjóðinn sem hann fékk og bera hann inn í svitaholur húðarinnar. Kanna þarf, ekki aðeins rými vinnusvæða heldur einnig réttan aðgang að ljósi.

Það ætti að meta sólargeislana sem alhliða fjársjóð.

Vísindamaður sem rannsakar efnin hér að ofan mun líka auðveldlega skilja geislastreymi frá öðrum ljósum.

Hvers vegna ætti fólk að ganga framhjá fjársjóðum alheimsins sem þeim hefur verið ætlað?

Taktur reikistjarnanna er mótaður af segulhringjum og ljósi. Er ekki hægt að nota þá, alveg eins og kraftur fossa er nýttur? Óþrjótandi eru kraftarnir sem eru tiltækir!

Þið hin nýju, sem skipta hundruðum þúsunda, takið ykkar skerf! Bráðum mun það sem var aðeins tilraun verða að landvinningi og fræ hins almenna góða mun gefa hverri manneskju kraft geislans.

Við skulum muna þetta þegar við byrjum morgunvinnuna okkar og höldum því hugrökk áfram inn í óendanleikann.

357. Það er sérstaklega erfitt fyrir mannkynið að skilja sambandið milli gæða vinnu og hins óendanlega. Fáfróður alvitringur gerir ráð fyrir að meiri gæði vinnu leiði til hins takmarkaða. Fyrir honum felast gæði í lokum, sem við köllum dauða. Það er alveg ómögulegt að útskýra fyrir þeim sem vita allt, að hágæði þýðir að leitast við hið óendanlega. Einmitt í ófullkomleika æðstu

spennunnar liggur hæfileikinn til að uppgötva þekkingu. Þú verður að uppgötva hugrekkið til að vinna fyrir hið óendanlega.

Þú getur þróað innra með þér ferli stöðugs náms, sem er mikilvægt ekki sem upptalning á staðreyndum, heldur sem vitundarvíkkun.

Það skiptir ekki máli með hvaða hætti vitundin vex, svo lengi sem geta hennar gerir henni kleift að ná yfir umfang stórra atburða.

Hvaða fræðsla leiðir fljótast til vitundarvíkkunar? Nauðsynlegt er að hleypa fólki inn á þetta tún einungis sem einstaklingum. Hverjum með sínu, að því gefnu að innri eldurinn svari mannlegri reisn. Þeir sem eru syfjaðir, þeir sem telja sig mikilvæga og þeir sem rísa af tortryggni og efa munu ekki finna næringu.

Segðu nemendum þínum og vinum að þeir verði að læra. Leyfðu þeim að læra í spennu andans, leyfðu þeim að læra með opin augu, leyfðu þeim að læra algjörlega endalaust – því það er enginn endir. Þessi einfalda fullyrðing fyllir marga skelfingu.

En Við erum með þeim sem segja að ljósið teygi sig inn í hið takmarkalaus, að allur geimurinn ljómi eins og perlur.

Við skulum ekki nema lítið þegar við lærum.

358. Þegar þú safnar saman nemendum skaltu hugsa um hvar eigi að byrja. Algeng mistök eru að hunsa eðli nemandans og byrja á stafrófinu. Regla okkar er að gefa brot af hæstu möguleikum ásamt grundvallarþáttum.

Sömuleiðis ættir þú ekki að gleyma uppáhaldsleiknum sem Búdda lék við lærisveina sína á hvíldarstundum með því að kasta út í geiminn einu orði sem lærisveinarnir þurftu að byggja heila hugsun á. Það er engin viturlegri leið til að prófa ástand meðvitundar einhvers.

Ímyndaðu þér að kennarinn segi: „Dauðinn,“ með dauða dónaskapar í huga; en lærisveinn gæti sagt út: „Dauði yfir fátækt!

Eins og kennileiti á slóð, geta slík stök orð fléttað flókið mynstur andans, þar sem hægt er að greina hvers konar eldar kvikna.

Í tilviki eins og hér að ofan gætirðu svarað: „Meðvitund þín óskaði fátækt dauða, svo auðurinn, sem tilbúinn var fyrir þig, er horfinn.“ Meðan þú miðlar þessu grunnlögmáli geturðu líka kveikt neista um þróun fjarlæggra heima.

Með því að íhuga þróun heimanna og lítil hversdagsmál geturðu slegið neista uppljómunar.

Erfiðasta tilvikið er þegar nemandi vill þróa andann með því að sækja námskeið um aðferðafræði. Þar situr hann og fer yfir námskeiðsefnið þar

sem slagorð eru skrifuð upp á glanspappír og hann slær blýantinum á lista yfir fyrirmæli sem hann á eftir að beita.

Við erum ekki í þeirri starfsemi að skipuleggja jarðarfarargöngur eða stofna dýragarða. Þið sem viljið fylgja Okkur, haldið áfram eins og lífið sjálft, lýsandi og mettuð af óbætanlegum krafti; og elskið það hvenær sem vitundin stækkar, því það er aðalmarkmiðið.

Maður getur fyrirgefið allt, en mygluð loðin vitund er verri en rotnandi lík.

359. Jafnvel í barnabókum eru ljósmyndir af þekktu fólki þar sem birtast andlit sem maður myndi ekki búast við að sjá, andlit sem enginn þekkir. Jafnvel vélræn filman er næmari en augað. Og kannski er það betra, því fólk treystir ekki auganu heldur ber virðingu fyrir filmunni.

Fjöldi gestum af geðsviðinu birtist mitt í lífinu án þess að nokkur veiti þeim athygli. Það er auðvitað ekki alltaf auðvelt fyrir þá að leggja leið sína til ókunnugra og þá eru líkamlegir gestir milligöngumenn þeirra. Hin ýmsu svið eiga erfitt með samskipti, en útgeislun áru sem gestir og þjónar skilja eftir sig virka sem brú fyrir ósýnilega gesti. Gæði þeirra eru nokkuð fjölbreytt – allt frá snertingu fiðrildis til tígristanna.

Þess vegna er skynsamlegt að hleypa færri inn í svefnrýmið og vinnuherbergið þitt, ef þín eigin ára er nú þegar nægilega stöðug.

Sérstaklega hættulegir eru barnakennarar sem koma inn með skelfilegustu félögumum. Bestu sendingar verða oft gagnlausar af nærveru barnfóstra og hjúkrunarfræðinga. Þess vegna er alltaf gagnlegt að gera hlutina sjálfur.

Það þarf líka að huga að riturum því þeir hafa eyðilagt svo mikla vinnu.

Gerðu hlutina sjálfur – ég endurtek, gerðu hlutina sjálfur – og þú getur verið viss um að vera viss um gæði eigin útgeislunar.

360. „Hvers vegna hann en ekki ég?“ — það er það sem öfund hvíslar eftir miðnætti. Haltu þessu skriðdýri frá viðleitni þinni.

Vöxtur andans þolir ekki þvingun. Þetta skýrir hvers vegna mannkynið þróast svo hægt. Maður getur ekki þvingað andann til vaxtar. Maður getur ekki einu sinni þvingað fram óumbeðnar ráðleggingar. Maður getur aðeins brugðist við höggi frá viðkvæmu hjarta.

Ef þú sendir augljósustu ráðin – „Öfund eyðileggur heilsuna“ – og andinn nemur það ekki, mun það aðeins gefa tilefni til nýrrar hræsni.

Á hinn bóginn munu leiðir einstaklingsbundins andlegs vaxtar lýsa skært.

Hver dropi hafsins gefur af sér sinn regnboga, þess vegna er útgeislun kosmosins svo falleg! Svo þú ættir að vera mjög varkár í að gefa svör, því þeim er beint að einstaklingsanda.

Við höfum talað gegn kirkjum nútímans, en það væri rangt að gagnrýna prestastéttina í heild sinni.

Við þekktum framúrskarandi kaþólskan prest í Póllandi, en í stað þess að vera gerður að kardínála var hann fluttur í fátæka sókn.

Við þekktum rabbína fullan af hrifningu, en fólk taldi hann geðveikan. Við þekktum rétttrúnaðarprest af göfugum karakter, en örlög hans voru útleð í afskekktu klaustri.

Ég þekki menningarlegan biskup í Ameríku, en líf hans er ekki auðvelt.

Sérhver hugsun um almannaheill mætir miskunnarlausum ofsóknum; á meðan getur aðeins vöxtur einstakra anda fyllt fjársjóð almannaheilla.

Í þessari samsvörun milli anda einstaklingsins og almennrar almannaheilla er einnig fegurð alheimsins.

Ef hver planta hefur sinn eigin óbætanlega karakter, hvaða sérstaka meðferð verður þá að veita hverjum mannsanda!

Slík skjálftanæmni ætti að vera merki lærisveina Okkar; og þegar það er til staðar, þá er hægt að varpa ljósi án orðs, með einfaldri snertingu.

Og ekki aðeins á daginn heldur líka á nóttunni getur maður haft samband og komið með aðstoð uppljómunar.

Verið upplýst með víkkun vitundar, rétt eins og ferðamenn á langferð safna þekkingu í gegnum regnbogafrjókorn alls heimsins.

361. Hreinar hugsanir eru eins og óson geimsins. Þú getur í raun fyllt umhverfi þitt með því, en aðeins í ákveðinni samræmdri framvindu. Að varpa hreinni hugsun út í geiminn og drekkja henni síðan með tugi langana er eins og að búa til hræðilegt ósamræmi. Líta ber á samræmda framvindu sem röð af endurhljóðsendingum. Þess vegna, þegar kemur að sjálfsörvandi, sjálfbærri starfsemi, kunnum við að meta skipulega röð aðgerða. Ekki góðlátleg upphrópun sem rís af handahófi af vörum, heldur meðvitað ferli samfellu er það sem gefur leitanda forskot.

Það var einu sinni páfagaukur sem kunni að öskra: „Blessaður meistarinn! en það gerði ekkert til að bæta möguleika páfagauksins. Björn skildi eftir bráð sína á dyrabrep sveltandi manns, en það þýddi ekki að hann hætti að vera villt dýr. Býfluga stakk í ígerð sjúks manns fyrir tilviljun en það gaf henni

enga sælu. Jafnvel höggormur bjargaði einu sinni lífi með eitri sínu. Aðeins meðvitund og óbreytanleg lausn skilar árangri.

Hugsaðu um bros fórnfýsi sem eitthvað sem auðvelt er að ná. Og fórnfýsi, sem vex upp úr óbeygjanlegri einbeitni, skín eins og gjöful sól. Þar sem sætleikur ávaxta fer ekki eftir hýði hans, ættir þú að láta virkni þína flæða ofar fjöldanum. Aðeins með því að forðast fjöldann muntu ná til fólksins.

Ég sé bara fyrir mér nútíma ráðherra eða páfa keyra upp að turnum Okkar í bíl. Er þetta meiri fyndni eða drama? Hvað sem því líður mun einfaldur fáráður sýna meiri reisu, því að í honum hefur móttökutaugin ekki rofnað.

Vinir, viðhaldið hreinum farvegi móttökunnar, því að hreinar hugsanir eru mótaðar í þessum ofni. Líttu á hreinar hugsanir ekki sem undursamlega himneska veru sem stígur niður á hátíðir, heldur sem fargjald dagsins.

362. Fyrsta bókin kallaði til fórnfýsi — til að ná fegurð, einfaldleika og óttaleysi. Þessi önnur bók miðlar gæðum og einkennum vinnunnar sem skapar vitundarvíkkun.

Hugmyndin um samfélag og almannaheill er fyrsta merki þess að vitundin sé að stækka. Það ætti að vera ljóst að hugmyndin um gæði í starfi er ekki eingöngu til upplýsinga heldur til notkunar.

Þessi bók er ekki gefin til að róa sálir heldur til að leiðbeina starfi hins uppstígandi anda. Reyndu að gera það besta sem þú getur. Vefjið hvert verkefni með besta útstreymi.

Sá sem framkvæmir erfiðustu vinnuna með glöðu geði sannar sig sem traustur meistari, því hann er að sigrast á leiðindum. Þegar öllu er á botninn hvolft hefur hver leið, jafnvel leiðin að samfélagi við Okkar, sína erfiðleika. Umfang vitundar einstaklings er ekki mæld þegar hann gengur á milli blóma heldur þegar hann fer yfir hyldýpi.

Verk endalausrar fullkomnunar er það sem Við skipum. Hugsaðu um Okkur á erfiðum augnablikum, vitandi að þráðlausu tækið mun tengja þig hratt við Okkur. En lærðu að hugsa og vera fær um að greina augnablik raunverulegra erfiðleika.

Oft telur fólk gæfu vera hörmung og öfugt. Víkkun vitundarinnar mun koma á þekkingu andans og þessi þekking mun leiða til samfélags við Okkar.

Verður þriðja bókin? Vissulega, þegar verkið sem nefnt er í annarri bók hefur verið lífgað við. Í þriðju bókinni verður að fjalla um samfélag Okkar. En er hægt að tala um samfélagið Okkar þegar vitundin hefur ekkert pláss fyrir hugtakið samfélag?

Þess vegna, ef þú vilt opinbera samfélag Okkar í lífinu, verður þú fyrst að sýna þitt eigið samfélag. Og við munum hjálpa þér.

Fylgstu með gangi heimsatburða með fordómalausum huga og þú munt sjá hönd Okkar.

Það er kominn tími á þáttaskil í þróuninni og kröftum hefur verið safnað saman.

Lærðu að nýta þitt besta verk og þiggðu kveðjur Okkar í miðri þessari vinnu.

Kveðja til allra sem leita almannaheilla!

Orðasafn.

Alátýr (183). Heilagur steinn í rússneskum þjóðtrú sem er sagður vera nafli jarðar og faðir allra steina.

Amrita (128, 269, 288). Ódauðleiki. Lífselxírin. Óslitin meðvitund á öllum tilverusviðum.

Afmæli (123, 303). 24. mars, dagurinn sem meistarinn gaf fyrstu kaflana árið 1920 í *Leaves of Morya's Garden I: Ákallið*, fyrstu bókinni í Agni Yoga seríunni.

Astral heimur. Tilverusviðið sem liggur beint að efnissviðinu, geðsviðið. Astral heimurinn og íbúar hans, þar á meðal tilfinninga, eða geðlíkamar líkamlegra vera, samstanda af fíngerðu efni. „Astral heimur“ vísar oft til þess ástands sem upplifið er strax eftir dauðann og áður en sálin heldur áfram til Devachan (q.v.).

Hinn blessaði. Hér átt við Búdda, Gautama. *Bhagavan* í Sanskrít.

Devachan (160, 256). Hamingjusamt ástand eftir líkamlega dauðann sem fylgir hreinsun sálarinnar í neðri geðheiminum (kv.v.).

Devadatta (275). Frændi og lærisveinn Búdda sem sveik hann og skapaði klofning.

Dugpa (340). Tíbetskt hugtak sem hér vísar til þjóna myrkraaflanna.

Gaurizankar (88). Nafn á fjalli, líklega Mount Everest.

Uppruni(ar) (150, 220). Annað eða bæði af karl- og kvenreglunni, Yin og Yang.

Fullkomnun (164). Áframhaldandi ferli sífellt meiri andlegrar, vitsmunalegrar og líkamlegrar fullkomnunar.

Podvig. Fórnfýsi, sjálfsfórn. Óeigingjarnt, umbreytandi afrek sem felur oft í sér fórnfýsi, hugrekki og hetjuskap. Frá rússnesku подвиг.

Podvizhnik (323). Einstaklingur sem helgar sig háleitum málstað, vinnur óeigingjarnt starf og stendur frammi fyrir prófraunum. Frá rússnesku подвижник.

Skandhas (256). Í búddisma eru fimm efnis- og andlegir hópar sem mynda manneskju.

Tamas (168). Orka efnisins. Tregða.

Teros (168). Orka andans. Ljós.

Urdar (180). Í norrænni goðafræði er sagt að Urdarbrunnurinn sé staðsettur undir hinu helga tré Yggdrasil.

Þýðandi.

© tilkynning höfundarréttarhafa
Agni Yoga Society, Inc., New York
www.agniyoga.org

© 1952, 2016, 2021 by the Agni Yoga Society.
Fyrsta útgáfa 1952. Þriðja útgáfa 2021.
Upphaflega þýtt úr rússnesku í Agni Yoga Society.

Agni Yoga Society
319 West 107th Street, New York, NY 10025
phone (212) 864-7752 · email